

99
444

Concij sibi, quicumq; invenerit, Librum hunc esse
 ab Antonio Matheo, ac Jesse conscripto ~~Contra~~
 discipulo Doctoris Joannis Baptiste Maximon Philo-
 sophie Magistri, ^{am} ~~et~~ que in Valentina Universitate ele-
 gantissime inberpretantur. Ideoq; a vobis peto ut mihi
 hunc restituatur.

Anno 1714. Ad majorem dei gloriam et civitatis A. A. S. S. S.

Si Este Libo se prende Comopuede S. A. S. S. S.

Queda ut preambula veniunt premissenda hanc gratia,
ut facillius vident ingenium, que, ut sunt paucissimi momenti,
haverit hanc suavitatem, ne nobis, te magis ad operationem
desit.

Preludium i. disputandi meto stabilis

In publicis domibus & communis ad disputationem
curantur prout, arguens, defendens, et president
ideoque proponenda sit, que ab unaquaque exhibenda
observanda sunt huius in Valentini lycei auctorita-
ti insequendo

Arguentis vero munus, adveniens, et
facto fuerit in palestra, et donec a Rectore missus,
et eius vice gerente accipiat, delecto capite debet
illam quasi operari, simulque reverentiam modestam
facere R^o, aut eius vice gerenti, postea vero delecto capi-
te que rat donec impugnanda, notetur idem, et
et numerum in quo posita, et expectet signum a R^o,
faciendum, ut incipiat.

Quo facto, delectat caput, et in-
cipiat salutare pro reponente, et R^o aut eius vice
gerente, et Praeunte, et viros nobiles Civis, et
seca-
nonicos, Praepositos, et doctores, et magistros, et tan-
ce repositos, et tan-
que omnia arguens reducat
proximam, sic dicendo.

Exaudite ~~magistros~~ sapientiam
Ceteri illi titulos quibus fuerit ornatu adveniens
alteras eorum domibus breviter agnoscat, signum fan-
di copiam praestiterit huius in universitate dig-
nissimam, et que vigilantissimam R^o, canoniam, philo-
sophi (Ceteri illi titulos) praesens in litterarum, phi-
ta magis (Ceteri praesens titulos) quibus gaudent viri nobi-
lissimi, canonici, philologi, praepositi, gravissimi, doctis-
simi doctores, celeberrimi, religiosissimi, et

et ceteri circumstantes, suis titulis laudati.

Si autem Rex,
aut Archiepiscopus publicus in Palestra interfuerint, sed hic, aut
ille, post ^{Reverentis} salutem. praemissa salutatione tegat caput
et sic dicat: exit argumentum de clonem citatum in 3^a n. (vigone
sit) i. columnae, ubi haec assertio: n. dat. en. r. n. y, ad versum
q. in mediū: intus attingit rē aliter ac ē in se: q. dat. en.
r. n. y. et hoc facto dicat: haec sūt facilius difficiliora solvi.

Quo finito adversat arguens si fideliter repetat argumentum,
quod si non faciat dicat: n. repetit fideliter, et iterum idem argumentum
proponat. attendat pariter quod negat proinde et illud p.
bet, ita ut eam q. clonem inferat; si tamen Rex aliquod pro-
nō distinguat, dicat: ita et impugnet, et postea negatas,
et ex parte recessa intentum persequatur, et p. bet distinctiones
ēē impotentē. etiam obsecret arguens n. proponere
fluxa media, nec mutare mediū, nec in p. missis po-
nere quod p. bandū ē in clonem, alia periret principium.

Respondentis munus ē implorare auxilium, quod sic faciat:
ut omnia mihi feliciter eveniant, implora auxilium ^{omne}
Trinitatis, omnipotentis P., unigeniti F., Spiritus q.
Paracleti ab unaque p. amore procedentis, nec n. p. uxi-
sime M. M. V. ab omni labe, a. i. instanti sua anima-
tionis libere, Ang. nostri P. D. Th. Aquinatis, Seraphi-
ca Teresa à Beati, omnino ^{sancti} et ^{sancti} quos omnes
siquat patronos invoco, et quicquid in se respondendum pro-
tulero, sacratē R^{te} Ecclesie, totq. doctis, morum, virtutum
sensuale, et coactionis, humili animo subijcio.

Quo facto
sic prosequatur: illustrat meos etores viz sapientis, i. m. y.
(dans illi suos titulos) et praecipue attingit placitū po-
sitū in 3^a n. y. p. a. columnae, quae nec n. hāt (legat
clonem) dans p. provisiones ob h. v. ad quā vix hoc ele-
gant. mediū. repetat argumentum fideliter, et pro prima vice

nihil cedat, aut neget, et ixeat representando cedat veant,
neget falsum, dignatq; dubium, in adventencia, et nun=
quid dicit, et, tunc sequens, et, et, tunc videt, sicut dicit
dubium, dicit digno sequens.

Si prae misse nihil faciam
ad tale intentu, nunc sint reses nunc false,
dicat: transeat mea, & mea prae terea si prae misse ve
re sint, et eto solus appareat ex illis, impetiat dicat:
in isto argut, ponat aliu simu simili forme in
diversa mate, in quo manifestat appaurenti, pro
prie n̄ tenere. v.g. si argueret poneret hunc simu: ho ē eni
& lapi ē eni: gō lapi ē ho. oceris, prae misis negetis, et in
ter: ho ē atq. leo ē atq. gō leo ē ho? in quo manifestat clonē
pi simi n̄ tenere.

Deinde advertat xēns, qđ si aliquid
ex p̄missis neget, n̄ debet ultra procedere: si vo-
nit, aut dissonat p̄missis, procedere debet ad oīa illa;
negare, aut scdere. Deinceps, obreaver xēns, qđ si arguens
ignorat p̄s etone p̄vōd negatā, debet ei dicere: n̄ p̄vōd
intendit. p̄terea si arguens in aliqua p̄tione, et ex par-
te vtrius, et ex parte p̄vōd ponat aliquid falsū, qđ affirmat
vāguā vērū, relinquit; tunc dicat xēns: nō sup̄ oīa
et sup̄ oīs falsū, aliqđ eo qđ repetat, v̄g in hac p̄tione: An-
Chrysos eoximū vocat, in qua affirmat, et sup̄ oīs,
Anre-Chrysos eoximū qđ ē fū.

Huius adventus etc.
occasione resolvendus venit ad suppositiones falsas negativas
duo tñi impossibiles: ad qđ negative accideret, et p̄p̄t: qđ
dat suppositio falsa abigere eo qđ dicitur et tñi impossibiles. qđ
ad suppositiones falsas negativas negantur duo tñi impossibiles. p̄
ay: in hac p̄p̄tione. Ante = Chrystus existeret currit dat su-
positio falsa, et in illa n̄ datur et tñi impossibiles, maxē
certa, qđ in illa supponit, Ante = Chrystus existeret, qđ ē fū

Миръ пр: и на проне шдъ данъ и ги ми: Анвѣчайте

exigunt, et igitur non sunt in se impossibiles, ceatū enim
 qđ qđo ponit, et erat si negat. qđ in dicta pōne nō dōt
 rē in impossibiles.

Dager assumptū nā in aliquo de dōt di-
 qui suppositio falsa ab implicantiā intēny, et si suppositio re-
 quirit sō pōnā impossibiles iam nō dignit ab implicantiā intēny:
 qđ ab suppositione falsa nō requirunt sō pōnā impossibiles. nā
 stat, alias nō posset dari suppositio falsa, quindager implican-
 tia in pōny, qđ apud omne ē fū. pō mīa: qđ implicantiā
 in pōny idē petit sō pōnā implicantes, et sō pōnā implican-
 tes sō pōnā impossibiles: qđ si hoc idē petit suppositio falsa nō
 dignit ab implicantiā intēny.

Ex his patet suppositione fal-
 sa vnicē sistere in eo, qđ ex parte subtr, et ex parte pōni
 aliqd fū tanquā vērū relinquit, implicantiā vō in pōny
 exigit sō pōnā impossibiles, et ex parte subtr, ut in hac
 pōne: ^{ho} pōnā ē altū, et ex parte pōni, ut in ista: pō-
 nā ē ho pōnā. hinc fit, qđ si argueret in aliqua pōne po-
 neres sō pōnā repugnantes, deset indicere nō ē pō-
 nā, obsequē eō qđ repōrat: implicat in pōny et hē de
 mūne arguentis, et nō nō

Preludium ii. qđ sit disputatio, et qđ ad eam requirant Personę.

Pro intelligentia ē advertendū qđ tēnia nō ē ipso
 ē, p qđ respōdit, et p ditionē explicat. Dīctō ē oratio
 dialectica, p pōnē ex dīctō geny ē id p qđ dīctō
 svenit ut aliq ab ipso dīctō, et dīctō vō ē id p qđ
 dīctō dīctat ab aliq dīctō dīctō, vō hē dīctō nō at
 rate, in qua hō p ē at svenit ut b nō. rate vō
 ē dīctō, nā hō p ē rate dīctat ab omni eō qđ nō ē
 hō

Est etiā advertendū qđ D. T. anse pōnā dīctō

putationes definiat p mittit quanda rationis
in receptis, et in receptis recepti e, que tñ ad se ad
rei cognitione adducit. n recta e, que ad exone movet
nat ut xang) rationes subdividit in rationes ad se ipso,
et ad alteru intelligit D. T. ad alteru tñ patet ex simi-
litu verbi: v. g. ratio nandi modis specit vno tñ ad
se ipso, et ad alteru: nat ex se ad videri, aliqd pñ
re, et n recte rationis, et cu alioqñ in suppositis.

Not
Angelici P. pñculo 39 capite pñ sic disputationes definiat:
acqu silogisticu vniq ad alteru ad aliqd pñpñndu
ostendit que dicto sic explicat. pñpñ h acty pñpñndu
illud vñt dñpñ cu actibz corporeis, vt curare, et
cu actibz voluntariis vt amare. pñt h tñt vt dñs
per intro dñpñt, si vñt i, sub quo pñprehendunt
concreta speciez agñt, tanquā imperfectis subiectis;
signat etia tñt acty nñt, pñt difeat ab actibz vo-
luntariis, ex voluntariis.

Secu vñt ad alteru tanquā
o 22 pñe, agñt et nñt, introqñ vñt dñpñ-
tatio, pñt iñ dñt dñpñ a ratione, qua har qui
seu nñt, vt ibide ait D. T. tñt pñ ad aliqd pñpñndu
ostendendū explicat pñt dñpñ, qui e manñre vñt
et, et pñt hoc difeat dñpñ a vñt ex exemplaribz, qui
bt vt mapp egad dñpñ, n vt ostendat vñt, et
ad ostendendū format vñt.

Dico: vera dñpñtio re-
quirit pñas realit dñt. pñ pñ dñt dñpñtio e acty silogisticu vñt
ad alteru, ad aliqd pñpñndu ostendendū, vt ait D. T. pñ vera
dñpñtio re requirit pñas realit dñt. pñ vñt pñ vñt ad alteru pñ-
ta D. T. tanquā 22 pñe, oppositū i, et nñt, introqñ vñt dñ-
pñtio: pñ ex quo dñpñtio sit acty silogisticu. tñt requirit pñas realit dñt.

Hinc agñt vñt nñt aristothelici, quida dñt pñt dñpñtio
D. T. de dñpñtione publicat vñt de pñvata. tñt: hñt dñt dñt.

70
p'insar: dicitur D. Th. loquitur de disputatione, illat explicat p' ee
actus silogisticus, vnius ad alterum, de omni vera disputatione loquitur:
go nulla est solutio. p' omni: dicitur ab aristotelmis: explicat d' p' p' ee
pugnans intellectuale in p' arguere, et recipere, loquitur de omni vera
disputatione: go dicitur D. Th. explicat disputationem p' ee actus silogis-
ticus, vnius ad alterum equo valorem in se verum debet, p' loquitur de om-
ni vera disputatione.

2° instat: si D. Th. non est intelligendus de ve-
ra disputatione in communi, est p' rationis ratio vnius ad alterum
est vera disputatio: et hoc igitur auctoritate D. Th. est p' p' ee solu-
tio. p' omni: D. Th. explicat dicitur dissona disputationis, ait
etiam hoc dicitur: ad dicta quae habet sicut rationis: go p' ee igitur aucto-
ritate D. Th., rationis ratione ad se igitur ee disputatione. p' p' ee:
D. Th. ratione ad alterum vocat disputationem, ad dicta disputationis
ad se igitur go sensus rationes ad se igitur non ee vocat disputationem.

Confirmat: si quis dixerit hoc ee alate ad dicta brutis, hoc igitur ne-
gant brutis ee hoc, et ee alate: go si D. Th. ait rationes ad al-
terum ee disputationem, et ee actus silogisticus vnius ad alterum ee
ad dicta rationis ad se igitur, hoc igitur negat rationes ad se igitur ee
disputationem, et ee actus silogisticus vnius ad alterum. ad 32° D. Th.
loquitur de disputatione igitur dividendo in duas species, i. in d'xi-
nales, dialecticas, tentativas, et sophisticas: d'xi p' ee divisa in species
e d'xi in communi: go loquitur D. Th. de disputatione in commu-
ni: max si quis dubitet, legat D. Th. p' omni: et dicitur in duas
species, ee in communi go disputatio quae dividitur in duas species,
ee d'xi in communi.

2° sententiæ vnius ad alterum non in se igitur
D. Th. vnius p' ee ad alterum p' na, et vnius actus ad alterum actus.
de: non p' ee vnius ad alterum p' na, et p' ee, vnius D. Th. go
solutio p' ee ee ad D. Th. 20 instat: d'xi p' ee, quae ee vnius ad
alterum, ee ratio ad alterum vnius D. Th. et hoc non ee vnius actus ad al-
terum actus, et vnius p' ee ad alterum p' na: go d'xi p' ee vnius ad
alterum non ee vnius actus ad alterum actus, et vnius p' ee ad alterum
p' na. max ee D. Th. mix a positare p' na: na ratio ad se igitur
non ee vnius actus ad igitur actus, et vnius p' ee ad se igitur.

3° sententiæ, p' ee p' ee vnius ad alterum p' na, et p' ee
equivalentes: non igitur actus d'xi. et ad d'xi p' ee vnius ad al-
terum, et de hoc dicit D. Th. go p' ee vnius ad alterum p' na, et p' ee

propter et unius propter ad alteram propter realiter dicitur: pro nulla est solutio. pro
ans: ratio duplex est unius tri ad alterum hoc est unius et alio modo
propter propter realiter dicitur: pro ratio duplex est unius propter ad alteram propter
realiter dicitur. pro mix: ratio duplex est ratio ad alterum ut ait D. Th.
et ratio ad alterum est unius tri ad alterum hoc est ratio duplex est unius
tri ad alterum hoc.

Pro mix: D. Th. ait: utique rationandi modus
est unius tri et alve ipsius et ad alterum: pro ratio ad alterum
est unius tri ad alterum hoc. si hoc propo. ut necesse dicant: et ratio
est unius ad alterum, est unius tri ad alterum hoc equivaleat: pro
realiter.

Contra: ratioque est ad alterum, et ad alterum hoc rea-
liter, et non equivaleat: pro nulla est solutio. pro ans: ratio quare
ad se ipsam, est unius tri ad se ipsam realiter, et non equivaleat.
propter etiam ratio, que est ad alterum, est unius tri ad alterum
hoc realiter et non equivaleat. ans: etiam, aliter dicant,
et est ratio ad se ipsam equivaleat.

Pro 22: si ratio quare
est ad alterum est unius tri ad alterum hoc equivaleat
et non realiter nulla est solutio in ratione ad se ipsam,
et ad alterum, et hoc est falsum. propter et solutio max propter
ratio ad se ipsam etiam est ad alterum equivaleat: pro nul-
la est solutio in ratione ad alterum, et ratione ad
se ipsam.

Pro ans: est unius ad alterum equivaleat, videtur
in eo quod una propter ex se est unius arguente et sentit: et hoc
fit per ratione ad se ipsam: pro ratio ad se ipsam est ad alterum equivaleat.
propter mix: in ratione ad se ipsam quod sibi proportionat, et
illud videtur: et hoc est una propter unius ex se est arguente et se-
nit: pro fit per ratione ad se ipsam.

Pro 22: et ex ipsa diffinitione adve-
ratio aut duplex est pugna intellectualis inter arguente et sentit:
pro vera duplex dicitur requirit propter realiter dicitur. pro mix: pugna
intellectualis inter arguente et sentit non potest salvari in unica propter:
propter ex quo disputatio est pugna intellectualis inter arguente et
sentit, sed requirit propter realiter dicitur. propter pugna intel-
lectualis inter arguente et sentit est oppositio: et in unica propter
non potest salvari in oppositio inter arguente et sentit: propter neque pug-
na intellectualis inter arguente et sentit.

Max et contra pro
mix oppositio inter arguente et sentit potest diffinitione
realiter inter ipsam, et in unica propter non potest salvari diffinitione
aliquam

ut dicto, ut recta debet venter ut suo dicto, ita ut valeat via ad dictum ad dictum.
 nuper hec dicitur de hoc dicto ut venter ut suo dicto: qd n̄ ē recta. Pr. m̄: hec
 argio n̄ valet: ē cognitio obli sine affirmatōe, et negatōe: qd ē cognitiō
 n̄: qd hoc dicto n̄ venter ut suo dicto: p. ar: dicuntur etia ē cogni-
 tio obli sine affirmatōe et negatōe: qd p̄dicta argio n̄ valet. Pr. ar:
 dicuntur ē cognitio solut inferor vnu et alio: qd ē cognitio negaffirmatōe,
 nec negatōe: qd ē cognitio obli sine affirmatōe, et negatōe.

infallibilis, et non infallibilis. ^{inferre} Propter idcirco: sicut affirmare, et negare
in praedictis, et alia iudicii sic ~~inferre~~ ^{inferre} est prae ensiale dicendi, et in inferre
apprehensio definiti debet se oppositive ad iudicium, et dicendum, sic iudicium
defini debet se oppositive ad dicendum, et apprehensionem. Itaque dicto iudicio:
cognitio obiecti sine illa ratione non est necessaria, nec cuius defecto non videtur: pro hac appre-
hensionem dicto: cognitio obiecti sine affirmativa, et negativa non est necessaria, nec cuius
defecto non videtur.

Sol. ar. Dia.

Objecies qd ratio dicitur ex parte lib. s. explicatur d. ante: ~~non quibet~~
definiendi attribenda e negatio: qd homo exis dlo ad veritatem licet
 tradere pta negativa. Rdo explicando Atty occurit: in quibusda de-
 finiendi attribenda e negatio, qto inveniri n possunt pta negativa qto

4
argi, qđ invenimus p̄ta p̄positiva n̄ argi, et v̄t. Itaq̄ ad definiendū ap-
prehensionē invenimus p̄ta p̄positiva, et li intellectus humana mente exceptiva:
unde locū n̄ habet negativa.

Obijciē qđ de eandē bene dēst̄r non sic: voco
signativa explicatū sine tempore dē: qđ bene dēst̄r ap̄prehensio sic: cognitio
ob̄i sine affirmatiōe, et negatiōe. V̄a h̄m̄tate p̄tēti. Res cap̄tū
tū n̄ dīat: qđ ad definiendū non n̄ dant p̄ta p̄positiva; idēq̄ n̄ eēp̄t ē
ob v̄a m̄tū negatiōis; atq̄ ad ap̄prehensionē dant p̄ta p̄positiva, sicq̄
it̄ negatiōe negativa.

Obijciē qđ de eandē: idē ē m̄tē p̄cipiēti, ac
n̄ affirmati, nec negati: qđ si h̄c p̄ta nec affirmati, nec negati it̄
negatiua, et it̄ h̄c m̄tē p̄cipiēti. Affirmati: n̄ h̄c p̄ta m̄tē p̄cipi-
ēti it̄ p̄ta for̄lit exclusiua; et p̄ta for̄lit exclusiua, it̄ p̄ta for̄lit ne-
gatiua: qđ h̄c p̄ta m̄tē p̄cipiēti it̄ p̄ta negatiua. P̄t m̄tē idē n̄ affir-
mare, neq̄ negare it̄ p̄ta for̄lit negatiua, et p̄ta excludunt affirma-
tiōē, et negatiōē: qđ p̄ta for̄lit exclusiua, it̄ p̄ta for̄lit negatiua.
Deinde p̄t m̄tē: m̄tē p̄cipere for̄lit ē p̄cipere; et nihil aliud age-
re: qđ it̄ p̄ta for̄lit exclusiua.

Ad argū n̄o p̄negando argi: n̄
dīcitur ē cognitio n̄ affirmati, nec negati, et n̄ ē m̄tē p̄cipi-
ēti. Et n̄o dī quēdē argi: idē ē m̄tē p̄cipiēti, ac n̄ affirmati, nec
negati, in se idē argi; quo ad explicatiōē aliqd̄ n̄ argi; sicut licet
sint idē in rei veritate et in n̄te, et at̄ n̄ n̄te n̄t̄ t̄m̄ idē quod
modū explicandi b̄nti, et sic at̄ in n̄te it̄ p̄ta p̄cipi b̄nti, et at̄ n̄
n̄te it̄ p̄ta p̄cipi b̄nti; i. m̄tē m̄tē p̄cipiēti it̄ p̄ta p̄cipi ap̄pre-
hensio, et li nec affirmati, nec negati eandē illius p̄ta p̄cipi.

Ad affirmatiōē n̄o n̄o p̄cipiēti dīcitur m̄tē: p̄ta for̄lit exclu-
siua it̄ for̄lit negatiua si sint exclusiua p̄ta p̄cipiēti n̄ argi m̄tē,
si sint exclusiua p̄ta p̄cipiēti n̄ argi, et n̄ argi. Ad p̄cipiēti m̄tē
n̄ argi: n̄t m̄tē p̄cipiēti ē for̄lit idē ac p̄cipiēti, et nihil aliud
agere, et ē i. m̄tē p̄cipiēti at̄ n̄te dīcitur p̄ta p̄cipiēti exclusiua; et p̄ta
excludunt p̄ta p̄cipiēti p̄cipiēti n̄ argi, et ideo n̄ ē
p̄ta negatiua; sicut at̄ n̄te for̄lit excludit p̄ta b̄nti, et hoc n̄ ob̄i
n̄ ē negatiua ob̄i n̄te dīcitur.

Obijciē qđ de n̄o p̄cipiēti dīcitur n̄tē
h̄t̄ p̄ta p̄cipiēti: qđ n̄ ē bona. P̄t argi: n̄t in p̄ta li intellectus ē genus;
deinde li humana ē genus: qđ h̄t̄ p̄ta p̄cipiēti. N̄o p̄cipiēti argi, ad
p̄cipiēti n̄o et it̄ argi: n̄t intellectus ē n̄tē analogus, v̄t ē n̄o
com̄muni dīcitur, et creaturā, et nulla n̄tē analogus p̄ta p̄cipiēti.

13

Sed in probis: qd genus e li intellectio humana; & li intellectio humana n
e genus: qd tandem na diff n hor genus. Per mix subsumpta: & ge
nus debet e inplexu; & li intellectio humana n e rny inplexu;
qd li intellectio humana n e genus.

Ras ostendo qd nra, ex nra mi
ne subsumpta, ad illud pbaret diff nra: intellectio humana n e rny
inplexu, qd ad nra nra nra, qd ad vocem nra nra, ex nra nra.
Itaq: licet aut intellectio humana ingreter res vocis, in se pan e rny,
et in plexu nra genus, sicut licet subita creata plexa sint e vocis,
in se rny e rny generalis, rny, et inplexu nra genus. Pro ma
xi huius iduis nra intellectio ad nra: qd nra plexu plexu e ge
nus, si plexu plexu explicant e rny in inflexionibus, nra
si vna e rny nra explicant, id e intellectio humana plexu e ge
nus, nra vna, et indistinctibily plexu nra e rny plexu li intellectu
humana explicant.

Tandem obijciat: nostra diff nra nra omnia
hensionis: qd nra nra. E rny nra. Per aut: nostra diff
idat nra plexu nra qd nra e nra plexu nra, qd
plexu, qd nra nra plexu, aliquid aliud plexu qd nra nra
venit omnia plexu. qd nra: qd nra plexu qd nra plexu
mover voluntate ad amorem dnt, nra plexu plexu. Qd
Dico Maxia meli: qd nra plexu, qd nra plexu aliquid ali
ud facit.

Relictis aliis solutis, nra nra nra, ad plexu nra
ad plexu nra: plexu nra nra nra voluntate ad amorem dnt, &
de bonis dnt plexu; et nra e: qd illud mover voluntate, qd
plexu voluntate, et voluntate nra plexu, & bonis plexu plexu.
hensat. 2: illud mover voluntate ad amorem dnt, qd plexu
qui erat voluntate, et nra plexu plexu plexu, & plexu
plexu bonis plexu, qui erat voluntate nra plexu plexu.
Hec solutio vobis amplius patebit in 2 lib. plexu, vnde causa
finali: ex amore facient.

§. 2. examinat iudicii de finitio.

Præ oculis e hanc iudicium, et plexu nra nra nra plexu
iudicium e nra nra plexu plexu; e erat iudicium indivin
bilis actio nra, qd aut e nra nra qd plexu nra nra
nra, copula, et plexu nra e id, de quo aliquid dnt, qd e id, qd
dnt de nra, et copula e nra nra qd nra nra. Ex em

plus haut, in hac, f. i. mibuy p. nuy. Peruy è ho, ingna Peruy è rito,
ho p. ro, et li è, op. pa. quo sup. ro.

Disi tñ recte desit iudicium sic:
cognitio, & intellectus d' eam vnat de alio. Præter: nat cognitio
(id est et id est de li intellectu) ē ratio analogica. qđ n̄ ē generalis qđ
n̄ h̄at genus, et sic n̄ ~~h̄at genus~~ ē recta. Præter: quilibet ra-
tio analogica communis des, et creaturæ ē ratio analogica; et cognitio
creaturæ communis des et creaturæ: qđ cognitio ē ratio analogica. m̄x ē
creaturæ, m̄x p̄r: nihil de des, et creaturæ alij abij vni voce ~~vni~~
hor p̄r: qđ quilibet ratio communis des, et creaturæ ē ratio analogica.

Ante pr autorizate D. The, voi să scrieți cap. 32 în care: omne qd
de plus scrie pr gras univ apost, t' e omne qd perierit d'it' t' accident
t' praprie de deo a tot' nihil gras p' ter v' g'ny, v' sup' a (i cap. 20) t'
ter q' v' e = relinguit qd de deo, et scrie aliq' nihil vni vob' p'dicari; p' q' v'
e cap' vob' de littera d' The

Dico 2: sic recte defit r iudicant: intellectus humanus
falsitas appetit vā. explicat dīto: ponit h intellectus humanus hoc gēd: qd
hoc venit iudicant ab apprehensione, et dīcuru. Ponit h falsitas appetit vā.
ga q hoc dīferat iudicant ab apprehensione, et dīcuru; nec nec recte vā gēd
sic, ut ē actus, nec ut dīcuru. It falsitas appetit vā, dīcurus autē sōlū pīpī
ponit vā appetit vā, et r falsitas dīferat ponit iudicant ab apprehensione, qd vā ē ex
pīpīvā actus, et r falsitas. Bonitas huius dītonis ēo r dīvīone arguunt

Solus pro omnibus

Obijcies p̄i: nostra dēto n̄ venit om̄i dēfīto: q̄o n̄ ē bona. p̄p̄m̄: n̄ q̄uenit om̄i iudicio, q̄o n̄ venit iudicio Angelico, n̄q̄o Divino: q̄o n̄ venit om̄i dēfīto. p̄t̄ n̄a: hic dēfīnībus om̄e; iudici; et data dēfīto n̄ venit om̄i iudicio: q̄o n̄ venit om̄i dēfīto. Po max q̄to dēfīnīmy ap̄ hūm̄onē om̄e ap̄ hūm̄onē dēfīnīmy: q̄o p̄t̄ dēfīnīmy iudiciū om̄e iudiciū dēfīnīre debem̄

Secundo negando accy, ad pbat necesse anteqm fiat, ad hunc pbat rone,
ne mouet, ad istum pbat necesse anteqm fiat, et e diffinitio, qd requit in
angelis, neg) in deo dat adherens; accy in angelis, et in deo dat iudicij
qd iudicat e accy pfecty nullat i inspectione secus in deo; adherens
aut e accy imperfectus angelis neqz rone.

Reo autem ^{id est} cunctis ^{id est} non
judicant huc, et non Angelici, neque divini. Et quia in hac operationali crea-
tione potest agi magis de operationibus inter regulabiles, seu capacis
viri regulabiles, et ligat per regulas de divinis ad de faciendum

axe facta localia, nempe p^{ro}ut d^{icitu}r, &c. et ut hoc solut invenio in intel-
lectu humo, & aut angelico, neq^{ue} divi no, ideo id in p^{ri}ncipio n^{on} di-
lectio solut d^{icitu}r inq^{ue} iudicium huiusmodi, sed iudicium q^{ui}d est ex operatio
in n^{on} n^{on} n^{on}.

Objicitur, rei nā dīto n̄ venit ac nī interroganti; & ac nī in-
roganti ē iudiciū huiusmōdī: qđ n̄ venit ad hūc omni iudiciū huiusmō. ita
p̄p̄i ac nī interroganti n̄ ē fatiſ appetitivus: qđ nā dīto n̄ venit ac nī
interroganti. Res qđ, qđ hic idē dīto iudiciū p̄ferat, quale n̄ ē in-
rogativū, et sic nōb̄ mirā, qđ n̄ veniat illi dīto. Et nō negandū mu-
nēt, ad p̄tē dīto n̄ ē fatiſ appetitivus p̄fecto dīto n̄, in p̄fecte,
et reductive n̄ n̄, et nō.

Objectio 3: notra dictio inuenit iudicio
negatiuam, ut hinc: hoc n̄ est: ita qd̄ n̄ uenit omni dictio. Propter qd̄ d̄ est qd̄
negatiuū, n̄ est ueritati qd̄ illi p̄. p̄ autē t
p̄sens, ac affirmatiuū, t p̄dictum affirmatiuū negatiuū n̄ ē affirmatiuū:
qd̄ nec affirmatiuū nec negando uerū, ad p̄b̄ negatiuū ad p̄b̄ dicto mat:
idē ē asserere, ac affirmare, t dicere sita mat, ac affirmare solum, n̄
mat, ex siat: unde licet iudicet negatiuū n̄ sit affirmatiuū, pro ut
ē idē asserere, ac affirmare; ē tamen idē, p̄ ut ē, ac dicere, ex in hac re asser-
tione summis li affirmatiuū n̄ ē dictio. *ta*

Tunc dicit: nā dīgo impōnat
paulatim supplem, s' l' falis: gō ē inaccē. pū an' cū libet i' mēlū rōn' ē
cēntiale attingere fatis sūnt dō nō: gō supplem pōnta falis i' nā dī-
fōne. xē regādo an' ad pōt' sūo an' nō stat. nā hīc cū libet
i' mēlū rōn' ē cēntiale attingere sūnt dō nō fatis, nā tūc cēntie cū
libet i' mēlū rōn' ē falis accēnē, et s' pōt' gūdīcīo, ideoq' pōmī p' dīfī
qūe dī gūīr ā dīgnūq' qūi ill' arīre accēnē, et nā fatis.

Dicitur: *parla falis*
 indifone apherfionij; *suppluener* i ponens: qd coit i *suppluener* indifo-
 ne iudicij. Sia vider bona: nat vint apherfio ex quo i *intellectio* huius
 hor extingue ab int falis; ita iudiciu. nec scio an i qd sint; nat
 li falis potint indifone apherfionij; nec i *ingredere* difone loco
 quoy; nec loco difte; apherfionij qd e i *intellectio* huius meae p-
 apriat; et orenio; et difere ab omni eo qd n e apherfio: unde
suppluener falis i difone apherfionij; cessant iudiciu a hor p qd dy-
 gnos ab omni eo qd n e iudiciu; nisi ponas *parla falis*; que simul
 int li *exativa* facit difat.

§. 3. examinar discursus diff.

Dico: in aere defixi dymus sici: oxano istans aπi, σi, et iia.
 pp eto: hec dīto uenit aliq a defito: γo n c bona. p̄tani.

huc dicto svenit argumentationi; & argio n̄ ē dīcūm; q̄o svenit alijs additō. sīa tenet, q̄a dīctō huius dīctōis sōlū ē dīcūm; q̄o sī n̄ alijs argio n̄ ē dīcūm; talis dicto svenit alijs à dīctō. p̄ mīa argio ē op̄y facit p̄ dīcūm; q̄o n̄ ē dīcūm.

Sīa tenet, q̄a op̄y facit p̄ aliquas actiones, n̄ alit̄ dīgūm ab actione facitva talis op̄is, ut in sīntis exēmply p̄āficari p̄t. p̄ nunc arg: argio ē op̄y facit p̄ mīa dīcūm alijs actiones, nisi p̄ dīcūm; n̄ sī p̄ apphensionē, nec p̄ iudiciū. q̄o ē op̄y facit p̄ dīcūm; p̄ mīa argio ē op̄y facit ab illa p̄tā, cui p̄bent regule ad recte faciendū tale op̄y, & nulli p̄tā nisi intellectui p̄bent regule, ad recte faciendū argū. q̄o argio ē op̄y facit ab intellectu.

Maā ē certū: q̄a sōlū p̄tā, q̄e p̄t exp̄e in ē dūctione alius op̄is, et unī dūm regule ut recte tale op̄y efficiat, q̄ mīnī, apt̄ facit tale op̄y. p̄ mīa: regule q̄as offīgnant dialecticā ad faciendos sīntis sūduos, et n̄ dīfēctos, sicut et q̄e regule sūm mīltas nulli p̄tā sūduos nisi intellectu, alijs offīgnant p̄tā cui talis regule sūduos, q̄t n̄ ē facit facile: q̄o dīctā regule intellectu sūduos.

Dico 2: recte dīfīr dīcūm; sic: intellectio sīntis iudiciū cū illatione. p̄ i. & c. n̄ recte dīfīr iudiciū sic: intellectio sīntis apphensionibz cū enūmatione: q̄o nec recte dīfīr dīcūm; sic: intellectio sīntis iudiciū cū illatione. sīa tenet à p̄mīa. 2. mīlī dīfīr dīcūm; sic: intellectio infēctū vñt ex alio, q̄at sic: intellectio sīntis iudiciū cū illatione: q̄o sī p̄a ē mala p̄ior ē rā. p̄ arg: mīlī dīfīr iudiciū sic: intellectio dīcūm; vñt ex alio, q̄at sic: intellectio sīntis apphensionibz cū enūmatione: q̄o ē p̄ mīlī dīfīr dīcūm; sic: intellectio infēctū vñt ex alio, q̄at sic: intellectio sīntis iudiciū cū illatione.

Dico 3: sic recte dīfīr dīcūm; intellectio hūma fōx līr illatīva. rectitudīnī dīfīnī p̄ exōplicando crīny p̄ntay. p̄mīa lī intellectio hūma p̄ gēne, q̄a p̄ hoc svenit dīcūm; cū iudicio, et apphensione. lī fōx illatīva p̄mīa p̄ dīfī, q̄a p̄ hoc dīfīr dīcūm; ab apphensione, et iudicio, et erīat ab argne, q̄e sōlū negatīve, sēu sīgnatīve ē illatīva de sīnde dīfīnīat omnes regules bone dīfīnīōis: q̄o ē recta.

~~~~~Sol~~~~~ar~~~~~ia~~~~~

Obijciat: non a dicto venient alij a defiro: qd n̄ ē bona. p̄r arg:
venit argui; t̄ argio n̄ ē dignitas: qd venit alij a defiro. p̄r
n̄r: argio ē illativa: qd illi veni n̄ p̄r a dicto p̄firmas: arg
fale ē illativus n̄r: qd n̄ a dicto illi veni n̄r, et sic veni n̄r alij
a defiro. ito p̄r tam ad argui, quā ad p̄firmationē, qd nec argio,
nec argi s̄ intellectio; ut p̄r n̄r acui intrin, t̄ opera ab intrin facia
medio discursu: unde ut ex hac parte illi n̄ veni n̄r dicto. 2. n̄ argio
argio, et argi fronte solut sunt. signativē illativā ^{inter} p̄firmat, qd argui
n̄r ut dicto illi veni n̄r.

Obijciat: 2. discursus ē ^{collectio} collectio intel
lectionum: qd mali a nobis defir dicendo intellectio in singula
ri. p̄r arg: discursus importat p̄plex, t̄ 3 ex iudiciū: qd ē col
lectio iudiciorū, et sic ē collectio intellectio n̄r. p̄r arg: discursus
importat collectionē assensu arbi, et s̄r; t̄ li acui, t̄ acui
iudiciū: qd importat p̄plex ad iudiciū p̄dicant.

Res n̄r arg, ad p̄t
n̄r arg, ad huius p̄t dī qd max: discursus importat op̄ra
tū arbi, et si n̄r s̄r, t̄ qd illi acui p̄ducunt arbi, et ac
tū p̄ducunt nequens, vnde qd de falsi, et s̄r n̄r max,
vnde de falsi, nempe acui p̄ducunt nequens, alio autē p̄u
p̄t n̄r, et s̄r de mali s̄r max, mixt, et n̄r s̄r.

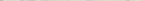
Itaq; intrin
discursus dant plures acui iudiciū, seu op̄erū p̄misa
n̄r, dant acui acui p̄ducunt nequens, discursus autē s̄r n̄r
p̄ducunt, seu in p̄p̄t nequens falsi s̄r n̄r, quia n̄r p̄p̄o
n̄r acui p̄ducunt arbi, qd hoc ex emplo fale illi p̄cipit, p̄p̄o
ficario erit p̄p̄o n̄r, licet sup̄nat macula peccati, n̄ s̄r fa
li in dicta macula, t̄ in infusione p̄t; similis disc, qd
licet acui p̄ducunt nequens sit ille in quo s̄r n̄r falsi disc
s̄r, t̄ n̄r p̄p̄o n̄r alio acui intrin, qui s̄r iudiciū p̄ducunt
p̄misa.

Inferat exo dī n̄r, n̄r in Angelis, n̄r in Deo, n̄r
in b̄ autē ē discursus, n̄r in b̄ autē, qd discursus ē op̄eratio intrin,
qd illi repugnat, n̄r in Deo, n̄r ad discursus plures nequens
cognitiones, s̄r n̄r omnia s̄r calet cognitione, et unico
intrin cognitione, nec r̄r ad in Angelis, qd licet Angeli
n̄r cognoscant omnes res calet cognitione, t̄ s̄r in illis d̄r
concessio, illatio p̄r dependencia, ut s̄r n̄r in arbi, et
s̄r, calet cognitione rei cognoscunt.

LIB. I. D. TERMINO.

In 3 lib. pariter de dialctica, sicut 3 operationes intrinsecas in idem artem
genibus ad patet quod nec ratio, ideoque sexmo de pñe in pñe qd
ad apprehensionem expectat in 2o de pñe agit, qd ad iudiciū attinet.
ex in 3 de agnitione pñe ad dictionem. Hic omnia (Deus favens)
dicabimus, dividendo librum in questiones, questiones in capita, ca-
pita in dubia, et si opus fuerit dubia in paragraphos.

Quest i^a de signo.

Cap. I quid sit signum

Signum estimologiat hanc signandi, et communis defectus ab au-
toribus sic: obtus est potest cognoscere aliud in se representat, ut rami
plures supra jura, qui nobis manas domus, ubi vendit vinit, et hoc
vero tu manas, non utas nata hunc, ad vendendum tam, et
non potest cognoscere, ubi natus intelligit, non potest erit potest veni-
tiva, non tam, ut vendit, et vinit, ut erat in hunc, denotat
videmus enim equos clarescere, non movemur ad placitum, et canes certi
nomine vocatos accedunt ad dominos.

Sic etiam ad ventendum, qd
obus nihil aliud ē, qnā qd obijciat pte; enī 3plex, mori vō pānū
ē, v nari vō pānū, mori vō ex v nari vō pānū. mori vō pānū ē qd
moveri pānū, ex illat vōns n pānū, vq imago regij pānū
pānū ē, qd pānū cogit, ex ad illat n moveri vq pānū
sua imaginē. mori vō pānū vō pānū, qd moveri pānū
illat vōns v nari vq pānū ante oculos pōij. ex hī 3. Mor vō
vō pānū ob nari pānū pānū. quibz p nari.

significatio dicitur subordinatione manifeste, nisi non aliter. bonorum habens
dignitas ex eo, inquit, quod huiusmodi ponitur per se per quod significatio in aliis
dignis non in signa, ut in dicitur in bonis, ut inquit et in bono, et
in bono inquit. ponitur subordinatione manifeste, ut inquit
pro dicitur, per quod dignitas significatio ab omni re non significatio in, ex
pro inquit ponitur dignitas significatio in manifeste, ut inquit
dignatione inquit, inquit, aliter obsecro regulam in dicitur
inquit in recte.

potest proxima quod habet hoc ut sit p[ro]p[ri]a, n[on] sufficit ut sit actu p[ro]p[ri]a: q[uo]d
enim potest quod habet hoc ut ad manifest[ati]o[n]em p[ro]p[ri]am, n[on] sufficit ut sit actu
signat. Res vero anti[que] n[on] s[un]t, et e[st] d[ist]inctio, q[uia] ad p[ro]p[ri]a signat
in actuali co[n]suetudine, ut pote signat t[er]m[in]i, seu in eo, q[uo]d ac tu clicat de
sub[st]antia; et eadem signat n[on] signat in actuali co[n]suetudine, ideoq[ue] ut sit
actu signat sufficit p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a representare, seu e[st] imp[er]at[ur] ad
representand[um].

Obijci[unt] 3: d[ic]it signat q[uo]d n[on] e[st] manifestati[u]m alterius.
q[uo]d n[on] d[ic]it n[on] venit omni signo, et sic n[on] e[st] bona p[ro]p[ri]a arg[ue]nt[ur]: v[er]o
nihil e[st] signat, q[uo]d n[on] e[st] manifestati[u]m alterius, ut nihil signet.
q[uo]d d[ic]it signat q[uo]d n[on] e[st] manifestati[u]m alterius: s[ed] d[ic]it arg[ue]nt[ur] p[ro]p[ri]a
fieri de his vocib[us], n[on] signant, seu n[on] representant, q[uia] ut signent
n[on] representant, seu n[on] signant, videns n[on] representare aliud d[ic]it.

Res negando arg[ue]nt[ur], ad p[ro]p[ri]a n[on] m[an]et, ad subsumpt[ur] p[ro]p[ri]a d[ic]it
arg[ue]nt[ur]: v[er]o nihil signat nihil quo ad se s[ed] ad arg[ue]nt[ur], q[uo]d ad mod[um] n[on]
arg[ue]nt[ur], et s[ic] s[ic] s[ic] signat h[ab]et voc[em] nihil e[st] ip[s]u[m] nihil in se,
q[uo]d quo ad mod[um] signandi e[st] aliq[ui]d, n[on] signat ut arg[ue]nt[ur] si e[st] aliq[ui]d,
et sic s[ic] signat aliq[ui]d, q[uo]d sufficit ut p[ro]p[ri]a manet aliud d[ic]it. Eadem v[er]o
tunc n[on] si fiat arg[ue]nt[ur] de his vocib[us], n[on] signant, seu n[on] representant,
q[uia] signant p[ro]p[ri]a vocis e[st] ip[s]u[m] n[on] representant, seu
n[on] signant in se, q[uo]d e[st] aliq[ui]d ex p[ro]p[ri]a mod[is].

Obijci[unt] 4: eni[m] p[ro]p[ri]a manet
arg[ue]nt[ur] p[ro]p[ri]a, et v[er]o v[er]o, al[ia] v[er]o v[er]o; et h[ec] n[on] n[on] signat: q[uo]d n[on] h[ab]et
venit aliq[ui]d d[ic]it. Res d[ic]it u[bi] n[on] m[an]et: eni[m] p[ro]p[ri]a, manet eni[m] p[ro]p[ri]a
li, et v[er]o v[er]o v[er]o, al[ia] v[er]o v[er]o, subordinate n[on] arg[ue]nt[ur] m[an]et: n[on] subordi-
nate s[ic] m[an]et m[an]et, et n[on] s[ic] s[ic] s[ic] signat s[ic] m[an]et p[ro]p[ri]a manifestare ut sub-
ordinatione sunt signat, v[er]o n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a subordinate, q[uo]d n[on] veni-
ficat de ore, respectu al[ia] v[er]o v[er]o, h[ec] de ore, respectu al[ia] v[er]o v[er]o, ut
venit s[ic] imp[er]at[ur] ad manifestand[um].

Tandem obijci[unt]: ita d[ic]it e[st] diminui-
re: q[uo]d n[on] e[st] actu. p[ro]p[ri]a arg[ue]nt[ur]: in ita d[ic]it d[ic]it s[ic] p[ro]p[ri]a cognosce[n]t[ur] v[er]o, et debet
p[ro]p[ri]a indifere[n]te signat: q[uo]d e[st] diminuta. p[ro]p[ri]a m[an]et: sicut signat d[ic]it e[st] s[ic] ad p[ro]p[ri]a
cognosce[n]t[ur] v[er]o, ita d[ic]it s[ic] ad signat, et q[uo]d d[ic]it s[ic] ad signat,
signat exponit indifere[n]te p[ro]p[ri]a al[ia] v[er]o v[er]o: q[uo]d si d[ic]it s[ic] ad p[ro]p[ri]a
cognosce[n]t[ur] v[er]o, debet p[ro]p[ri]a exponit s[ic] p[ro]p[ri]a cognosce[n]t[ur] v[er]o.

Res negando arg[ue]nt[ur],
ad p[ro]p[ri]a n[on] m[an]et, ad p[ro]p[ri]a v[er]o p[ro]p[ri]a n[on] m[an]et, et e[st] d[ist]inctio: q[uia] ordo q[uo]d
d[ic]it signat ad signat e[st] specialiter veniens signo, q[uia] e[st] signat: ideoq[ue] sig-
nat, debet exponit in e[st] d[ist]inctio; et v[er]o ordo q[uo]d d[ic]it signat ad

poate exprime în moduri diferite, ca scrierile rigide, sau totu-
 6, et nu se poate exprimi în alte expresii, indiferent scrierile
 exprimit semn.

Quidam advertebant: si natura est a se ipsa inditine-
cipiens signis, et in quocumque se dicunt se signis, et hoc de se ip-
sa, nam magis patet. Atque hic de doc.^{na} chaispanae cap. 2 haec sunt:
omne signis est aliquid, et est a se ipso, omne signis est a se ipso.
Atque in definitione signis: est quod natura ad aliquid manifestum
est, quod dicitur in hac genis, et est: nam nulla est analogia, nullus est
manifestus, et est genis, et est: et est a se ipso, et est manifestus.
Et est genis. in se est non communis, et est manifestus: deinde est
manifestus de quolibet esse, et de quolibet dicitur est: et est non ana-
logia, et est manifestus.

Cum signat sit medius ductus in cognat signati et licet impositio
habundant ad potestatem, et ad signatum, id est per se utrumque cap. multipli-
cata est examinanda. Ratione habundantiam ad potestatem per divisionem in
fate et infate. fate est quod fatiis, et per cognat signatum non ven-
tat, ut quod est ex parte a tri, per se ipsa terminat non, infat intellexit
Infate est quod per signatum non cognat facit in alioque cognitione
nixe, ut versigen pulvis impetum quod per phrasenem cognat facit non
venit in cognat atque quod potest,

rabile dicitur, qd signu instale e mediu p qd ad cognu signati,
ita qd inveniat zola cognicio affera ad signu, et altera ad sig
natu pnta; signu vo tale e mediu ingro ad cognu signati,
ita qd eade cognicio, qd trax ad signu, pnt etia ad signatu.

Rare habitudinis quod dicitur signat ad signaturam diuinitatis signatur in rebus, ad plures, et ex similitudine signatur rate ^{et} ~~et~~ ex natura sua aliud hoc representat, ut fumus genialis ~~representat~~ ^{probat} ignem et generat, docet ad plures ~~et~~ ex libere in positione aliud de se representat, ut ramus supra posuit porcum. ex similitudine ~~et~~ ex

in ordine aliud à se representat, v.g. mappa ponit supra mensam, quæ ex ordine
indire signant prædictum.

Inter signum naturale et ad placitum duplex datur notabile
dixi mem. i. v. q. ut signum naturale apud omnes signat idem, v.g. geminus, qui apud
omnes signat dolorem; si gemus v. ad placitum non apud omnes signat idem, v.g. v. v.
ho q. apud nos signat tut, et apud alios, et nihil signat, unde signum natu-
rale dicitur apte. v. dicitur mem. v. v. ex i. q. ut signum ^{naturale} non disponi à su-
signatione; bene v. signum ad placitum, v.g. geminus, qui non apud omnes
disponi à signatione doloris, quæ scilicet signat; namque antea, qui est
signum ad placitum signans dolorem ubi vendit vinum, ubi hæc signatione
non disponi, quæ bene placuit tunc per variari.

Signum naturale subdividitur
in naturale ^{i. ad} primum, et naturale ^{2. ad} secundum naturale primum est quod est à natura et ad
est i. v. ut signet, v.g. geminus, qui à natura datur et ad dolorem signandum, naturale
2. v. q. q. d. à natura per i. datur v. v. et per 2. v. ut signet, v.g. fumus qui
per se potest datur v. v. et per 2. v. ut signet, v.g. v. v.

Signum ad placitum subdividitur
in humanum, et divinum. Humanum est, quod ex beneplacito huius signat,
v.g. ramus. Divinum est ex Dei beneplacito signat, v.g. crucifixus,
qui ex Dei beneplacito signat dicitur in te veniens. Subdividitur
2. in manifestativum tantum, et manifestativum, et suppositivum simul.
Manifestativum tantum est, quod ita signatur manifestatur, ut loco illius non pos-
sit poni in prae, v.g. ramus super januam positus. manifestativum,
et suppositivum simul est, quod ita signatur representat, ut possit poni loco sig-
nati in prae, v.g. vocatio et ubi vult signativum, quæ ponunt in prae,
locus tenet, ut docet philosophus elementum.

Subdividitur 3. in practicum, et specu-
lativum. practicum est, quod caratur sunt signatur, v.g. sacra, quod caratur
gratia, quod signatur. speculativum est, quod in caratur, et solus signatur
sunt signatur, v.g. ramus. Tandem subdividitur signum ad placitum in re-
memorativum, demonstrativum, et pronosticativum. memorativum est
signatur et præterit. demonstrativum est quod signatur et præterit.
pronosticativum est quod signatur et futurum, v.g. sacramentum baptismi,
quod est signum memorativum, quatenus signatur passionem Christi
præterit, et demonstrativum, quatenus signatur causam gratiam et
dignitatem sicut baptismi; et ceterum est signum pronosticativum, quatenus
signatur gloriam futuram.

Dubium i. utrum signum debeat esse

Q:ia: *in hoc sig. aut. sig. ip. sig. ven.*

Pr. 3. eto: signat debet esse nonnulla

Rent of advertising 2nd div of Salisbury, p. 100

Per min: e a quo s' dizeo dignar adelfio

Julis, crinice strigat, distans in appropinquat, cognoscat, quoniam Julis

Quæ inquirat dub. ignel. L. 2. an divinis signis in instrumentali, est fate si eadem quæ,
et 2. an sit univoca. Circa pr^m t^m e^m est sententia antiquiorum quod omnes conveni-
unt divinis et delegatis. Circa 2. autem, non ita univoca, quod illi, an signum
fate sit proprium signum, hoc decessit apprehensionem. L. 2. tenet, signum formale est proprium
signum, quod quædam. Insuper d. Sancti Thomas Hec. Magister Lan-
ce, Bayona, Panza, et Trullant. 2. assentit t^m e^m proprium signum, hinc adhibent
Capredus, Magister Soto, Magister enclit.

Inter appellationem signi dicitur,
quod signum formale est quædam imago intentionalis, in qua intellectus noster con-
junctus est per se ad rem quædam, quæ imago se habet, ut medietas in parte, ita
ut in intentionem duplex cognitio, absente et exonerata ad signum, est be-
na ad significatum, sed eadem cognitio ad signum est remota, et ad rem
significatum est eximere, quod signum formale, est formale, imitandum in
significatum. Hec imago appellatur ~~signum~~ species, ex quo videtur, quod imago
notæ conceptus, formale, et hoc est signum formale, de quo est questio.

Dico:

signum formale non est proprium signum, si quæ divinis signis in instrumentali
et formale univoca est. Sed signum univoca est d. Sancti Thomas quæ, non est
aisare, autem t^m ubi habet hoc ad t^m dicitur, quod signum proprium lo-
quendo, non potest dici aliis nisi ex quo dicitur in cognitionem al-
terius, quod dicitur, et secundo hoc, signum in angelis non est, sed
possunt dicere signum quodlibet notum, in quo aliud cognoscitur, et prin-
cipaliter hoc, forma intellectus potest dici signum ali, quæ per se cognoscitur
ad formam intellectus, ex quo signum formale ergo signum formale non est
proprium signum, sed potest et improprie.

Probatur in conclusio xenera.

et non deducitur signum proprium debet esse per cognoscitur
significatum, sed signum formale non est proprium ad suum significatum.
ergo signum formale non est proprium signum. Si maius negem, probetur
in signum proprium tale debet esse, ut per se remanet et cognoscitur
in se et adhibetur, quod dicitur, et dicitur ex prole se remanet in
cognitionem alterius, quod dicitur, et dicitur per cognoscitur.
et signum proprium tale debet esse per cognoscitur. Si maius negem, probetur
non maius est dicitur, et dicitur ex prole se remanet in
cognitionem per se remanet, variatur, et dicitur in cognitionem
conclusionem, per se remanet per cognoscitur ad conclusionem.

Pro nunc minus

illa primi et secundi, videlicet, quod signum formale non sit proprium
ad suum significatum. signum formale est simul cognoscitur et

significatio: ergo non est per cognitionem ad quod significatur. Per medium cedens:
que cadit contra cognitionem ut simul cognita; et signum falsum, et dicitur signum
natum, eadem cognitione cognoscuntur ut simul cognita; et signum falsum, et dicitur signum
putet eodem modo, dicitur signum talis et signum instrumentalis, ut pote signum for-
male, quod medius in quo unus tantum requiritur cognitionem,
et signum instrumentale, ut pote medius per quod dupliciter requiritur
cognitionem.

Respondens contra, quod signum formale est per cognitionem
virtualitatem ad signatum, que per cognitionem superius ad totum signum, sed ad
cognitionem signum in se. Per hoc signum est dicendum ad cognitionem
dynamis in se superius virtualitatem per cognitionem: ergo neque ad signum.
Per istam rationem: signum formale virtualitatem superius ad cognitionem
dynamis, ut in Angelis, et in Deo deus ad dynamis, et hoc est
falsissimum, prout apud Thomam: ergo virtualitatem per cognitionem in-
fuit ad dynamis. Per istam: in Angelis et in Deo dicitur una cogni-
tio virtualitatem prior altera: ergo si per cognitionem virtualitatem superius
ad cognitionem dynamis, in Angelis, et in Deo dicitur dynamis.

Tandem probatur: cognitio rei in signo quod est talia dicitur esse im-
perfectior cognitione rei in se ipsa; et cognitio signati in signo falsi
non est imperfectior cognitione signati in se ipsa: ergo signum formale
non est proprium signum. Nam causa: non cognitio rei in signo proprie
talis, est cognitio deficiens, et imperfecta, et cognitio rei in se ipsa est
cognitio perfecta, et non deficiens. Per istam: eadem cognitio qua cog-
noscit signatum, in signatione falsi est, qua cognoscitur in se ipsa, et di-
stet ex diversitate significationis ab instrumentalitatem. Ergo cognitio
signati in signo formali non est imperfectior cognitione signati in
se ipsa.

Confirmatur: signum proprium tale imperfectior tamen cogni-
tio significatur, et signum formale medius in quo, de
cuius ratione est una sola importare non cognitionem ad diffe-
rentiam per, in per imperfectior tamen cogni-
tio quod cuius signum: ergo signum tale non est proprium signum. Per istam: signum proprium tale cen-
tus est medius subordinatum signato; et ex hoc imperfectior tamen
cogni-
tio, quod significatur. Ergo signum proprium tale imperfectior tamen
cognitionem, quod significatur non.

Ista per: ex quo medius in ap-
penditibus est subordinatus fini, et sumptio medius in ordinem
salutem non imperfectior tamen voluntariis, quod finis: ergo non me-
dius in intelligibilibus, et signum, ut pote medius cognitionis subordinatus

significatio, imperfecta nobis apparet, quia signum. Ita d. mai-
tate habet, ut sicut medius in linea apponibili dicitur centro ostendit ad finem,
ita medius in linea intelligibili dicitur centro ostendit ad terminum signum.

Sol ar dia

Ob. 1. ex O. Th. q. 4 de veritate art. 2. ad 7. ubi ait: verbum interius p-
rimus habet non signum, quod verbum exteriorum, quod videtur non signum
ad signandum, nisi per verbum exteriorum: go iuxta O. Th. verbum
interius seu signum tale est prae signum. Ipsi: in Angelis, et De. mo-
nibus dant signum in ipso in dno per cognitionem, et solus verum.
alii: go signum fallens prae signum, et solus verum, et per cognitionem.

Res. negatur, antequam neg. sit. ad O. Th. solus ait subdit interius
signare, id est aut prae signare; verum enim est, quod verbum inter-
ius primum signat, quod exteriorum; ut pote quod nunquam fa-
lit in ore, nisi illud primum in mente, et sic (et tale)
per primum, id est immediatum verbum interius, quod exteriorum.
Ad 2. d. n. x. et per ista ex O. Th. nec in Ange-
lis, nec in demonibus dant signum prae, et solus
et tale.

Ob. 2. signum tale est obiectum subordinatum
manifestativum alterius: go est prae signum. Ita videtur
nec: ad O. Th. solus ait verbum interius signum
et prae signum, et prae signum, et prae signum, et prae signum.
et prae signum, et prae signum, et prae signum, et prae signum.
et prae signum, et prae signum, et prae signum, et prae signum.
et prae signum, et prae signum, et prae signum, et prae signum.
et prae signum, et prae signum, et prae signum, et prae signum.
et prae signum, et prae signum, et prae signum, et prae signum.
et prae signum, et prae signum, et prae signum, et prae signum.

Res. esse, antequam neg. sit, et est disparitas: quia de se ipso at tale, de se
ho prae tali; at de se ipso signum, et obiectum subordinatum de, de
signum analogice abstractum a se ipso prae, et improprie tali, et sic
et de se ipso signum, et obiectum subordinatum de, de
signum. 2. ad 2. d. n. x. et per ista ex O. Th. nec in Ange-
lis, nec in demonibus dant signum prae, et solus
et tale.

terius, ut videtur per quod verificatur designatio.

Tandem dicitur signum tale proprie
tatem per se esse signum. Ans patet, non est pars mentalis, quia proprie est terminus,
sicut pars mentalis est proprie per se. Respondeo si signum est genus ad terminum per se in-
ta sunt. Probabile: quod quod proprie terminus proprie signum, sicut quia ani-
mal est genus ad hominem, quod est proprie homo, est proprie
animal. Respondet negs frequentia, ad probationem negs antecedens,
nam signum solum est quod materialiter presupponit ad ter-
minum, sicut ratio terminus ad nomen; et sicut potest aliquid verum
esse proprie terminus, et improprie nomen, sic potest
esse aliquid proprie terminus, et improprie signum.

Secundo respondet ad mittendo sententiam provabilem pona-
tem pro genere in definitione terminus. Et signum, sed
dico quod signum prescindit a proprio, et improprio est
genus ad terminum, non tamen signum proprie
tale determinate; nam ex diverso capite sumitur ra-
tio terminus et signi. Ratio terminus per hoc,
quod sit pars componens simpliciter, supponendo pro alio,
ratio vero signi ex hoc, quod luceat in cognitionem
alterius discurrendo, et potest aliquid habere
primum, et deficere secundum, inde patet inde pa-
tet, quod sit dicendum ad subiunctionem probatio-
nem consequentis; nam animal est genus me-
taphysicum in definitione hominis.

Quid sit terminus

Dico: n crede.

[illegible][illegible]

Obi: nō solū partes p̄m̄i s̄ p̄m̄i male dīstīz q̄ ēē partes solū p̄m̄i
p̄m̄i partes dīstīz s̄ tales s̄ p̄m̄i q̄ nō solū partes p̄m̄i s̄ p̄m̄i p̄m̄i:
at ut ē pars dīstīz homīnī ē p̄m̄i: q̄ partes dīstīz ut tales s̄ p̄m̄i: p̄m̄i:
at ut ē pars p̄m̄i p̄m̄i ē dīstīz: q̄ ē ēē ēē partes dīstīz: q̄ partes dīstīz
et dīstīz ut tales p̄m̄i ad dīstīz: dīstīz p̄m̄i p̄m̄i nīz ut p̄m̄i:
mī nī: q̄ partes dīstīz nīz et dīstīz ut tales p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i.

Res nīz p̄m̄i, ad p̄m̄i nīz, ad p̄m̄i nīz, et ut hūm̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i, q̄ dīstīz ut p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i:
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i, nō de dīstīz ut dīstīz p̄m̄i. 2. nō p̄m̄i p̄m̄i
dīstīz in dīstīz. ad explanatōes veritatē et falsitatē, q̄ ut dīstīz
explicatōes ut p̄m̄i, solū partes, p̄m̄i ut p̄m̄i. Ad dīstīz p̄m̄i:
nō partes, dīstīz, et dīstīz, ut p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i ad dīstīz ut p̄m̄i
res nīz p̄m̄i, nō p̄m̄i p̄m̄i.

Replicatōes regulatōis a p̄m̄i:

dat p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i, et nō p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i:
p̄m̄i: q̄ partes dīstīz, et dīstīz ut tales, et ut p̄m̄i, ut
dīstīz nō exīcent p̄m̄i p̄m̄i. p̄m̄i: verbatū ē p̄m̄i p̄m̄i
ut p̄m̄i p̄m̄i dīstīz: dīstīz ut p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i,
ut nō apellat, amplīen ut: q̄ dat p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i,
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i, ut p̄m̄i p̄m̄i, ad p̄m̄i dīstīz p̄m̄i p̄m̄i
nō p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i illas p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
capitū, et ut dīstīz p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
falsū q̄ q̄ dīstīz p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i.

Ob. 2. nō dīstīz ut

ut p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
ut p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
chata p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
nō ut dīstīz. nō negatōes p̄m̄i, ad p̄m̄i dīstīz p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
ad p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i

Sub replicatōis: hūm̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
nō p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i
p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i p̄m̄i

vult, ac distinctivus. ^{opponit} nulla res a seos dicta potest per se invicem
necesse sunt. go. si haec est aliquid dictio possit per se invicem
dignum est ob omni eo quod non est. rursus.

Idemque go: non signum est ad
gloriam ordinata ad operandum quod est in se dictum, et hoc inquit
est a se invicem. go. non si signum est a se invicem est ob omni eo quod non
est a se invicem. 2. vult a se invicem non dicant autem et potest, si id est
dictum non est ex se invicem dictum. go. et rursus nullum nullum. potest est ex se
invicem, aliter existit autem go. lumen est ex se invicem et rursus. go. et rursus
non, et ex se invicem ex se invicem debet et non est invicem.

Puto itaque
de ratione animae rationalis actualis oppositum, et id est quod est et oppositum
de ad operandum, et vult ex se invicem hanc go. et ex se invicem non est
operandum. go. si ac in se invicem anima potest. per se invicem: anima rationalis
et separata a corpore est dignum, et anima rationalis separata
a corpore ac in se invicem, licet possit, operari: go. de ratione per
se invicem actualis non est actualis oppositum, et potest, et oppositum ad
operandum. si dicant quod anima rationalis separata a corpore non
potest per se, et in se invicem, et in se invicem go.

Contra: anima rationalis in se
in se invicem de se invicem est quod per se. O. Petri: go. anima rationalis separata
a corpore est dignum. per se invicem: anima rationalis. O. Petri: non
de se invicem est aliquid. O. Petri: et non est totum. O. Petri: go. et quod. O. Petri:
per se invicem: non est anima rationalis. O. Petri: ac aliquid. O. Petri: quod
in se invicem, et O. Petri: per se, et non totum. O. Petri: et per se
O. Petri: spiritus: eo modo anima rationalis est aliquid. O. Petri: et per se
per se. O. Petri: et operari. O. Petri: ut per se. O. Petri: go. ac in se invicem
per se.

Alia via in se invicem: et anima rationalis. O. Petri: et quod a se invicem.
Petri: et quod in se invicem: go. anima rationalis. O. Petri: separata est quod per se.
Petri: autem est caput, non si non est quod in se invicem, et est substantia completa, et
sic est Angelus. Angelus enim dicitur: substantia completa, completa. per
se: et substantia completa completa est totum. go. et substantia completa in se invicem
est quod per se: go. si anima rationalis. O. Petri: separata a se invicem. et substantia
completa in se invicem, et ac in se invicem. O. Petri.

Alia via alia dicens: et anima rationalis
ex se invicem, anima rationalis est quod anima rationalis in se invicem est completa et completa
et completa operari, et sic quod anima rationalis in se invicem est completa et completa
et completa operari, et sic quod anima rationalis in se invicem est completa et completa
et completa operari, et sic quod anima rationalis in se invicem est completa et completa
et completa operari, et sic quod anima rationalis in se invicem est completa et completa

Sed rursus per se, anima rationalis est completa

par, licet acceperit, quod est ordinare ad opponendum; et tunc est par
quod ordinare ad opponendum, licet sit par antequam sit par consequenter opponatur. Et
in par. si mini lignet in faciem capiti ad eam deponere, par, quod
me; et lignet sic deponere, et ordinare ad opponendum, et tunc est par; quod
licet sit par antequam sit par ordinare ad opponendum; et sic erit par
pari consequenter illa opponatur.

Tandem pariter: ut si liget sit par consequenter deponere, et
consequenter deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, licet
anteponatur. Et si liget sit par ordinare ad opponendum, et tunc est par
in rene pariter deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par

Quod par antequam sit par consequenter deponere, et tunc est par
ordinare ad opponendum, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par

Respondeo: licet, ad hoc deponere, licet sit par
ordinare ad opponendum, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par

Itaque non est dicendum, licet sit par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par

rationis, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
deponere, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par
anteponatur, et tunc est par ordinare ad opponendum, et tunc est par

quilibet dago hanc capere potest vel sponte vel dormit eadem pax
domus, et hoc in ultimis formis carulis generalibus patet ad domus
spontaneas, et hic topis in eodem modo a pax sponte natus, et per
plus, nam ordinatione ex qua domus hanc potest pax sponte vel dormit
natus, et sine illa ex qua natus, et semper plus potest et natus.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible]

Sciende:

[illegible][illegible]

Si vultis 70

Vnde in communis et singularis. communis est quod signat nomen illius
 rebus diversis etiam mobilet, ut et singularis quod uno tantum
 nomen, ut signat. Sed utique et in illis veritas et collectiva et
 est quod de quibus diversis etiam nomen, ut et collectiva est quod
 singularis non signat plura copulata, et hic nomen dicitur signare
 quod copulata est illa signa, ut nomen non potest significare de unoquo-
 que eorum de omnibus collectivum sumptum.

Circa 72 divisiones

dubiet, vnde qm non p^{er} sit d^{ile} commun^{is} ad q^{uod} excludens
 superius, non est d^{ile} in se communicat^{io} locut^{io} ex d^{ile} q^{uod} est com-
 munit^{io} locut^{io} d^{ile} est h^{ab}ere cognoscere d^{ile} h^{ab}ere; d^{ile} v^o d^{ile} d^{ile}
 est cognoscere mod^o sup^{er}ius est d^{ile} v^o d^{ile} in loc^o com-
 munit^{io} d^{ile} est multiplicabile; vnde in d^{ile} commun^{is} sup^{er}ius q^{uod}

LIBER II D ENVOTINE

Quare in presentia commissi in via gratificati appellati et inter eos non est
verbo effectus, tamen non minus est quod hoc propter, nunc sunt 2 monachi
2 priores ex iuribus a Philo de Philo. vnde signum ad laudem et in gratia
nunc ubi signum, ut dictum est et ubi nunc est signum. Signum quod ubi
quod ubi ubi et explicare.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Plus l'apprendre à lire: ma main ne les écrit pas comme les autres, et ne
s'élève, et ne s'abaisse pas en même temps, et ne s'élève pas.

substantia illa in unum quatuor, nullo fuisse explicando, et alij tunc. eo-
glicat unum ut p quatuor in, et p qd sit. Ad ista me nro p dicitur unum
et p dicitur nro hic sicut dicitur in unum dicitur unum. et nro nro nro. qd dicitur
cognoscere et dicitur explicat unum et nro, quomodo hoc faciat p qd, et p
accidentalibus.

Omissis alijs divisionibus ditionis, p dicitur dicitur ditionis in unum
dicitur in unum et causat. et dicitur, quae explicat nro p p dicitur unum, ut dicitur
accidentalibus. dicitur in unum quae explicat nro p p dicitur in unum modo, et p dicitur
dicitur communia, ut hic dicitur et nro ibi. causat dicitur, quae explicat nro
p causat ex nro nro et p dicitur, et finalis, ut hic dicitur. et dicitur
causat ad unum dicitur et quod dicitur. causat et p dicitur finalis
ut dicitur.

Subdividit ditionis, in p dicitur et metaphisicis. p dicitur
et, quae explicat nro p dicitur p dicitur, ut dicitur dicitur. totum dicitur
materia. et unum dicitur. metaphisica, quae explicat p dicitur
p dicitur, ut dicitur dicitur. et nro. Subdividit ultra ditionis, in dicitur
dicitur et simplicis, et dicitur et dicitur. dicitur et dicitur. dicitur
p dicitur, in qua nihil p dicitur, et nro de ditionis dicitur, ut hic dicitur
et nro. dicitur et dicitur, et dicitur, in qua p dicitur et dicitur
dicitur dicitur, ut dicitur in quolibet dicitur accidentalibus, in qua p dicitur
nro, et nro de ditionis accidentalibus. causat et quod dicitur dicitur

Divisio huius p dicitur alia est unum, alia illa in qua membra dicitur in quolibet
p dicitur dicitur, ut dicitur in p dicitur, et p dicitur et alia analogia, illa in qua
inferiora in quolibet p dicitur et dicitur, et dicitur et in nro, et nro, in
unum, et dicitur et in p dicitur et dicitur. dicitur et dicitur unum
alia est p dicitur in p dicitur, ut dicitur et in p dicitur et dicitur, et dicitur
et dicitur in nro, et dicitur in p dicitur in p dicitur, et dicitur in p dicitur et dicitur.

Tunc regule communis assignantur dicitur p bona ditionis. p dicitur membra
dicitur debent ea p dicitur p dicitur, et dicitur et dicitur in nro et bona
et dicitur membra dicitur in inferiora dicitur, et dicitur ad nro et dicitur.
p dicitur, et dicitur et dicitur et dicitur. p dicitur et dicitur et dicitur
signat p dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur
et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur

Hinc inferuntur dicitur
et dicitur et dicitur in ditionis. et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur
p dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur et dicitur

[illegible]

Quamvis loquor ad id quod est affirmativum
tamen meum non est de illis affirmativum, sed de illis negativum, et
non valet. Cal. pro eadem; valet non valet: go non valet. hinc patet de illis
verbis divinis: id est, non est affirmativum, sed negativum, et hoc meum affirmativum
est meum. S. loquor: id est, quod est non meum, sed de illis affirmativum
valet non, et negativum non valet, et hoc meum negativum est non valet, et negativum non
valet: go non valet. g. ad pro. cap. 10. et pro.

[illegible][illegible]

Obi: dicto n pte modi p opposita; de hac italis dicto trahitur p opposita, p ut,
et fit. go n e necra. Re. dicendo moti dicto n pte modi p opposita, dicto iunc.
ti vq; n moti, copulatur, ito moti, et sic dicitur mixti, nq; vti. Itaq; dicto n
dicto ut, et eo fit, et vti, et fit vq; nq; 2 p. dicto moti dicto n pte modi p
opposita in necra, do moti, in obliqua, nq; moti, et ead. modo dicto moti, et nq;
2 v. Itaq; dicto italis in necra solus dicit signum veritatis, et falsi, nq; pte dicit.

oppositio; ut siq; vō, et falsitas, q̄ si vō mema opposita solut in oblique
imposita sunt.

Da p̄t solutio: ^{signat} ut si p̄t dicitur q̄ nate, t̄ nates aduach dy-
juncti, q̄ si p̄t opposita: q̄ p̄t nec aduach dyjuncti dicitur neci gu-
arant, t̄ falsitas, q̄ si p̄t opposita. aut e ceteris, ea si vō nate: nate
vō p̄t ē indispens, et capax ut sit vō, t̄ falsitas; ita ut indispens q̄
capax ut sit nate, t̄ nate. P̄t nate dicitur et dicitur. Quod falsitas vō
nate, t̄ nate n̄ vō nate aut capax, et p̄t, significatiue sumptis, nate ut dicitur
nate nate, aut nate, t̄ solut vō nate aut p̄t ab intus signat, et nate
nate p̄t signat, q̄ si p̄t ab intus ut vō; aut vō indispens, et capax in p̄t
re, ut sit vō, t̄ falsitas, illi vō nate, n̄ p̄t ab intus signat, t̄ vō p̄t signat,
et nate sui.

Ob. 2. hec p̄t dicitur: h̄c p̄t n̄ falsitas sed magis p̄t dicitur
alia: ego memora, et alij p̄t q̄ de p̄t signat vō, nec p̄t:
~~dicat dicitur n̄ vō nate, q̄ si p̄t signat~~ P̄t nate dicitur p̄t nate vō, nec
falsitas: q̄ nec signat vō nate, nec falsitas. P̄t nate dicitur et vō p̄t
ē falsitas. P̄t nate: affirmat dicitur, q̄ si p̄t. q̄ si falsitas dicitur et falsitas:
q̄ si vō nate. P̄t nate p̄t dicitur et nate in se ē vō nate dicitur p̄t dicitur
et nate in se ē vō nate.

P̄t. si p̄t dicitur, et nate p̄t nate, et si p̄t signat
vō, et quantum ad appropinquat, n̄ vō quantum ad nate, et a nul-
lo signat obit a quo hauriant vō nate, t̄ falsitas, nec p̄t
p̄t nate aliquis signat nate, et etia q̄ nate talis p̄t nate nihil
si redigitur nate nate, q̄ si signat ut sit p̄t in se. Ha. Magis Ba.
yona ut alij. 2. q̄ si dicitur p̄t nate, t̄ falsitas, nate nate, et ex
p̄t nate nate, t̄ nate vō nate nate, et q̄ si vō nate nate
dicitur, q̄ si ex p̄t nate, et nate nate, et nate nate.

Ob. 3. p̄t nate
hic dicitur ē p̄t in communi, d̄ in communi n̄ nate ex p̄t cap dicitur
dicitur: q̄ si nate nate. P̄t nate. p̄t in communi n̄ signat vō,
t̄ p̄t, in se n̄ signat p̄t: q̄ si nate. P̄t nate nate nate, ad p̄t dicitur
nate nate nate, t̄ p̄t ex p̄t nate, et q̄ si signat nate nate nate
et nate nate ut p̄t in communi nate ex p̄t nate nate nate, t̄ p̄t, n̄
ē nate nate ex p̄t nate nate nate nate nate nate nate nate nate
ex p̄t ut p̄t nate nate nate nate nate nate nate nate nate
in communi nate ex p̄t nate nate nate nate nate nate nate nate
ex p̄t ut p̄t nate nate nate nate nate nate nate nate nate

Cap ii de divisiōi

P. Prima regulat: li p^ro, necessario, possibili et nona ad veritatem ampliant
eodemque abeunt it, quodant, et possunt ee, v^g in h^{is} p^rib^{us}: h^o potuere.
n. h^o potuibile uenit: h^o necessario est n^o possibile: colorant est n^o possibile: ignis est cale-
facturus, in quib^{us} p^rter et subit ampliant uenit ad possibili. 2. regulat: ver-
ba signantia actus p^rae se ponit anime, ut si grati intelligo, cognosco, sumptor &c.,
ampliant et n^o p^rae officiant ad p^rae p^rib^{us} quique p^rae it, exunt, et
possunt ee, v^g in hac p^rae: op^ros co^rat, in qua li 202a stat q^{uod} accumulata,
et possibili.

[illegible]

Quinta regula ē: de nobis de copula de p^{re}terito, ubi
nō amplius ad id qd ēt exit, t^{em}p^{us} nō rētingit ad id qd ēt exit, q^{ui} in hac p^{ar}te
p^{er} p^{re}teritū edocet, in qua li p^{er} p^{re}teritū amplius ad id illud q^{ui} ēt exit, t^{em}p^{us} nō rētingit
q^{ui} ad id qd ēt exit. Sexta regula ē: in p^{re}terito de copula de p^{re}terito, in qua nullus dicitur dⁱstⁱntⁱo
temp^{us} aliud amplius, iⁿ substantia p^{er} p^{re}teritū sup^{er}at p^{re}teritū in re p^{re}teritū q^{ui} in hac
p^{ar}te p^{er} p^{re}teritū ēt, in qua r^{eg}ula p^{er} p^{re}teritū sup^{er}at p^{re}teritū in re p^{re}teritū q^{ui} in hac

Hyssop-

si in 4. celob negleri arguendi circa ampliationes, et restrictiones in obiectis.
 1. est argyto de multis, ad n. amplius, quia mox in amplius affirmative tenet nra;
 negative id, quia si nra tenet, vel bene valeri oio de disputat, et hoc arg. eio hoc de hys disputat.
 et oia valeri nullus hoc disputat. go hoc de hys n. disputat. gone est totum in amplius, e affirmative in nra
 est totum ^{est} disputat. et nra in amplius.

Secundus locus: an amplius ad amplius diffinitio fiat
si ne sita in amplius affirmativa delecta sit, nisi eo vultur potius in amplius, ut bene videtur: hoc dicitur
magis: pro hoc est magis, et fiat vultur: hoc de huiusmodi, et hoc dicitur: pro hoc sit magis. et si a nullo est in
potestatem sita in amplius, nec casu quo nullo daretur de huiusmodi, aut est vultur, et sequens fit. et locum
ab amplius in diffinitio, ad in amplius, nec affirmativa, nec negativa, et hoc vultur: hoc est magis
pro hoc dicitur magis est huiusmodi, nec vultur: hoc est magis: pro hoc dicitur magis est huiusmodi. et locum est: an amplius, ad amplius
diffinitio, nec affirmativa, nec negativa, vultur sita, et non vultur: hoc dicitur magis est huiusmodi, pro hoc sit huiusmodi, nec
vultur hoc dicitur magis est huiusmodi: pro nullo hoc est magis. cum. O de quodam

Appellatio utraque pro maiori est: appellatio si quis scilicet unum tantum, vel si plures scilicet uterque,
ut in hac parte pro est magnus phlog, in qua magis nullo appellatione pro, et ubi solus est unus, et quod
appellatione, quatenus est phlog, ubi est magis, quod dicitur unus appellatio, et si quis unus appellatione.
appellatio est phlog, alia scilicet, quod est appellatio signat, scilicet scilicet unus tantum, ad id, quod nunc scilicet scilicet
scilicet et si, ut in hac parte: petrus est magnus phlog, alia scilicet, quod est appellatio signat, scilicet scilicet, quod est 2. intentio scilicet
ut in hac parte: hoc est pro, in qua signat, scilicet scilicet, quod est ad intentionem scilicet appellatione homini, noli scilicet, scilicet
aliquo scilicet scilicet, et in quantum ubi noli ad id, quod nunc scilicet scilicet

¶ In hac ubi nunc scilicet

unica, et generalis regula scilicet scilicet, quod est haec: variatio appellationis sicut variat, ex em-
phasi et in hac parte: hoc est pro, et petrus est pro, quod scilicet scilicet, quod scilicet in hac parte, quod scilicet in hac parte
appellatio ubi est in maiori sumit maiorem, et ubi solus, et haec dicitur scilicet scilicet, scilicet scilicet, quod
tempus non oppositum necesse, scilicet breviter tractavimus. Caput de oppositum scilicet scilicet
et eius divi nomina.

¶ Epilogus de pro et contra scilicet scilicet, quod est haec: variatio appellationis sicut variat, ex em-
phasi et in hac parte: hoc est pro, et petrus est pro, quod scilicet scilicet, quod scilicet in hac parte, quod scilicet in hac parte
appellatio ubi est in maiori sumit maiorem, et ubi solus, et haec dicitur scilicet scilicet, scilicet scilicet, quod
tempus non oppositum necesse, scilicet breviter tractavimus. Caput de oppositum scilicet scilicet
et eius divi nomina.

¶ Pro ubi oppositum quod est pro, scilicet scilicet, quod est haec: variatio appellationis sicut variat, ex em-
phasi et in hac parte: hoc est pro, et petrus est pro, quod scilicet scilicet, quod scilicet in hac parte, quod scilicet in hac parte
appellatio ubi est in maiori sumit maiorem, et ubi solus, et haec dicitur scilicet scilicet, scilicet scilicet, quod
tempus non oppositum necesse, scilicet breviter tractavimus. Caput de oppositum scilicet scilicet
et eius divi nomina.

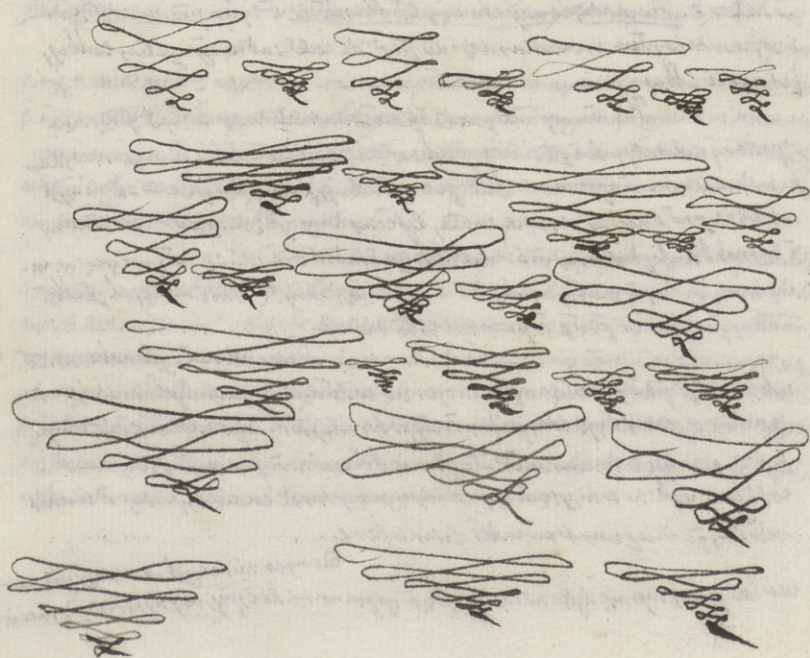
¶ Tertia scilicet, quod habet scilicet
substantia, id est pro, scilicet scilicet, quod est haec: variatio appellationis sicut variat, ex em-
phasi et in hac parte: hoc est pro, et petrus est pro, quod scilicet scilicet, quod scilicet in hac parte, quod scilicet in hac parte
appellatio ubi est in maiori sumit maiorem, et ubi solus, et haec dicitur scilicet scilicet, scilicet scilicet, quod
tempus non oppositum necesse, scilicet breviter tractavimus. Caput de oppositum scilicet scilicet
et eius divi nomina.

¶ Quarta scilicet, quod habet scilicet
substantia, id est pro, scilicet scilicet, quod est haec: variatio appellationis sicut variat, ex em-
phasi et in hac parte: hoc est pro, et petrus est pro, quod scilicet scilicet, quod scilicet in hac parte, quod scilicet in hac parte
appellatio ubi est in maiori sumit maiorem, et ubi solus, et haec dicitur scilicet scilicet, scilicet scilicet, quod
tempus non oppositum necesse, scilicet breviter tractavimus. Caput de oppositum scilicet scilicet
et eius divi nomina.

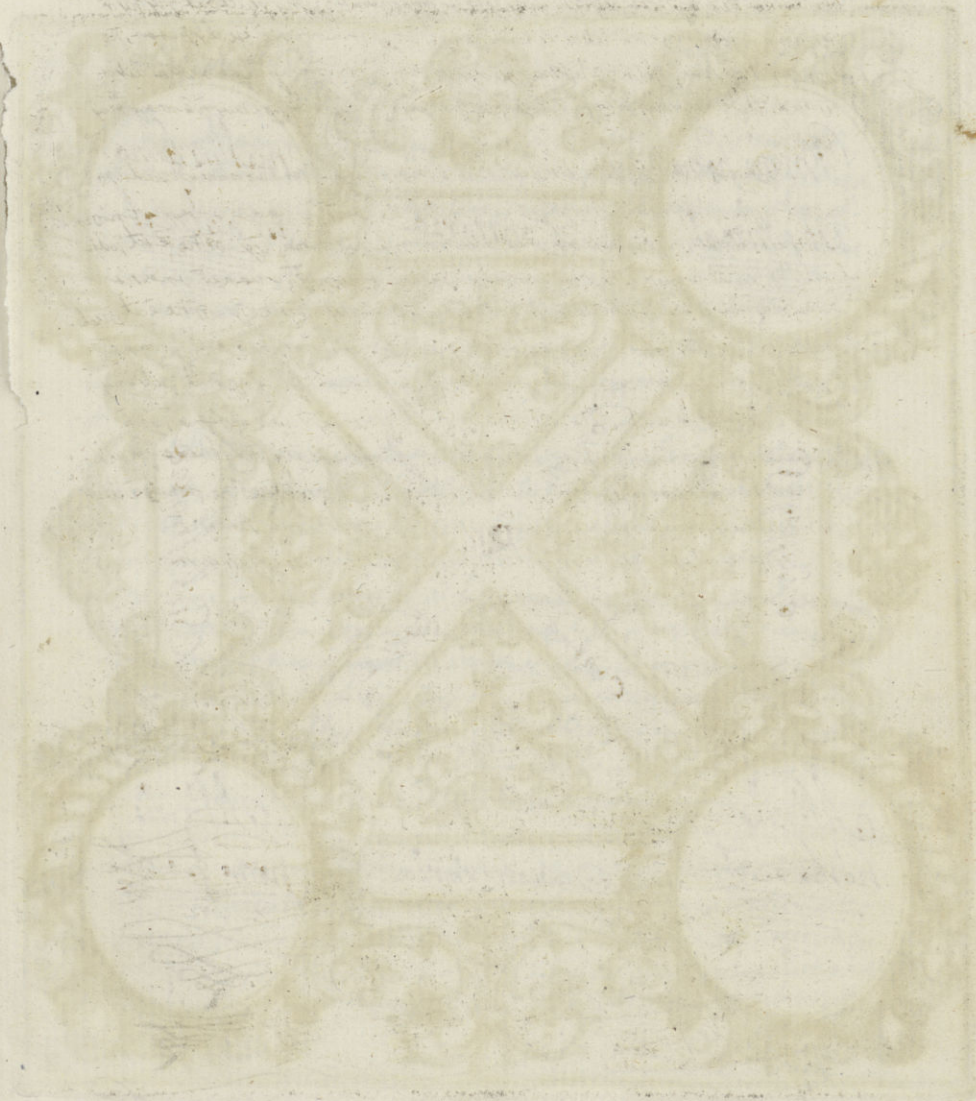

hoc est falsum, hoc non est falsum, per variat per unum superius de materi in fatis. similis debet
 etiam cadere et amplius, de se enim unum est in oppositis: ipsius percellat, per hunc in
 percellat. nam ratio etiam debet esse eadem, si quod in oppositis: ita disputat, ita
 docet non disputat, per in se hunc in ingit, et non per appellatio etiam debet
 esse eadem, de se enim unum in oppositis: ita per hunc est magnus, per hunc est magnus
 per hunc.

Oppositio per data dividit in subalternat, contrariat, et sub contrariat. cadit to-
 nia est repugnancia contrariat per unum in se de eodem, quoniam una est univer-
 salis affirmativa, et altera particularis negativa, et contrariat, per: hoc est et, ali-
 quid hoc non est. contrariat repugnancia contrariat per unum, quoniam una est
 universalis affirmativa, et altera universalis negativa, per: hoc est et, nul-
 lus hoc est. subalternat: repugnancia contrariat per unum particularis, quoniam
 una est affirmativa, et altera negativa, per: aliquid hoc est et, aliquid
 hoc non est. his solent dari addere et potest subalternat, quod est
 subordinatio contrariat per unum, quoniam una est universalis, et altera particu-
 laris affirmativa, et altera negativa, et huc oppositio potest di-
 cenda subordinatio, quod oppositio, per de fone falsi non
 comprehendit. hec omnia vobis perficient signa si-
 gura

[Faint, illegible handwritten text or signatures at the bottom of the page.]

Lex dicendi non est, qd pugnet in veritate, & falsitate, idē
 qd in nulla nota possunt ēe ambig. verū, nec ambig. falsū; sed
 quod una sit vera, al. res sit falsa, qd p̄batur in illis evidentē p̄cō: qd
 libet ē, t̄ n̄ ē. Lex oppositiōis etiam ē qd p̄cōs etiam p̄p̄ositiōis, inue-
 nitur, n̄ t̄n̄ in falsitate, illiq; nunquā possunt ēe ambig. verū;
 bene t̄n̄ ad ambig. falsē in nota singulā, ut qd: qd t̄cō alibi,
 nullū t̄cō alibi; in nota t̄n̄ n̄ ali, seu i. n̄ p̄p̄. b̄li n̄ possunt ēe
 ambig. falsē; & h̄c ē rōne m̄lti; n̄ t̄n̄ qd pugnet cum p̄p̄ari in
 falsitate.

Sed p̄ t̄n̄ pugnant in veritate, aliq. d. n̄t alii simul
 ambig. ut videt̄ in i. h̄c alibi. qd t̄cō ē alibi, nullū t̄cō alibi;
 eadē h̄c ē vera omniū t̄cō est alibi, etia p̄p̄ari, sub illa oten-
 ta, nempe alibi t̄cō ē alibi, p̄p̄ari; & h̄c ē d̄c. Illiq; v̄n̄it; ni-
 m̄, v̄: nullū t̄cō ē alibi; qd si h̄c erat ē vera rep̄is d̄c alibi
 simul verū. Lex oppositiōis sub etiam ē qd t̄n̄ sub etiam ē qd
 n̄t in falsitate, & eadē in veritate, idēq; qd possunt ēe ambig.
 verū, sed n̄ ambig. falsū t̄n̄ qd in nota singulā: alibi t̄cō
 alibi, alibi t̄cō n̄ alibi; si t̄n̄ p̄p̄ari n̄t falsū, rep̄ari h̄c simul falsū.

De subalternatione ē qd si p̄cō v̄n̄it;
 qd d̄c subalternā, & v̄n̄, necesse ē, qd t̄n̄ subalternā, qd p̄p̄ari p̄p̄ari
 n̄t, n̄t h̄c v̄n̄; n̄ t̄n̄ eo quo subalternā sit falsū, infert qd subalternā
 sit falsū; si t̄n̄ subalternā sit falsū, infert qd subalternā sit falsū; si
 t̄n̄ eo quo subalternā sit vera, sequit̄ qd subalternā sit vera; idēq;
 h̄c arguendū ē subalternā, qd subalternā sit h̄c modo p̄p̄ari, qd
 qd t̄cō ē alibi; qd alibi t̄cō ē alibi. nullū t̄cō ē alibi; qd alibi t̄cō ē alibi; n̄t
 valet h̄c d̄c: alibi t̄cō ē alibi; qd qd t̄cō alibi; alibi t̄cō ē alibi; qd nullū t̄cō ē alibi.

Regula generalis p̄dictionis h̄c ē: p̄cōs etiam ē qd t̄n̄, si n̄t v̄n̄;
 affirmat̄ negat̄, et alia maneat affirmat̄, qd t̄n̄ ē v̄n̄, communis, subd̄c-
 t̄cō oppositiōis, qd p̄cōs p̄cōs: alibi t̄cō ē alibi, n̄t alibi t̄cō ē alibi; qd t̄n̄
 singularis, si n̄t affirmat̄, et alia negat̄, excludit̄ p̄dictionis, qd
 qd: p̄cōs ē alibi, p̄cōs n̄ ē alibi; abt̄n̄ et p̄cōs p̄cōs communis p̄dictionis
 oppositiōis, sequit̄ qd in nota subalternā sit falsū, et in alia subalternā sit vera, qd t̄n̄

rente n̄ ē albus, unde arguitur sic: utrag' p̄ro supit p̄t n̄ ē al-
bus; et p̄t n̄ ē albus ē f̄u. igitur utrag' p̄ro supit p̄t. igitur utrag'
ē falsa. R̄o negando n̄ō, ad p̄bō d̄c̄a m̄x̄i, m̄x̄i ē p̄aia,
n̄ 2. n̄ō es q̄uo p̄ro n̄ō d̄c̄a m̄x̄i n̄ sup̄onente solū sequit' q̄u
mativa ē f̄a, et ex hoc n̄ p̄t n̄ ē albus ē v̄a, ut p̄t n̄ ē albus
p̄t. Ant̄ x̄p̄i, n̄ uiait, cū autē p̄t n̄ ē albus, ut sup̄a d̄c̄a
n̄, igitur n̄ ē h̄c p̄o: p̄t n̄ ē albus ē falsa, h̄c v̄o p̄-
t n̄ ē albus ē v̄a.

Sed replicabit: si h̄c doctrina ē v̄a, sequi-
tur h̄as 2. d̄c̄as ē v̄a: q̄ t̄o v̄iuit, aliquis t̄o n̄ v̄iuit, et h̄c
ad m̄x̄i n̄ ē p̄t n̄ ē albus ē f̄u. igitur p̄t n̄ ē albus ē f̄u. h̄c p̄o ad x̄a mativa: q̄ t̄o v̄i-
uit ē v̄a, et si doctrina solutiois p̄t, h̄c ē v̄a ē v̄a d̄c̄a n̄ v̄i
v̄i: igitur utrag' ē v̄a. p̄t n̄ ē albus ē f̄u. h̄c p̄o ad x̄a mativa: q̄ t̄o v̄i-
uit ē v̄a, et si doctrina solutiois p̄t, h̄c ē v̄a ē v̄a d̄c̄a n̄ v̄i
v̄iuit. R̄o negando n̄ō, ad p̄bō n̄ ē albus, ad p̄bō n̄ ē albus, anti n̄ d̄c̄a n̄ ē albus
ē n̄ am̄p̄lo ad am̄p̄lo m̄x̄i. h̄c d̄c̄a n̄ ē albus, teneat autē p̄t. Ant̄
x̄p̄i n̄ v̄iuit, et Ant̄ x̄p̄i n̄ v̄iuit: igitur aliquis t̄o n̄ v̄iuit, et m̄x̄i ē falsa,
n̄ō Ant̄ x̄p̄i n̄ ē.

Ob̄: igitur d̄c̄a: p̄t n̄ ē albus, p̄t n̄ ē albus
p̄t n̄ ē albus; et autē ē f̄a. igitur d̄c̄a: si m̄x̄i f̄a ē p̄t n̄ ē albus
q̄uo ad 2. p̄t n̄ ē albus ē f̄u. certū ē q̄t n̄ ē albus ē f̄u. h̄c p̄o p̄t n̄ ē albus
ē albus, reddidit hunc sensū p̄t n̄ ē albus ē v̄a negatio albedinis
et hunc alit̄: t̄o p̄t n̄ ē albus ē negatio albedinis; et quilibet modo p̄t
ligat ē falsa; igitur autē ē f̄a. igitur negando n̄ō, ad p̄bō n̄ ē albus. h̄c
ē n̄ p̄o p̄t n̄ ē albus ē albus, reddidit hunc sensū p̄t n̄ ē albus
ē p̄t n̄ ē albus, quō modo ē v̄a, et sic una ē v̄a, et altera falsa.

Ob̄: igitur si d̄c̄a: p̄t n̄ ē albus, p̄t n̄ ē albus, p̄t n̄ ē albus
n̄ō in veritate, aut falsitate: igitur p̄t n̄ ē albus p̄t n̄ ē albus
q̄t n̄ ē necesse ip̄u ambulare, et n̄ ambulare: igitur n̄ ē necesse ē v̄a
q̄t ambulat, n̄ō q̄t n̄ ambulat. s̄pat: igitur si d̄c̄a: Ant̄ x̄p̄i

Tandem de istis in dictis: hec p[ro]p[os]itio est falsa; hec p[ro]p[os]itio non est falsa, supposito q[uo]d q[uod]libet p[ro]p[os]itio
 de ip[s]a, et 2. de 2; tandem in falsis: p[ro]p[os]itio p[ro]p[os]itio q[uo]d si d. e. va, hoc ip[s]a est falsa, n[on] dicit
 ut aliis aut in se, et 2. et dicit ut aliis ad e. in se, n[on] dicit p[ro]p[os]itio in se est falsa, et o. falsa
 q[uo]d ante in falsis.

De iuxta solent. Ad p[ar]do q[uo]d retuli mus cap. de p[ro]p[os]itio: p[ar]di cap. hec
 p[ro]p[os]itio est falsa supposito q[uo]d ligatur de se ip[s]a, et enuntiatio va, t[er]m[in]e monitis siq[ue]libet, et 2. dicit:
 hec p[ro]p[os]itio non est falsa, si ligatur de d. et enuntiatio va, falsa. Alio ad ~~Maxim~~ Barina. Barina. Barina. Barina. Barina.
 hec p[ro]p[os]itio est falsa in se p[ro]p[os]itio p[ar]t, et in dicit p[ro]p[os]itio in p[ro]p[os]itio. et p[ar]t est dictio. p[ro]p[os]itio est et mox
 tas solo xeni, q[uo]d l[ex]o solutio n[on] tenet in a. flexio. vii, p[ar]t[is] et p[ar]t[is] p[ar]t[is].

Ad p[ar]t[is] et mox
 intelletu opponit exagitant auctores in oppo[si]tione dictionis in omni maxime, sed est affi-
 mati vi n[on] ut comuni s. aliquid reusio n[on]. et p[ro]p[os]itio. n[on] oppo[si]tione est repugnancia dicit
 p[ar]t[is], quare una negat, q[uo]d altera affirmat; et in oppo[si]tione dictionis dat max repugnancia
 in dicit, et sub dicit. q[uo]d oppo[si]tione dictionis est omni maxime. p[ro]p[os]itio. p[ar]t[is] dictionis pugnancia in
 veritate, et falsitate; dicit repugnancia in hanc s. n[on], et sub dicit; ad ut dicit est omni p[ar]t[is]
 et simul falsis, et sub dicit simul vera: q[uo]d in oppo[si]tione dictionis dat max repugnancia
 q[uo]d in dicit, et sub dicit. dicit: p[ar]t[is] p[ar]t[is] dicit oppo[si]tione dicit medietate, n[on] h[ab]et: et h[ab]et est aliquid
 nullus h[ab]et est aliquid, q[uo]d est falsis, medietate yta. aliquid h[ab]et est aliquid, et dicit. in oppo[si]tione autem dictionis
 n[on] est dicit medietate, et est q[uo]d ita opponunt, ut n[on] admittant medietate, magis opponunt: q[uo]d
 oppo[si]tione dictionis est maxime.

P[ar]t[is] 2. ita est et dicit fundamentum oppo[si]tione op[er]ationis: p[ar]t[is] p[ar]t[is]
 scia est omni maxime, ideo est q[uo]d est vni versali ut negat, et t[er]m[in]e p[ar]t[is] dicit
 at est minime n[on] oppo[si]tione dictionis: q[uo]d aut fundamentum p[ar]t[is] minime est vni versali
 ut vni versali n[on] alia, hoc p[ar]t[is] p[ar]t[is] p[ar]t[is] p[ar]t[is] p[ar]t[is] in falsitate, et hoc vni
 at est minime dictionis: q[uo]d minime p[ar]t[is] maxime oppo[si]tione dictionis pugnancia in veritate, et falsi-
 tate: q[uo]d vni p[ar]t[is] p[ar]t[is] p[ar]t[is] in falsitate hoc p[ar]t[is] est minime dictionis.

h[ab]et: oppo[si]tione est
 h[ab]et: oppo[si]tione est affirmatio negat; et in oppo[si]tione vni dat max affirmatio, et negat p[ar]t[is]
 in dictionis: q[uo]d illa max p[ar]t[is] minime in oppo[si]tione vni affirmat et negat aliq[uo]d vni versa-
 lit et in dictionis affirmat, et negat aliq[uo]d singularis, et p[ar]t[is] n[on] est negat et affirma-
 tio universalis, et q[uo]d max affirmat, et negat p[ar]t[is] p[ar]t[is], sicut singularis: q[uo]d in oppo[si]tione
 vni dat max affirmatio, et negat q[uo]d in dictionis n[on] est q[uo]d oppo[si]tione dicit meta phisice sum-
 ma n[on] affirmatio, et negatio, et repugnancia vni est affirmatio, et negatio, et hec repugnancia
 minime est in oppo[si]tione dictionis, p[ar]t[is] in dicit, p[ar]t[is] est dicit
 ad p[ar]t[is] dicit q[uo]d affirmatio, et negatio vni, max est singularis, et p[ar]t[is] p[ar]t[is]

Oppo[si]tione 2. vni max negat,
 vni, max est singularis, et p[ar]t[is] p[ar]t[is]

probat modis; unde si modus est ^{veritas} ~~probat~~, quoniam dictum est quod hoc est pro
modali est probatum; et modus est ^{veritas} ~~probat~~ quod si dictum sit affirmativus pro
est vera.

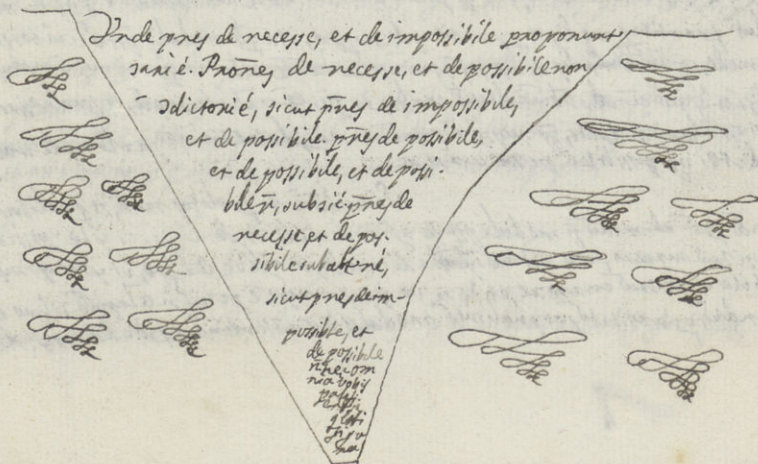
Pro modalibus, alia dicitur de sensu proprio, et alia de sensu diviso. modalis de sensu proprio
est illa, cuius visus importat formas, quod simul haberi possunt, ut hec: possibile est aliter esse
dulce. modalis de sensu diviso est illa, cuius dicitur importare formas, quod absolute haberi possunt,
et non simul, ut: possibile est hoc peccatum esse vitiosum. Intellectus, quod quilibet pro se facit, caput
divisum, pro facere sensum proprium, magis illam absolute videtur, et explicabitur, et in
sensu diviso, et in sensu proprio.

Omnesque varii propoliam approbando veritatem, et fal-
sitate proprii modalis, hanc accipere generaliter: necne modalis ad unum deinceps, quod est vic-
tus modalis adducit ad tempus proprii indicativi, et proprio affirmativa modis et veritatis.
nisi de toto dicto; et si nunc pro illa est vera, etiam modalis et si falsa, etiam mala-
ly. exemplo hoc ubi patet fieri. hec est modalis: possibile est per se vivere. eiusque nec
est hec: per se vivere; si enim visus per se vivere modalis est vera, modus quod non est proprii
in prede in ea obde per se vivere dicendo: hec pro se vivere est possibile et si
hec est vera, etiam modalis, et si similis; si sit falsa. pro hec pro se vivere modalis, dicendum di-
ty officium. hinc infra, quod ab officio ad modales, et hec in est bona via, idem
hinc vult: hec pro se vivere est possibile; pro se vivere per se vivere possi-
bile est per se vivere hec pro se vivere est possibile.

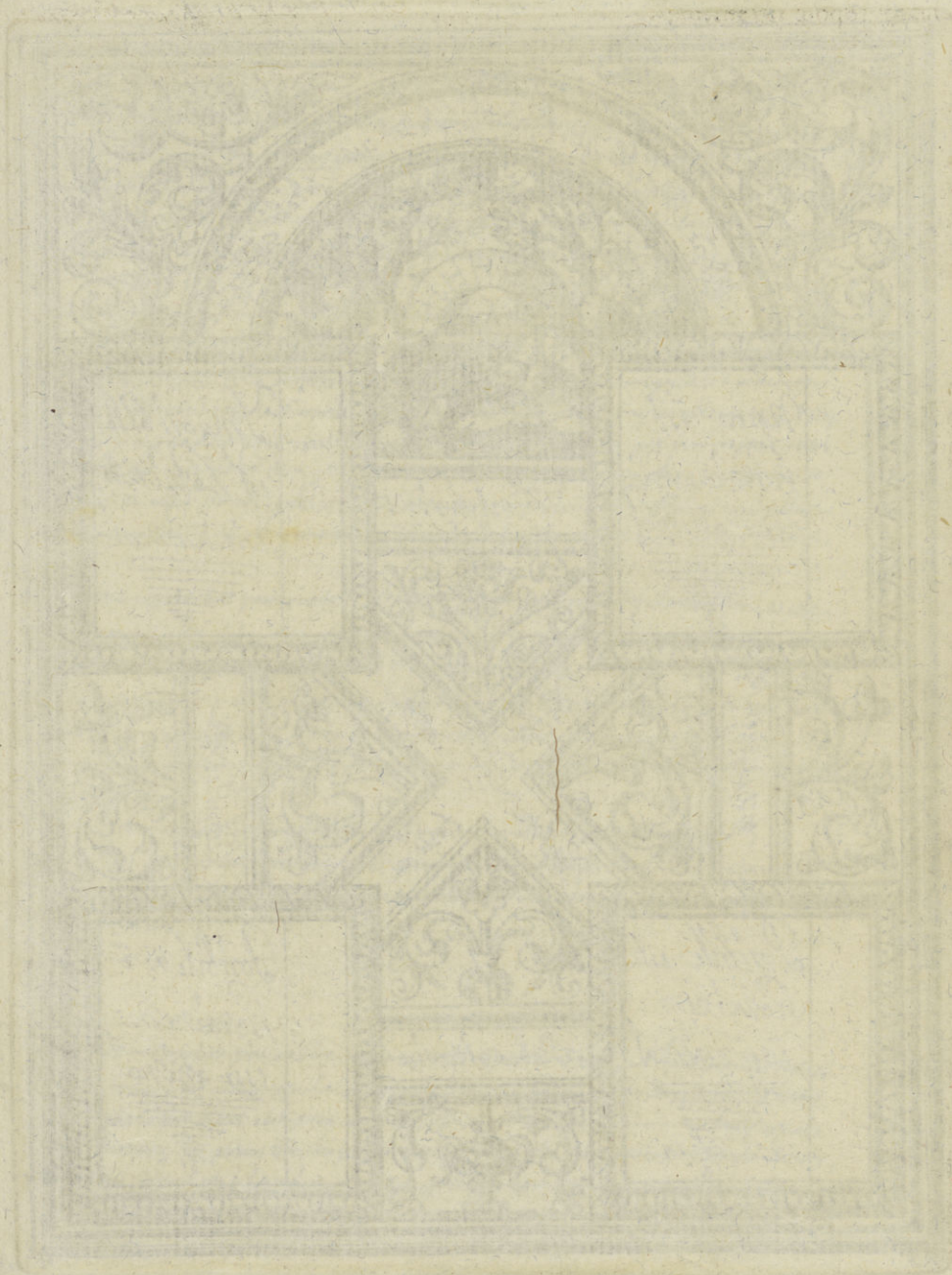
Circa oppositum prout moda-

lunt succedat est, quod si necesse facit unum veritatem affirmativam modalis, sicut lior
prout de inee. si impossibile facit modalis unum veritatem negativam, sicut li nullus prout
de inee. si possibile (sicut dicitur de li singulis) facit modalis prout affirmativam, si
aut li aliquid prout de inee si possibile non facit modalis prout negativam, si vero si li
de non prout de inee. hec omnia vos probavit hec casumina docent:

Omnesque necesse valde impossibile nullus.
Possibile, quidam, quidam, possibile non.

Multi sunt Vocales. Pauci vero Elisi.

Necesse est
hominem
esse animal.

Contrario

Impossibile
est hominem
esse animal

Subalterno

Sub
Dilectio
Contraria
Totia

Subalterno

Possibile est
hominem
esse animal

Subcontraria

Possibile non est
hominem
esse animal

Ad explorandum qualis p[ro]p[ri]e modales fiant equipollentes, communis modus dili-
4 ditionis, s[ic] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]a, illa e[st], am[er]i[ci] m[er]i, et ensuli, quib[us] et[ia]m equipollens exple[re]t[ur]
comp[ar]at[ur] t[ame]n e[st] magis in p[ro]p[ri]e m[er]i b[us] p[ro]p[ri]a s[ic] p[ro]p[ri]a, id e[st] illi m[er]i d[ic]t[ur]i.
h[ic] p[ro]p[ri]e modales p[ro]p[ri]e ad reddendos equipollentes p[ro]p[ri]e modales, dico p[ro]p[ri]e mo-
dales fieri equipollentes p[er] d[ic]t[ur]i regulas, quib[us] p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur]i e[st].

q[ui]a p[ro]p[ri]a regula e[st]: ut p[ro]p[ri]e

modales ob[er]tione fiant equipollentes, debet p[ro]p[ri]e negatio ad modum, et hoc e[st] fieri equi-
pollentes, p[er] regulas de p[ro]p[ri]e q[ui]a h[ic] t[ame]n i[m]possibile e[st] p[ro]p[ri]e negare p[ro]p[ri]e equipollentes
in ob[er]tione d[ic]t[ur]i s[ic] i[m]possibile e[st] p[ro]p[ri]e negare, q[ui]a equipollentes h[ic] p[ro]p[ri]e e[st] p[ro]p[ri]e negare
negare, q[ui]a e[st] ob[er]tione s[ic]; et e[st] modus si h[ic] p[ro]p[ri]e negare, fieri equipollentes s[ic]; e[st] e[st] e[st]
ob[er]tione s[ic] regula e[st] ut p[ro]p[ri]e modales s[ic] fiant equipollentes debet p[ro]p[ri]e negare ad sub-
st[ant]iam, et im[er]tione ante v[er]b[um] d[ic]t[ur]i, q[ui]a e[st] fieri equipollentes p[er] regulas de p[ro]p[ri]e s[ic]; p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e ne-
cess[ar]i[um] e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m] fit equipollentes q[ui]a o[mn]i d[ic]t[ur]i s[ic]: necesse e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m], q[ui]a equipollentes
h[ic] i[m]possibile e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m], i[m]possibile e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m], q[ui]a equipollentes h[ic]: necesse e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m].

Secunda regula e[st] ut p[ro]p[ri]e modales subalterne fiant equipollentes, debet p[ro]p[ri]e, et p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e negare, i[tem] debet p[ro]p[ri]e negare ante modum, et p[ro]p[ri]e sub[er]tione im[er]tione ante
copulat[ur] unde h[ic] p[ro]p[ri]e s[ic] p[ro]p[ri]e e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m], equipollentes h[ic]: necesse e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m],
et h[ic] s[ic] necesse e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m] equipollentes h[ic]: possibile e[st] h[ic] e[st] al[ter]u[m], inde e[st] d[ic]t[ur]i facit
tate, p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e de i[n]te[n]tione fiant equipollentes, p[er] illud cum m[er]i p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur]i, p[ro]p[ri]e en-
at modales, p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur]i data e[st] qualis tenet in modalib[us] de p[ro]p[ri]e communi, ac de h[ic]
singulor[um].

Concessio in modalib[us] n[on] fit p[er] neg[ati]o[n]em modali, s[ed] p[er] neg[ati]o[n]em d[ic]t[ur]i, et ad

d[ic]t[ur]i s[ic] p[ro]p[ri]e i[n]te[n]tione i[n]te[n]tione, id e[st] n[on] p[er]tinet modaliter n[on] e[st] s[ic] p[ro]p[ri]e
et modaliter; s[ed] p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur]i de p[ro]p[ri]e i[n]te[n]tione i[n]te[n]tione, s[ed] p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur]i s[ic] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
i[n]te[n]tione i[n]te[n]tione

Ergo h[ic] p[ro]p[ri]e de p[ro]p[ri]e catha negat modo h[ic] p[ro]p[ri]e negat ex p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e h[ic] p[ro]p[ri]e
q[ui]a p[ro]p[ri]e ex s[ic] catha copula ad v[er]b[um] i[n]te[n]tione, q[ui]a p[ro]p[ri]e s[ic] p[ro]p[ri]e, et p[ro]p[ri]e h[ic] p[ro]p[ri]e
v[er]b[um] p[ro]p[ri]e catha d[ic]t[ur]i ab h[ic] p[ro]p[ri]e, i[n]te[n]tione, q[ui]a catha im[er]tione p[ro]p[ri]e ex p[ro]p[ri]e copula
v[er]b[um] i[n]te[n]tione, q[ui]a p[ro]p[ri]e e[st] h[ic] p[ro]p[ri]e h[ic] p[ro]p[ri]e i[n]te[n]tione e[st] h[ic] p[ro]p[ri]e copula ad v[er]b[um]
i[n]te[n]tione. h[ic] notabilis ad v[er]b[um], q[ui]a ut copula ad v[er]b[um] i[n]te[n]tione facit h[ic] p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur]i
v[er]b[um] p[ro]p[ri]e catha, i[n]te[n]tione, i[n]te[n]tione, q[ui]a ut v[er]b[um] p[ro]p[ri]e s[ic] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[ic]t[ur]i, p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e.

[illegible][illegible]

Consultis in hoc regio, ex dono lib. arg. et conamur explorare, quod ad relictis
operante inay expectat, nunq. in 1; et 2. de attributis ad pul. et 2. eximius, his
etis, q. angio e velutis ob attributis, siue pul. totis, ad q. huc regio dicitur ordinare
g. vicia de angio, cap. 1. et 2. in ay.

Angio in o communitate accepta sic per diffini: tunc perfecta significat illam va-
riante in o perfecta loco parit, et est subiectum alij oronibz. in omni modis, in
d e pte, qd angio p babilis, et significat in o modis subordi: unde in o perfec-
te e dicitur p ximius. ponit h signum de illa va, et est de pte angio ab alij oronibz
perfectis, et ad dicitur, qui talis e illa va. inde signis et angio sicut aut, et
ita seu nota illationis, ut quia in hac pte, ut autem qd movet, in qd alij pte, ut
aut e aut, in movet sequens, et h go nota illationis.

Contu, gē illa nō, rē dē venditā
nō ē antīq; ē, p̄p̄ nēq; rēp̄it in argē, et rōe unig dī quib; aggio dīx-
ligiq; omib; dīlī, et ē glexo, mātēra bona, et alīana mala. bōa nō ē in
quā nēq; rēp̄it nēq; in glexo, et dīp̄i mala ē, in quā nēq; rēp̄it nēq; in glexo
antī. bōa nō ē in quā nēq; rēp̄it nēq; in glexo, et dīp̄i mala ē, in quā nēq; rēp̄it nēq; in glexo

Ba: omne at est vivens;   Ce: nullus at est arbor;
 Bi: si at est animal;   Ci: si omne at est at;
 Ri: si omne at est vivens;   Re: si nullus at est arbor.

Da: si at est at;   Fe: nullus at est lapis;
 Ri: si aliqua substantia est at;
 Si: si aliqua substantia est at.   Oi: si aliqua substantia est lapis.

Quingve modi sequentes in istis se figunt; ceteros si indideris, eorum indiligenter ex multis generis de nomi in clon.

Ba: omnis substantia est ens;   Ce: nullus at est paries;
 Bi: si omne at est substantia;   Ci: si omne at est at;
 Ri: si at est ens est rationale.   Re: si nullus paries est at.

Da: si homo est animal;   Fe: omnis at est substantia;
 Bi: si at est at est homo;   Fi: si nullus arbor est homo;
 Ri: si at est at est at.   Oi: si aliqua substantia est arbor.

Fi: si aliqua at est animal;
 Ci: si nullus lapis est homo;
 Si: si at est at est lapis.

Quinque modi sequentes, leones, canes, serpentes, serpentes, et canes pertinent ad 2. fig. quare et solvuntur de re et regula de his.

Ce: nullus lapis est homo;   Ca: omnis at est animal;
 Si: si omne at est homo;   Me: si nullus lapis est animal;
 Ri: si nullus at est lapis;   Te: si nullus lapis est at.

Fi: nullus lapis est at;
 Si: si at est at est homo;
 No: si at est at est lapis.   Ba: omnis at est at;
 Ci: si at est at est lapis;   Ri: si at est at est lapis;   Co: si at est at est lapis.

Sequentes 6 modi pertinent ad 2. fig. et regulas de his, et solvuntur de re.

Da: omnis homo est animal;
 Ri: si omnis at est rationale;
 Si: si at est rationale est animal.   Fe: nullus at est lapis;
 Ci: si omnis at est at;
 Oi: si at est at est lapis.

defectus ē in hoc timo: qd hoc substa: dōt loqij ē substa: pōt loqij ē hoc. 2° ē, qd medius
qd quivovis, qd defectus ē in hoc timo: caus latet; 3° idus coepte ē cany: qd idus coepte
latet. 3° defectus stringit pto variat supō demali in falo, de si pto in p^o malis, qui
defectus dōt in hys simi: dōt p^o p^o m^o cat: qd ē p^o m^o nō: nō ē at dōt nō ē dōt p^o m^o nō.
dōt p^o in ē nō variat supō nō de si pto in p^o malis, et in 2° demali in falo.
4° defectus stringit pto variat apellatō, et ampliatō, et pto variat pto p^o m^o nō.
et hōc de defectu hys i^o mōt. cap 3° 8° de fallacis i^o mōt

[illegible]

forme. iſte ſemp in 2plici diſta ſe idelicet, alie diuine fallacie diuiniſ, et alie fallacie coſma
dine. fallacie dic

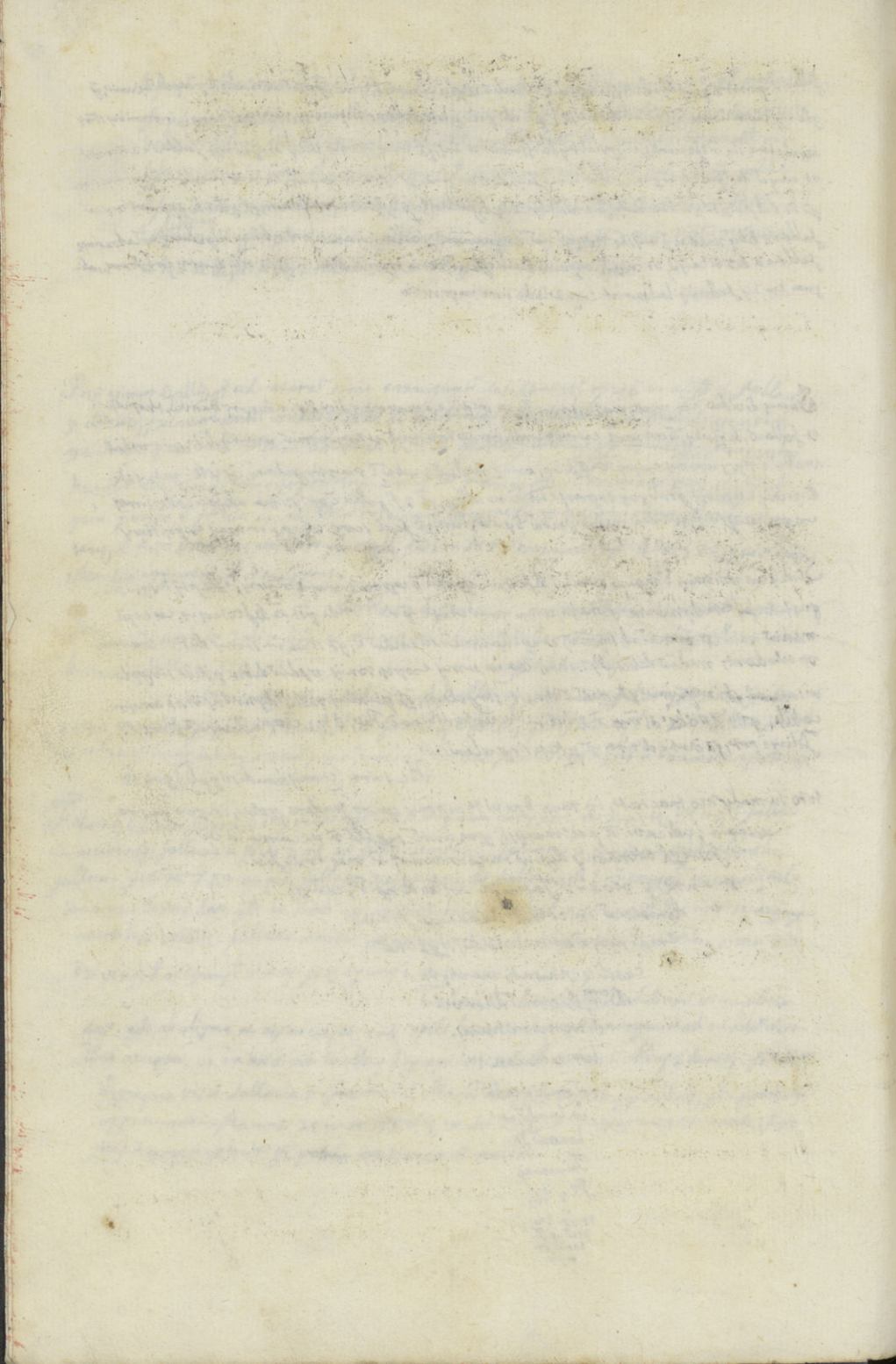
ad rem adpositam adducit, sed fuit equivoce utitur, dicit enim quod
 a vno equivoce vñ: galley i. exaltat; et sic foramen i. galley: quod foramen i. exaltat. et hanc falli-
 citatem cum omni de jectis si meantur veniunt ad vnam ad rem supponit et vnam ad rem adducit.

Fallacia videtur et deest ad dicendum: in pluribus
datis, quod ab aliquo se recipit, et sub spoli definitionis accepta, arguitur ad eandem tabo-
larem acceptam, ut in hoc modo: habet dignitatem visum, et enim color habet dertem: ergo color
dignitatem visum. fallacia 2 ignoranti et elenchus datus, quod est obprobrium, et apparet
opponunt infantem et in se oppositum, ut de arguit: perit movet voadi et pe-
nit in movet velovet: ergo perit movet, et in movet.

les, seu adgnitio localis est igitur in his per potentiam ex principis loci lumine nate notis
defini, dividere, et tunc actualis, seu adgnitio est finalis, laboris, ac diligentia, et paratiue adgnitio
ita, et certis, et vniuersalibus regulis dirigis in eis ad recte definienda, dividenda, et dirigenda.

Diuidit 2 loca in docente, et veniente docere, et quod modis negat et precepta, ut in his rebus, et
sine ex nota preclara in satisfactione localibus sciendi. vnde est, quod talibus regulis vniuersalibus, seu
aplicari ad determinata materiam. 3 diuidit in acutis, et habitus actualis est igitur acutus,
quod elicit in his in materia loci, habitus est finalis ad acutis eliciendo, et inde
monstrando, topica, et sophistica demonstratio est, quod docet facere simul demonstratio
topica, quod docet facere simul sapienter, seu tractabile, sophistica, quod docet facere simul suppi
nari, seu fallaci.

Sed an adverte quod loca demonstrationum vana sunt, vnde dicitur in moribus, thopias,
seu fallaces, si non docet facere simul tractabile, et fallaci, et sola demonstrationis simul
tractabile generare opinionem, et fallaci generare errorem. aduerte etiam, quod in premissis
solutis agimus de loca actualis, et deinde aueruntur solet diuersio de defini, relectis ali
i. lyformis, sic illud placet explicari facultas preclara in illis modis indagari
diuinitatem, quod videtur quod incedens in alia ab aliquibus modis, i. habitus intellectus
maly speculatiui, prout scientifici, et auctoritatis cogno modis sciendi in comuni dubio
an loca sit vniuersaliter

Dub. i. an logica sit virtus mentis.

Suppono i. quod virtus mentis, seu intellectus, ut habet ex philo. 6. enicantur habitus necessarii in his
intra in actum vniuersaliter. unde non omnes habitus in intra existentes sunt virtutes mentis; siquidem non
omnes inclinant necessario in actum vniuersaliter; quoniam est, quod in inclinat necessario in
actum vniuersaliter, ut cum actum possit ex vi, et facti. suppono 2. ex eadem philo. ibidem cap. 4. et 1. Th. 1. 2. de
q. 57. art. 3. si est species virtutis mentis, si sunt, arte, prudentia, sapientia, et intellectus.

Scia est:

habitus per demonstrationem adgnitiui, arte: habitus inclinans in eis ad opus auctoritatis, prudentia
prudentia est: habitus inclinans in eis ad recte facere ea, quod ad bonum moris spectant, et sic
versus in ea actionem non est voluntatis dirigenda, et formata ad bonum. sapientia est: habitus incli
nans in eis ad cognoscenda veritates, et primas, et adgnitiui, et quod est cognoscere in eis
theologias, et principia fidei. intellectus est: habitus inclinans in eis ad cognoscenda i. propria, ut i. propria
ita, ut habitus inclinans in eis ad cognoscenda hec et similia propria, et i. propria, et i. propria
ita, dicitur de nullo. hic genus, et in primis an loca sit virtus mentis, et quod virtus ex defini

et methaphysica cap. i. dicitur, quod sunt in duas species, et loca non meminit, solum
enim numerum et metrum, nam te matuticatur, et phibet nati. go
loca non est scientia. sicut 3. esset eodem dicente quod loca non ponitur sub
phibet, ut enim patet patet, et ut quod dicitur reductum ad eam, quatenus si
minimatur in numerum suum sciendi. go loca non est scientia.

Re. Sabaz-
no dicendo. Ante ibi loqui de loca ut presente, et 2. parte thopica modo
thopico, et provabili procedente, non in loqui de loca ut ~~presente~~ loca, et
2. parte de mon. nat. vobis, quod solum modo dicimus esse scientiam ad
1. sicut non in modo, non loca licet agat de modo sciendi, ipsa tamen
non modum sciendi. ad 2. dico, quod ibi Anty. dicitur, quod sunt in eodem patet,
quod patet ex quo loca nominaverunt ad eum nam quod non est in eodem patet
quod credimus, non tamen non est in eodem simpliciter, tamen minus patet, eorum dicitur, sicut
in numerum et minimatur ~~et~~ hic. ad ut magis sicut non est in eodem
na dicitur go. neque go non est loca patet, alio, minus patet ag. et hinc.

Obz.
obtusum sicut dicitur esse certo cognitum, quod loca non est scientia, minus est certum, non ob-
tusum loca solum provabile, et qui nati sunt cogniti, aliter enim dicunt
esse enim rationis, alii esse enim reale intentionale, sicut in his. sicut tenet
max. pr. non obtusum sicut dicitur esse cognitum, et cognitum ad demon. nat.
dicitur esse certo cognitum, alio non potest de illa aliquid demon. nat.
go max. Re. dicitur max. dicitur esse cognitum certo, quod ad hoc non explici-
ta obtemperat, quod ad explicat non magis, et sic dicta minus non sicut: nam om-
nes supponunt, quod obtusum loca est directio passiva ad effectum locali-
tem, et dubitent an hec directio sit enim rationis, et eam reale.

Itaque non de ro-
ne sicut, quod eum obtusum sit certo cognitum sub omni ratione, et solum sub ea,
qua debet demonstrant prae, quo modo obtusum loca est certo cognitum,
nam certo cognoscitur sub ratione explicita directionis passivae, sub qua
loca de illa demonstrant passionem, sicut quod obtusum physice est certo cogni-
tum sub ratione explicita entis mobili naturalis, sub qua physica de
illo demonstrat passionem, dicitur absolute certo cognitum,
licet aliquid de hoc ente mobili dubitetur an sit sub-
stantia, vel accident.

Pp 2 to: rone habing que Ex nata sua cadit ad exemplando nata sui gōtē e simpt
 speculari vix; t loca ex nata sua cadit ad exemplando nata matricandigōtē e simpt, pe-
 culatōia max ex dicitur utat. pp mix: loca digingit modet sciendi, dē dōdōm, p-
 nat ptes; t hoc facit exemplando eiy nata: gōtē ad ad exemplando nata mat-
 sciendi. pp mix: loca n attingit modet sciendi, nec eiy nata, illut t illut pte an-
 gōtē n attingit debet ēē exemplando an utat, nat nulla scia, t habing pte an-
 opreat suū dōm, t illut supit, nat alio accipit ēā.

Pp 3 to: loca n ē via pte an- gōtē
 si mpt: speculari vix pte an- scia n dē pte an- intū ad pte an- t scia pte an-
 t loca t dē pte an- intū ad pte an- gōtē n scia pte an- pte an- nullut opy
 legōtē pte an- gōtē loca n dē pte an- intū ad pte an- scia t pte an- nō loca t dē pte an-
 nat intū ad pte an- suū opy. pp eiy: pte an- gōtē opy, seu opreatio dē pte an-
 gōtē ab intū t nullut opy legōtē opy, seu opreatio dē pte an- gōtē ab intū, gōtē nul-
 lut opy loca ē pte an- max matet pte an- in initio dubii: mix utat, et dē pte an-
 nat.

Tando pte an- illa scia dē pte an- si mpt: speculari vix, pte an- t dē pte an- pte an-
 labile, seu eiy pte an- ē exemplaria obit, et huius modet pte an- ē resolūtiōis pte an- hē con-
 nēa hē loca gōtē si mpt: speculari vix. pp mix: in i. dē pte an- gōtē si mpt: speculari vix;
 ut pte an- ē dē pte an- pte an- gōtē speculari vix, t exemplaria pte an- dē pte an- ē pte an- obit, ut
 pte an- eiy ante pte an- scia ut pte an- t exemplaria pte an- dē pte an- pte an- modet pte an- pte an-
 vando t dē pte an- pte an- pte an- gōtē mix.

Secunda pte an- obit pte an- loca t dē pte an- si mpt: speculari vix
 nē pte an- gōtē pte an- pte an- nō scia pte an- pte an- gōtē modet pte an- dē pte an- t dē pte an-
 nē pte an- pte an- t loca pte an- aligōtē pte an- modet pte an- dē pte an- gōtē si mpt: speculari vix;
 t dē pte an- pte an- pte an- nō utat, et mix pte an- gōtē t manifeste pte an- modet
 expressit dē pte an- 2. pte an- 56. ant. 2. ad 3. dē pte an- t dē pte an- speculari vix pte an- aligōtē
 pte an- modet pte an- dē pte an-
 constructio intū pte an- loca pte an- aligōtē pte an- modet
 pte an- dē pte an-.

Sol ar dia

Obi: nō pte an- nē, et speculari vix nō t dē pte an- pte an- gōtē pte an- pte an- loca t dē pte an-
 pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix
 unda pte an- nē t dē pte an- pte an- pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix
 t habing loca ē simul pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix
 nō t dē pte an- pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix pte an- nē, et speculari vix

respectu habitus superioris, et aliquod superioris, ut ait, et tunc tunc loca erit ha-
bitus omnino rationalis; ut si practicus, et speculativus; si dicitur dividere habitus rati-
onales in loca quadammodo; at theologia est habitus superior, et inter rati-
onales, et est ea quae in inferioribus digna, in superioribus est unita; id est simul
practica, et speculativa.

Sed replicabitur: medicina est habitus simplex rationalis, et simul
practica, et speculativa: quod nec adiectum appere habitus rationalis oppositum pra-
ticum, et speculativum, repugnat sensui, et intellectui, si autem dicitur esse
ut anime; anima tamen rationalis simul est intellectiva, et sensitiva: quod si practicum,
et speculativum, si autem dicitur dividere habitus rati-
onales, potest loca esse simul pra-
tica, et speculativa. ad quod mihi, ne medicina solus est simplex practica, eo quod omnia
ordinat ad finem simplex operabilem, quod sanitas est regulabilis, et 2. resp. negando mo-
do medicina eo quod solus finem habeat simplex sanitatis corporis humani, et
simplex speculativa.

Ad 2. replicas dico autem dicitur et dividere anime intellectivum,
et sensitivum, falsum esse autem, intellectivum, et sensitivum eminentius, et
sicut rationalis intellectivum, et sensitivum falsum sumpta et aliter dividunt animam.
tunc sumpta falsum eminentius, id est eminentius spectantibus, et ratio,
quo modo ageretur in forma superioris, ut est anima rationalis, et in passiva
hinc modo ageretur practica, et speculativa in loca, et sit sua inferioris ordi-
nis, et minus rationalis. unde (per 2. et 2. et 2. et 2.) sicut inveniunt intellecti-
vum, et sensitivum in anima rationali, quod est superioris, non in anima sensitiva, quod est in-
ferioris, ita practica, et speculativa possunt inveniri in loca, quod est superioris, et
non in loca quod est rationalis inferioris.

Ob 2. in loca dantur plures acui dicantur mo-
di efficiendi aliquid operis: quod in loca dantur acui practica, et sic est practica per
autem in loca dantur isti acui: dico debet ut clarior dicitur agnoscitur debet
sitare autem, et sit, et tunc videtur isti acui, quod exhibent modum efficiendi
dixit, et autem non: quod in loca dantur acui dicantur, modum efficiendi aliquid operis.
ad hoc dico autem: dantur acui dicantur, modum efficiendi aliquid operis, et quod tale dicitur autem,
simplex tale quod autem, et autem; tunc dicitur dantur acui dicantur, modum efficiendi
aliquid operis, intra ipsum dicitur autem, extra ipsum quod autem, et sit.

Sed replicabitur: ut
locus practica sufficit, et 2. aliqui acui dicantur modum efficiendi aliquid operis: quod mul-
ta istis pro autem: ut locus ut practica sufficit, quod sitat in obiecto simpliciter, et ad hoc sufficit
quod, et 2. aliqui acui dicantur modum efficiendi aliquid operis: quod ut locus ut practica

visit. qd 2 aliqui actus dicuntur modis efficiendi alio qd opus. max in
deceatay, mox parit; nō sicutat modis, t dāt utāneq ad efficien-
da opera, n̄ meāe stēmplat. 2. ut loca sit actus visitat. qd 2 aliqui actus
dicuntur modis, et regulas efficiendi antefata localia. qd 2 visitat
ut sit practica.

Re negando aut, ad qd dīgo. mā: ut loca sit prac-
tica visitat qd n̄ visitat in se stēmplo dōm, nec ad illat pōmē
ordinet sāt mā, qd n̄ visitat in dōm stēmplo, dūt tām ad illat
order n̄ mā, et sic dīpta minū, n̄ qdāt. Itaq; speculatiō ut
ē qd stēmplat, t ad dōm stēmplo ordit, et tū actus locē dīcon-
tū relāneq, et modis efficiendi antefata localia n̄ sit talis
stēmplat s dōm, aut tām ad stēmplo ordit ē actus speculatiōis.

Ad 2. rep. sēpso anp n̄ qdāt, et ē dīpā: qā actus ē recta nō ope-
rū faciendū, qd dīpō salvat in loca p dīctore relāneq ad faci-
enda opera localia, et aliaq, qd nō actus pōmē talis pōmē sumit
ā recta dīrectiōne, qd ab operāne ipsius mā: ut vō nō practici
sīmpō talis visitat in rēpice opus, seu operāne qd qd sit pra-
xī, et ut nullus opus locē, nullaq; locē sit praxī, nō nullus
opus locē ē extēnū; inde ē, qd n̄ salvat nō practici in loca p dī-
ctore relāneq, et modis efficiendi antefata localia.

Sed adhuc re-
plicatū: actus intus pōt ēē praxī, qd nulla ē solutiō. praxī, illos
actus alterius pōtē abintē ē praxī, qā impetū ā voluntate
ex dīrectiōne alienius regulat, et ad actus intus ex dīrectiōne
alienius regule possunt impetari. qd actus intus possunt ēē pra-
xī. R. negando aut, ad qd dīpō. p mīrī dīpō negatū:
qd actus intus pōt ē praxī, ut relatiō qd relāneq, pōtē pōtē
sāt qdāt, ut regulas relāneq, locē n̄ qdāt. Itaq; actus intus ut ā
voluntate impetari ā pōtē dīrīgāt, et pōt sic ē praxī, qd
qā in quā n̄ sit talis actus voluntatī, et sic alterius pōtē abintē.

Obi. si via speculativa n̄ ē de re ut operabili; t loca ē de re ut
operabili; qd n̄ ē speculativa. R. p. i. si via speculativa pcedit
modo resolutive; t loca pcedit modo operative, et opera-
bili; qd n̄ ē, speculativa. R. p. 2. loca dīrīgūt vias practicas,
sive practicas ordinant ad opus sīmpō talis, et ex tū qd
n̄ speculatiōis; qd loca etiā ordit ad opus sīmpō talis, et ex tū
qā speculatiōis, et sic n̄ exit speculativa. R. dīgrentes
mā: si via speculativa n̄ ē de re ut operabili, et ex tū sāt

mat, intra intus qd mat, et sic di, et a mini qd stat.

Ad i qd mat di

qd mat scia speculativa pcedit modo resolutive, et excludente qd
dus oporitur ad extra sdo mat, excludente modo oporitur ad
intus qd mat, et di qd mat: loca pcedit modo operabili, et
oporitur ad intra sdo mat, ad extra qd mat, et qd stat qd pra
nisi a pcedere modo operabili, et oporitur ex qd opus ex tunc: mat
solut opus ex tunc e praxi. ad 2 dgo mat: loca dirigat scia praen
cip, ut sit practica, qd mat, ut sit scia sdo mat, et dgo mat: scia praen
cip ordinant ad opus, ut sit praen sdo mat, ut sit scia, ut demonstrative
veritatis qd mat, et stat. Itaqz loca qd se vult dirigat ex rebus scia,
ut scia demonstrant veritate, pcedendo illi intra sciendi.

Ob 4: in qd

simul practica

est simul practica qd stat loca. anq e certu, et qd stat: loca e effectiva
qd si in qd e simul practica, et speculativa, et loca stat qd in qd in qd
fici ex, et effectiva debet dari praen qd in qd loca e effectiva in qd, et si mul
practica, et speculativa, et loca stat: qd in qd e effectiva in qd, qd e simul
qualitatis, omni Thomae, et qd in qd stat loca debet ee simplex qualitatis
qd qd loca e effectiva in qd qd simul practica, et speculativa, et loca stat loca
debet ee simul practica, et speculativa.

Res. 2o, 1o an qd stat alio qd dgo

anq: loca e effectiva in qd, sub utraqz ~~speculativa~~ ^{practica} qualitatis practica, et specula
tiva in qd, sub qualitate speculativa vult sdo anq, et qd stat ad pceden
so ante ^{solu} modo dgo in qd. itaqz licet in qd sit simul practica, et
speculativa, loca tan solut speculativa, qd solut effectiva in qd in qd, spec
ulativa vult: nat in qd ideo una magis pcedit qd in qd, qd in qd vult universalis
omnia vult anq sub universalis sone entis, sub qua vult, et vult
speculativa, et vult practica, qd in loca n militet. ad qd stat qd anq in
stat: nat loca qd in qd in qd vult single qualitatis, et qd vult effi
citur illud, ut vult: ad qd sub vult sub vult sone qualitatis in qd in qd in
quantu practica e, ut diximus, licet n tenet praxi.

Tanto ob: loca aduht

regulans qd opus in qd e simul practica: qd simul pra
tica. Per anq: qd opus in qd, seu ad intra e minus qd in pra
xi regule operandi ad extra, qd qd opus ex tunc qd in pra
xi operandi ad extra, scia regulans opus ex tunc e simul pra
ctica: qd stat loca qd in qd opus in qd e simul pra
tica, ex qd in qd in pra xi regule operandi ad intra.

R. respondens aut, ad qd bet curiamaxi digito mit qd opus est inq. pro-
nunt in praesi regule operandi ad ex ma, via respiciet opus exor-
nis e simp p. practica, qd hoc n. mit qd st regule operandi opus inq. p.
tale, et ex ma gen. n. speculationis, qd mit, et op. shat. S. h. n. h. i. t.
regule loci st regule operandi st. qd, quic op. qd simp. tale: qd nulla
e solutio. qd mix. simus e op. operabile: qd e simp. tale. 2. qd to vocali;
e inq. p. talis: qd id. qd an: d. to vocali; e op. exor. n. i. t. d. i. h. d. e simp.
r. tale: qd d. to vocali; e op. simp. r. tale.

R. ad i. instantia negan-
do mit, ad qd n. ad 2. partes, ad p. to digito an: si mix. op. op.
r. b. i. l. e, ad intra d. o. n. y. ad ex ma n. g. an. et shat. n. d. solut. op. y.
ad ex ma operabile d. o. n. n. e. t. r. o. n. e. op. y. simp. r. talis. ad 2. instan-
tia ep. n. a. negando aut, ad qd bet digito mit: d. to vocali; e op. y. ex-
p. n. t. multip. accepta d. o. n. t. talis accepta n. g. n. a. t. et supra mix. n. g.
d. i. a. t. d. i. a. t. b. t. d. i. a. t. vocali; multip. et qd ad voc. i. n. r. y. exor. n. i. t. fa-
lis r. a. n. et p. u. r. i. n. g. r. a. t. a. t. 2. intentiones, gen. n. y. et d. i. a. t. et falis-
se d. e. f. o. n. y. e op. y. i. n. p. n. t. et hoc solut. modo respiciet d. loca d. s. o. h. a. t.
loca docens, et utens sint id. realis habitus. It. inq. p. alig. n. e, et
inq. y. dub. appetit.

**Dub. utrū loca docens, et utens sint idē
realis habitus.**

S. i. supōnt aliqua, et sensus dub. appetitur.

D. Divisione loci in docens, et utens n. l. g. antignat e. n. t. a. t. n. o. d. illas
admitunt. B. t. t. m. e. t. e. l. e. t. et omnis loci d. i. t. loca docens g. n. a.
d. i. p. r. o. p. r. a. et regulas ad faciendā a. n. e. f. a. c. t. a. localia, qd: s. i. t. u. s. d. i. f. o. n. e. p. e.
v. r. e. n. t. e. qd p. d. i. c. t. u. s. r. e. g. u. l. a. s. a. p. p. l. i. c. a. t. u. l. d. e. p. r. o. p. r. a. t. m. a. t. a. l. i. a. s. i. t. u. s. g. i. s. t. a. n. t. i. l. i. b. e. t.
d. i. f. i. n. e. s. e. a. l. i. a. a. n. e. f. a. c. t. a. i. p. u. r. a. s. e. l. e. n. t. y. m. a. d. i. t. y. d. l. o. c. a. d. e. c. e. n. t. i. L. o. c. a.
d. e. c. e. n. t. i. 2. t. u. t. p. a. r. t. e. s. i. d. e. m. o. n. y. n. a. r. i. v. a. t. s. t. o. p. i. a. t. e. t. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. e. a. f. a. l. l. a. c. e. t.
i. n. d. e. m. o. n. y. n. a. r. i. v. a. d. e. c. e. t. d. e. m. o. n. y. n. a. r. i. v. a. t. i. n. t. o. p. i. c. a. q. u. a. b. i. l. i. t. a. t. i. d. i. p. u. t. a. t. a. s.
e. t. i. n. s. o. f. i. s. t. i. c. a. d. o. c. e. t. d. i. p. u. t. a. t. e. f. a. l. l. a. c. i. o. s. e. a. n. g. o. p. o. n. e. n. t. e. s.

L. Loca utens subli-
v. i. l. i. p. i. n. v. t. e. n. s. a. c. t. i. v. e. et p. a. s. s. i. v. e. d. e. r. a. n. y. a. c. t. i. v. e. e. i. p. s. a. l. o. c. a. s. i. t. u. s. i. n. q.
r. e. g. u. l. a. s. i. l. l. a. s. a. p. p. l. i. c. a. t. u. l. d. e. p. r. o. p. r. a. t. m. a. t. a. l. i. a. s. i. t. u. s. g. i. s. t. a. n. t. i. l. i. b. e. t. e. a. l. i. a. a. n. e. f. a. c. t. a.
v. r. e. n. t. e. s. i. t. u. s. d. i. a. t. q. u. o. a. l. i. e. v. i. d. e. o. m. n. i. s. n. a. t. i. l. i. b. e. t. y. e. t. p. u. r. a. s. e. l. e. n. t. y. i. n. q. s. i. t. u. s. i. n. q.
i. n. p. r. o. p. r. a. m. a. t. a. s. a. n. e. f. a. c. t. a. v. r. a. d. p. h. i. s. i. c. a. v. t. i. s. r. e. g. u. l. a. s. l. o. c. i. a. d. f. a. c. i. e. n. d. u. m.
d. e. m. o. n. y. n. a. r. i. v. a. t. i. o. n. e. s. p. h. i. s. i. c. a. l. i. b. e. t. h. o. c. v. l. u. n. t. s. i. n. e. c. e. s. s. e. p. r. o. d. e. r. p. o. t. u. s. e. t. p. h. i. s. i. c.
e. t. a. l. i. y. s. i. n. q. e. a. v. r. e. n. t. e. s. l. o. c. a. s. i. t. u. s. i. n. q. v. r. e. n. t. e. s.

*Clase p cedamny p cento haude e locat breuno, co-oventu saltu p so-
net diggry; cat de do cente ut talis va fier tradere neg alopi n rate de vntre ce
rolig e enathabendut p cento locat oventu e gari se nealio diggry i deca
se pa laca vray gressi vi idet e, ac ghila epici ex vastenormey, vrendo
laca, t reguly loue: e go diciturtoz, vntu laca de cent ex vntu accin renealivint
u nolte*

[illegible][illegible]

Silicis, p. 27 vinct

[illegible]

Pr 3 ch

nuestros pecados, quisio antes decir que quisio mucho
por el peccador para el peccador de los precedentes a
supieron que desia por los siguientes porque no se cu-
siese que después de la parida se alivian de hallar
aun dellos de alguna especie tan mortuos. le pa-
recian = 154. Dilectus mittere coram de robaxos
con violencia aquella poca cuando que muerde el
dono die etc. y pascimus que sea Christo que a
comprado vuestro toraxos con el precio de su cuerpo de
sus tormentos, diuino de poder lo que es suyo y ser
desporido con violencia sin que ninguno se que sepa
et y sin que ninguno clame. No sea diuino si que
no ay otro clame. Y en su lengua y en la racion
dos una guerra al cielo: de que quisio herido en
posicion entremisor clame que no soy leccion.

Corin.^o 6.

An nescitis quia non estis liberi? Cum estis enim
peius magis. Scito no scio que no soy libre
para quis rido Comprados con tan gran precio. pero
de aqui adelante a peius magis. Scito non scio
para las guerras non de leccion, son de sea Christo
que los compra con las caridas de la mano, si quis
volver a la carne aquella maluada proior decompromiso.
non perdit homo quod emit aurum suo et perdit deus
quod emit sanguinem suo

Gal. 129.

186. Membrum in quo
gondit eternitatis. epistola in uniposible como unen-
tas amantes. Ps. 50. aueste Saulos heri apuatis
meu apuatis. Scito non de mi peccator. mas etc
no perdit in uniposible. Scito non uniposible non
etiam et texam per uniposible. dicit Dominus. = el que
ofende el principe. Annulla noche le puede bien
decia. Scito non orionos, pero no se a que de la
et que le ofende amedio die en la corte en la
camara en su hono real, et sentin de noche et
chiriano de dia. El camino que Christo no da
para llegar a la libertad ex San Venisio
ley de Poemia. Visitando de noche las Iglesias
apre descato estando latirra cubiendo de mien
Aluana tras si un flectisimo Camaxero etc.
clachuram. Job. 23. Vestigia eius relachus et
meu via eius custodui. 197. 159. valde
199. 200. 211. 220. 204 205. valde de la
Pacion.

Niñi cívica encorde sus nobil. Dñs, se que dios me
quiera que no lo pierda por que me, la dicha Reina de
gracia contra los peccados. La Maria Magt. de Parci, y
parto de este mundo sin aver jamas podido entender como un
Christiano llega apear mortal. En el peccador u como el
es claro que maldadose en mismo dampno en mismo
en amor, quito es? Ciertos se el hombre famoso llamado
Gertoldo Bohens por el papa uno d. Pontifica llamada Edoberna
deriquat con el dñe de todas no comio en la mesa carnal de un
cuando conque yaque le echo el cardado un cordel al cuello y lascho
en un rio que espante el padre que mueria pero es nada en
comparacion de nuestra alma el rey amor si la pierden se llena
su vida volando esta cuarenta. En Dios Esc 30. Mueren amine
se placen dñs. el Cardinero del principe mas ayuda del con-
de del principe que del suo. Es fault de aborrecer el mundo en
los años pero no refaut de aborrecer mi mismo, si achi el
guna afrenta a otro separais ligeramente con una ricia si nada
y llaca. Muriendo lo hace con talia, pero si otro tanta misma
tolera, si hace una afrenta demigante diñi que si un traicion
y que no es digno de ser sobre la tierra esto es aborrecer la maldad
en los otros y no en el mismo. Allí el modo de amar a dios
el amorle sin modo, allí el modo de aborrecer al mundo
adecir sin medrara para no el odio del coraon.
Como lo hace un valiente musio que si en guerra una
guerra que si on viciara la mar ni afloca la llega sin bono
la que del instrumento la hace poder y la atreva en el surto
och agua lo que a luz con peccado, parte le tira con tan
baxo parte le afloca con baxo, y con todo esto para
recurrir al decido Conciencia de la gloria que busca de usen.
ahora pero oñ peccador. Et. at. pñs de carnis. oyle la-
vicit clemencia, ut nostra ferat crimina. Con que
clemencia si venis para que sufriis nuestros dolores. Da
vid. En 24. Repropiuberis peccato meo multum et miseri. La
vida de Jesu Christo deus que era diñina: bida que
en un momento solo de vida mas que la vida eterna
de innumerable criaturas, por otra parte qualquiera hombre
milgar ultima mas la vida que todos lo fuesen, como el nasepame
de los Accha en el mar por baxa vida, para como no lo hace en
apud merceder. Sin saber que la misma vida de del mismo
padre. Es de baxo en el mundo

[The page contains approximately 30 lines of extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.]

to talibus; in autem nonne habuit et in eis ex pluri bus habuit, paxatib;,
nec a. e. g. d. f. l. p. q. r. s. t. u. v. x. y. z. q. d. intendebat p. hanc, habuit et p. u.
ex pluri bus ^{pluribus} habuit et absolute sumptu ⁱⁿ eo in repositione.

Confine 2:

qđ D.T. i pōte qđ ē aut sāt: Theologia ē habing simplex, sicut pōta
intellectiva ē pōta simplex. inf. nō: qđ etiā loca ent ē habing sim-
plex, sicut pōta intellectiva ē pōta simplex. pō etiā: sicut ha-
bitus Theor. ad plura rēss pōbit, et nō rēss actibz ad pōbit;
ita loca ad plura se ex pōbit, et nō rēss actibz ad pōbit; it pōta
D.T. Theor. ē habing simplex, sicut pōta intellectiva ē pōta
simplex: qđ etiā loca ent habing simplex, sicut pōta intel-
lectiva ē simplex.

sub unica nōne falgūt simplex qualiter habet. an ē certū,
 nō loca attingit uastatē, ut pōtuit illi. nō uo ad plūq. cā, et
 aliq. sci. tūq. in nō ad loca nōi. Et aliq. nōne falgūt sui obij.
 comune. qd attingit sua obia ut cadunt sub unica nōne fali.
 insup. nō loca attingit sua obia, ut cadunt sub nōne medio i-
 cūti, t sub diacessione pōtūo. pōtūo nūc i stat. i: hō
 pōtūo intellectiva ē una simplex pōtūo, qā omnia sua obia
 attingit, ut cadunt sub nōne uerigō. si loca attingit
 omnia sub obia ut cadunt sub eadē nōne fali, aut omni
 simplex habet. si autē nō: nō dicat pōtūo intellectiva dīca-
 tūo uerigō attingit pōtūo obia, ita habet loca.

Confession

explicat pcedens: si trinitas obiecti potest intellegere det aliquamdi-
vinitas, qd in se habet, et lapide, inquantum talis, sed non sicut
una in eadem ratione falsi intellegibili, potest intellegi in illa obiecti
attingens et sub ratione intellegibili est una, et simplex, et tota;
qd trinitas obiecti loci, qd in se habet, et distans det aliquamdi-
vinitas, habens loci illud attingens, et sub ratione diversa, et in-
quantum sumuntur in eadem ratione falsi subditi, est habitus simplex.
2: habitus fidei divinae attingens omnia mysteria, et cuncta
verba facta, seu id est motiva fidei, et divina revelatione, et ha-
bitus simplex, qd est habitus loci attingens omnia sua antea-
ta ppter eandem rationem facti debet esse simplex habitus. R.

Rent:

de venari ad angulos succocati, quando vis, ad pbat negantur;
licet enim ut gl'ius ē simplex p'p'ta, p' ē ipse animaj n' m'p'p'
non ē nobis ibi ingenuatū, h'c negp'io p'k'p' ē m'ltas

Propter habens distinctionem, et videndum debent habere non solum, et non
vnde solum, et actus, et actus distinctionem, et videndum ab ingratu dispo-
nit, et de vnde sub non talis modus videtur: ergo habens debet illos attingere
sub non repetitioni modi soluti in vniuersali, et actus non ad plures ex-
tendit habens, et actus habens, et purificatio in tota, et hoc est ex ore,
et superans, et habens talis potest: ergo etiam habens debet habere etiam ex-
tinguere, et superans, et actus: et sicut actus est passivus, et actualis habens,
ita habens est actualis, et de passivis, et h. 1. x.

Quod si ex quo habetur sit effectus potest non recipere esse simpliciter habentem, sicut est in simplici potestate, non enim est nulla est. propter quod si per intelligibile habentem et actum sit effectus potest, et ipse habentem, et actum non recipiunt simpliciter qualitates, et ex quo habentem sit effectus potest non recipere esse simpliciter qualitates. Respondeo quod si ex quo habentem sit effectus potest, non recipere effectus potest non sit simpliciter qualitates, sed actus ex quo sit effectus potest ad gloriam se extendit, ut cadit sub una nomine falsi, sicut ipsa potest, non actus, et ita, si actus non recipiunt habentem locum esse simpliciter qualitates, et ex quo sit effectus potest, et ex quo sit effectus potest, et ex quo sit effectus potest ad gloriam se extendit, ut cadit sub una nomine falsi, sicut ipsa potest, et non recipiunt effectus habentem, et actum, non habentem sit effectus potest, et actus, et ita, si actus non recipiunt habentem locum esse simpliciter qualitates, et ex quo sit effectus potest, et ex quo sit effectus potest, et ex quo sit effectus potest ad gloriam se extendit, ut cadit sub una nomine falsi.

Sed rep. ex quo habimus in effectis pot. ad plura
se extendens, ut cadunt sub una no. scilicet p. b. habemus in eo
optimum ex pluribus habentibus idem no. dicitur in p. b. et in
pluribus qualitate p. b. omni: ex quo habemus in effectis pot. ad plura se
extendens, ut cadunt sub una no. scilicet, tantum p. b. acutius
specifica habentibus in p. b. unitate numerica. p. b. omni: ab obto obto
summit onerato habemus significativam, in p. b. omni numerica
cat sumit in subrogato ex quo sit effectus pot. ad plura se extendens
et.

[illegible]

negant, ex una, et mali de ang, et negant. Itaque qui habet facultatem ad diffi-
cilienda, habet etiam facultatem in maiori, et facit ad id videndum quia loca subterfugit
nonne facit utriusque diffinitionem, et dicitur ^{est} pot. tam hanc diffinitionem ex maiori,
et mali ad id videndum ex diffinitione applicationis ab maiori ^{est} diffi-
nitionis, et quia facit. Quia enim alibi ex maiori. Maiori si sciret sub no-
ne coloratis, sicut alibi ex maiori. Dicitur. Ego qui potens ^{est} ad attrage-
re alibi. Dicitur. Ex maiori, sicut etiam ex maiori potens ex maiori attrin-
gere alibi ex maiori. Itaque, et si alibi habet ad diffinitionem, etiam
mali, data ex diffinitione applicationis: unde sicut diffinitionem hanc mali
non apparet, nisi in diffinitione pot. videtur, ita nec illa multiplix
res habet in loco.

Ad id quod dicitur. suppono autem quod pot. est diffinitionem, quod
ipso adequatur ad obiectum ad diffinitionem, et sic ipso adequatur ex maiori diffinitioni
et diffinitioni in maiori ad attrahendum obiectum dicitur; et pot. facit ut in maiori
alibi ex maiori sciret ut in maiori ex maiori. Itaque, quia facit ut
in maiori ad omnes accipit, similiter illi quod est generis, facit ut enim se
tenet ex parte pot., ut quia per positionem in attrahendo omnia, et
cadunt sub una nomine facit. ad id accipit ut pot. ex maiori pot. quia
apparet diffinitionem ex maiori ex parte applicationis ad diffinitionem. unde
sicut applicationis ad diffinitionem solus accipit diffinitionem, ita non
pot. designant ipsam applicationem ad id facit ut tenet ex parte
se pot. omnia obiecta generis sub eadem nomine facit.

Obs. p. duc-
m in habet p. i demoni, non tunc quicquid pot. est, et demoni
maioris lo. calis in ea dicitur p. ducit habet, et tunc p. ducit habet
et ex maiori pot. dicitur p. ducit: quia in loca dante plures demoni
p. ducit. p. ducit a demoni pot. est in maiori pot. et appropinquat ad id
et pot. p. ducit habet. et ex maiori pot. p. ducit: quia aliquis habet et habet
ut sciret p. ducit in ea diffinitionem, et hanc ex maiori pot. ducit
et habet ut sciret p. ducit, et ex maiori pot. ducit simul et in eo-
dem in maiori pot. ducit et habet in ea diffinitionem et habet
in ea diffinitionem.

Re. negando maiori, al. pot. ex maiori pot. est, et pot. ex maiori pot.
quia tunc demoni maioris et quatuor ex maiori pot. habet, et facit ut
ex maiori pot. accipit illud in maiori pot. et illud in maiori pot. facit et demoni
maioris, et tunc demoni maioris facit et ex maiori pot. habet et p. ducit, ipso pot.
maioris maiori ex maiori pot. et ex maiori pot. et ex maiori pot. et ex maiori pot.
habet illi qui in maiori pot. ab ipso pot. et demoni maioris ut sciret ut sciret
habet quid habet, et in maiori pot. et in maiori pot. et in maiori pot. et in maiori pot.
dicitur ab ipso, et generat in eo alius habet, et habet quod p. ducit et ex
et ex maiori pot. et ex maiori pot. et ex maiori pot. et ex maiori pot. et ex maiori pot.
ut sciret.

[illegible]

Disco 4: acy in hys quibz loce at hys
eius obis et quibz formant artefacta localia nō obis male ge
loce, et in p^o de donante, et solū quā dirigibilis taty ex mine q.
P^o hō quā ad i. p^oatē: obis male ge, et in p^o de donante a faty e
it in se nō ^{significat} obis faty it acy in se nō ^{significat} obis faty lo.
q. p^o vana ē i. p^o p^o max i. certa p^o mix: acy in hys quibz i. p^o vana
ē hō, nullat format locale in se ^{significat} i. q. acy in hys nō ^{significat}
in se obis faty loce p^o any: i. alip forma locale in se ^{significat} et ex
i. intentio subti, i. p^o d. hanc nō p^o nullo p^o mix i. intentio
subti debet ^{significat} in eo, et de quo aliqd dicit, et i. intentio p^o m
eo et dicit, d. taly acy nō ē id de quo dicit, nec id qd dicit: p^o mix.

[illegible]

Quo ad 2. partem videtur
et ita: illud est obiectum principii dirigibilitatis ex mincegalien
in actibus, quod attingit ab actu p. o. ad obiectum finale, quod
et in se non apparet obiectum finale actibus, et accipimus, quibus
formantur actus facta localia, ita se habent in loca: quod
obiectum principii dirigibilitatis ex mincegalien, non habet essentiam et
ita se habet. Item: loca habendo regulas ad dirigendum se pro
obnox, ex mincegalien dirigunt actus in se, quibus formantur
actus facta localia: quod actus in se, et non in se obnox male
loca, simpliciter denotant, causant ita obnox male p. o. dixi
gibilitatis ex tunc.

Dico vltimo: scopus opusivi se obno-mate 2 se

loci si mpr de notale a tali. ^{pro et.} qd in se magis obnt fole loq e cny obnt
 male p se, et mpr de notale a tali, a ita se hnt vocibz obnt iugis
 et. p mra: supny obnt in se accipiunt 2 inter honet ~~subi~~ ^{subi}
 subij, pti, genij, et diff: qd. p an: dny qny format hanc pnt: to
 et, extrat hominy in se recipit 2 intentione subij, et extrat
 alij 2 intentione pti, deinde in hac diffone: at nate, 2 intentio genij
 recipit in seipm obnt alij, et 2 intentio diff in seipm obnt alij: p
 supny obnt recipiunt 2 intentione subij, et pti, genij, et diff:

Sol ar Dia.

Ob 1 ca Li: vocz vt signantey supny mentaly, et obntey 2 intent ad
 gratat: qd n it obnt male abuch xant loq. p an: gratat e, qd docet
 signatione cuius cuqz vocy: qd vocz vt signantey supny mentaly, et
 obntey pntent ad gratat: qd d: qd an: pntent ad gratat: signa-
 tione absolute acceptas, t quatenus in se it signat d: qd pntent
 vt signantey in alioqz artificio loco, t quatenus d: qd pntent in
 mat: de fony, qny de ngyant, et vnt: t emt pntent ad gratat: qd
 de vocibz signat d: qd pntent, t quatenus absolute signantey, n it ad gra-
 tentey signant in alioqz artificio loco, t quatenus d: qd pntent in
 mat: diffony, t pny vocaly, nat: hoc modo ad loca pntent.

Sed replica-

by: vocz aduch d: qd pntent in forma pny vocaly t. d: qd no grate qd
 nulla e solu no. p an: ab gratat pntent d: qd pntent vocz in forma di-
 fony: qd d: pntent in obnt grate. p an: vocz e d: qd pntent ex forma
 difony, e ita pntent vt signant supny comune, et d: qd t ab gra-
 tat pntent ita vocz pntent: qd vnt e an: p mra: ab gratat pntent
 ita vocz pntent, vt signantey, modo quo ^{comit pnt} ~~signantey~~ ^{signantey} d: qd pntent
 t d: qd vocale recipit ad d: qd pntent p supny ^{comit pnt} ~~vocaly~~ ^{vocaly} et d: qd falo: qd ab
 gratat pntent ita pntent vocz, vt signantey acceptas comune, et d: qd
 falo:

Rg: regardo an: ad pntentey vnt, ad pntentey nnt, ad pntentey d: qd pntent
 ad gratat pntent ita vocz pntent, vt signantey, modo quo ab ita
 signantey, modo, et ode gratat: qd, nnt, et ode loca qd signantey, et
 acceptas mra: qd vnt. itaqz ab gratat pntent pntent vocz vt signantey
 acceptas est et modo pntent, qny, et in qd gratat: loq: nnt pntent
 de illy, t in a pntent nnt in d: qd nnt, t in se nnt pntent
 t pntent d: qd t non locat: nnt vocz, et pntent pntent pntent
 et d: qd, subij, et pti in qd nnt nnt nnt nnt pntent pntent pntent gratat:

Ob 2 ca 2: supny nnt d: qd pntent in forma pny vocaly t. nnt pntent in mat: 2

intentiones locale; qd n̄ it obm̄ male p̄c loq̄ simp̄t denotate d̄ tali.
p̄p̄t̄ ex B. Th. 4. m̄st̄e lec. 4. dicente: qd̄ intentio locale; invenitur
in alib; videlicet; i. recipiū vocalib; n̄ it n̄ videtur; n̄ hoc ē d̄p̄t̄
obm̄t̄: qd̄ recipiū vocalib; n̄ recipiunt int̄e 2 intentiones locale; p̄p̄t̄
idē arg; qd̄ p̄r h̄c p̄p̄t̄: t̄c ē d̄, 2 intentio sub̄i, et p̄t̄ n̄ recipiunt int̄e
cep̄tib; vocalib; d̄ in obm̄i; qd̄ recipiū vocalib; n̄ recipiunt int̄e
2 intentiones locale;

R. respondendo arg; ad p̄t̄e d̄p̄t̄ m̄t̄: intentiones
locale; invenitur in alib; videlicet; p̄p̄t̄ 2 intentiones; qd̄ m̄t̄
q̄ p̄p̄t̄ m̄t̄, et d̄p̄t̄ m̄t̄ n̄ d̄: n̄ t̄c d̄p̄t̄ obm̄t̄ recipiunt
2 intentiones sub̄i, p̄t̄i, p̄t̄i, p̄t̄i, p̄t̄i, n̄ t̄c recipiunt 2 intentiones
p̄p̄t̄i; recipiunt in recipiū vocalib; ut d̄p̄t̄i in formā p̄t̄i
vocalib; ad 2 an̄ p̄t̄i d̄p̄t̄i an̄, n̄ d̄: qd̄ t̄c d̄p̄t̄i vocalib;
n̄ recipiunt 2 intentiones sub̄i, et p̄t̄i; recipiunt t̄c 2 intentiones
p̄p̄t̄i. n̄c ex hoc inc̄d̄m̄r cū opinionē nonaliū; n̄c nonaliū d̄ice-
b̄t̄, quālibet 2 intentiones locale; n̄c in vocalib; ex h̄i; inf̄r; qd̄
eadē arg; d̄ p̄t̄i s̄c̄t̄, militans s̄c̄t̄, et eodē modō ē t̄c
d̄t̄. inf̄r; ē h̄c qd̄ idē defendi m̄r de recipiū vocalib; ut d̄p̄t̄i
in formā p̄t̄i scripti; qd̄ defendi m̄r d̄p̄t̄i vocalib;

Ob.

3 d̄t̄: B. Th. 4. i. posteriori d̄t̄ lec. 2. arg; loca d̄p̄t̄i s̄c̄t̄, n̄
s̄c̄t̄ qd̄ 2 zane; qd̄ ē com̄re omnib; āb̄ib; i. t̄c̄t̄ ex hoc qd̄
ē circa ip̄t̄ ac n̄ n̄c̄t̄, sicut circa p̄p̄t̄i m̄t̄: qd̄ p̄p̄t̄i B. Th.
ac n̄ in̄r; it p̄p̄t̄i m̄t̄ loq̄, ac p̄p̄t̄i obm̄t̄ male simp̄t̄ d̄e-
notat̄. 2 p̄p̄t̄i: n̄c loca ē arg; d̄p̄t̄i t̄c̄t̄: qd̄ recipiunt d̄p̄t̄i t̄c̄t̄
q̄ m̄t̄; d̄ d̄p̄t̄i ē arg; in̄r; ut s̄c̄t̄ ex B. Th. op. 39. qd̄ d̄-
n̄ in̄r; it obm̄t̄ male simp̄t̄ denotate d̄ tali.

R. explicando ac-

te B. Th. loca arg; ex circa ac n̄ in̄r; sicut circa p̄p̄t̄i int̄e denota-
t̄i; arg; ex om̄e d̄p̄t̄i s̄c̄t̄ s̄c̄t̄ arg; s̄c̄t̄ s̄c̄t̄. ut ē loca ova-
tan; circa ac n̄ in̄r; sicut circa p̄p̄t̄i m̄t̄, et t̄c̄t̄ t̄c̄t̄ d̄i-
rigibile; et inc̄d̄t̄ intelligi B. Th. ip̄t̄ ac n̄ in̄r; n̄ d̄p̄t̄i
ab obm̄t̄ loco; d̄ v̄n̄c̄ a loca int̄e d̄p̄t̄i recipiū obm̄t̄ ex t̄c̄t̄
d̄p̄t̄i; ad ip̄t̄i ē eodē modō t̄c̄t̄ ad p̄p̄t̄i.

Replicat̄: act̄ in̄r;

in̄r; recipiunt obm̄t̄ sole loq̄: qd̄ it m̄t̄ int̄e d̄p̄t̄i d̄ loq̄. qd̄
arg; obm̄t̄ sole loq̄ ē d̄ recto p̄p̄t̄i; d̄ h̄c int̄e recipiunt in ac n̄ in̄r;
qd̄ ac n̄ in̄r; int̄e recipiunt obm̄t̄ talis loq̄. p̄p̄t̄i: loca d̄p̄t̄i ac n̄ in̄r; qd̄
d̄ recto p̄p̄t̄i int̄e in illis recipiunt. 2 p̄p̄t̄i: ac n̄ in̄r; qd̄ p̄t̄i t̄c̄t̄ ē m̄t̄
n̄c̄t̄ m̄t̄; d̄ m̄t̄ s̄c̄t̄ m̄t̄ int̄e recipiunt formā locale; qd̄ ac n̄
in̄r; int̄e recipiunt formā locale;

[illegible][illegible]

Reyn.

deos negando a naturalis probatione unius sive alteri
nisi, negat consequentia, non esse aliter est quid reale, et
cuius debet et ostendit aliquid reale, et non fictum,
ut quid reale, esse verum definitum non est quid reale,
non a parte rei non datur definitum, nec subiectum, nec
predicatum, nec genus, sed est examinatum et intentum
nisi, quod ab intellectu per se idem per se forma rationis,
et hoc est unum reale reale unde potest per se in unum agmen
nisi non aliter est unum tale per se forma in intellectu quod datur
visus omnium per se forma in natura ad conformandum
respondere negando antecedens, non habet definitum ex
plicet definitum, non est tamen forma eorum non va
definitum, hoc enim est secundum intentionem rationis, quia
definitum cum per se natura ad definitum sui. Ad
hic quod subiungitur de albedine, dicitur non est
valde manifestum: non albedo est forma conueniens
albi, quod non habet definitum neque definitum.

si non essent autem quod negantur res.
 itaque impudenter negant; si cogitarent quod negant hoc ipso
 dato esset nonis: quod negant non potest esse nonis. pro et a priori: nam si
 quod a priori habet esse obiecti tantum in illis aut in illis, et in hoc sensu
 sine igitur esset nonis: quod assumptum. pro magis: id quod a priori
 in se habet esse obiecti tantum, nam est obiectum; et autem negat id
 negat quod negat esset a priori a parte rei: hoc ipso igitur esset nonis a priori
 habet esse obiecti tantum in se.

Sol ar dia

Obi: esset nonis nullus habet causam: quod non dicitur pro nonis: in se non est causa esset nonis:
 quod esset nonis nullus habet causam: pro nonis in se est causa realitatis: et causa realitatis negat
 producere effectum nonis: quod in se non est causa esset nonis. pro magis: causa realitatis causat
 media causalitate realitatis et causalitatis realitatis, et pro esse aliquid realitatis effectum
 causa realitatis negat producere effectum nonis. pro negando autem ad hoc nonis
 ad hoc nonis dicitur: causa realitatis negat producere effectum nonis, et dicitur in
 illud influendo ad modum 2° et in illud accedendo in illud influendo ad modum
 et sic. itaque causa realitatis potest effectum realitatis, si loquatur de effectum in quo ipso
 et dicitur influendo: pro tamen 2° et indirecte in effectum nonis influendo.

Sed replicabitur: causa realitatis, nec 2° pro producere effectum nonis: quod
 nec causa realitatis effectum nonis: rep. 2° esset nonis, nec 2° pro reddere
 esset nonis esset nonis: quod propter causam realitatis nec 2° pro producere esset nonis.
 et ad 1° rep. nonis, et est dicitur: quod esset nonis, id est in se nonis dicitur, et ex
 dit nota, et illius esset nonis: unde nullo modo potest in se nonis causam realitatis
 dicitur: et esset nonis cum in se nonis sit in se nonis causam realitatis ex eadem
 negat; et cum alio ad similitudinem esset nonis fiat, potest 2°, et
 pro negat nonis produci a causam realitatis, in realitate influendo, et realitate
 esset nonis.

Ad 2° rep. scilicet a priori nonis, et est dicitur: quod esset nonis in
 nonis realitatis potest reddere aliquid esset nonis, ut propter effectum nonis est in se nonis
 ma subcommunicata; et cum esset nonis propter in se nonis nonis
 esset nonis realitatis, nec propter esset nonis realitatis aduch 2° reddere esset nonis
 esset nonis; et ad causam realitatis in se nonis cum esset nonis mediis esset nonis
 et ad in se nonis produendo 2° effectum realitatis, potest 2° esse pro nonis
 possint respondere quod non est, ac si esset, potest saltem 2° esset nonis producere.

Obi:
 si daretur esset nonis daretur 2° idem. simul vero, et hoc est impossibile: quod
 non daretur esset nonis propter magis: in se nonis: negatio esset nonis in se nonis

negatis entis noni ē ens noni et ambe tr. verq. p. p. o. max. p. s. m. a. quod
 ē p. o. n. n. a. negatis n. c. n. p. p. a. n. e. n. c. n. e. n. g. a. t. i. s. p. p. n. e. a. 2. p. n. e. n. a.
 int. a. n. t. n. e. g. a. t. i. o. n. e. e. n. t. i. s. n. o. n. i. a. d. m. o. d. u. s. p. o. s. i. t. i. v. e. q. u. o. s. m. o. d. o. v. t.
 ē s. t. n. e. q. u. i. s. i. t. ē. n. t. i. s. n. o. n. i. q. u. a. m. b. e. t. r. v. e. a. p. R. e. n. e. g. a. n. d. o. n. a. a. d. p. o. s. i. t. e. s. u. g.
 i. t. o. p. t. l. o. g. n. a. p. d. e. c. o. d. o. s. e. n. s. a. t. i. v. i. t. a. d. p. o. s. i. t. e. d. i. c. o. q. u. o. d. i. n. i. p. r. a. n. e. n. t. i. s.
 n. e. g. a. t. i. o. n. e. e. n. t. i. s. n. o. n. i. d. e. p. t. a. a. d. m. o. d. u. s. p. o. s. i. t. i. v. e. b. e. n. e. p. u. r. e. e. n. t. i. s.
 n. o. n. i.

Itaqz hec p^{ro}negatio entis xonij nō est xonij ē falsa et negatio nūll-
us falsiqz et al. modis forme p^{ro}p^{ri}ie, et alia p^{ro} alia nat^urali cā, si nega-
tio in eodē sensu p^{ro}p^{ri}ie. si rān negatio accip^{it} p^{ri}us nō alio modis forme p^{ro}p^{ri}ie
et fundatis, seu xonij nō videt^{ur} hec p^{ro}negatio entis xonij ē est xonij ē fal-
sa, et nūllā rē rā negat nō in eodē alio accip^{it}ur: unde nūllus in eodē
sensu p^{ro} modo solū et alio. It^{em} simul verū, nec simul falsū. Instabit ne
falsū entis xonij remōtū ē acceptū nō est xonij realit^{er} ē est xonij. R^{es}pondet^{ur}
q^{uod} negatio entis xonij remōtū ē accepta nō est xonij realit^{er}, q^{uod} est xonij et
solū mētū ē.

[illegible][illegible]

Dub. II in quo consistit ens
rationis.

апрель X

videtur, & cognoscitur per se esse reale. Di 102: ex nonny n vixit
in aggregato, et ex ex nonny realibus, et ex re falso illot ag-
plicante. oportet tenent Exere, foria, p. lince, cerna, et ali-
is. p. lince: ex ex nonny realibus, et accione inhy
negit resultant aliqd falsi nonny: p. lince nonny n vixit in p. lince
to aggregato. p. lince: magis dicitur ex nonny et ente, reali, p. lince
a substantia, indivisibile a divisibili, spirituale a materiali, ex 2^a accion-
is negit vixit ex substantia resultant, nec ex 2^a indivisibili vixit
divisibile, nec tantis ex 2^a ente spirituali, vixit ex materiali p. lince
ex ex nonny, quoniam vixit et p. lince e reale, et cognoscitur reali inhy vixit
adveniens potest resultant aliqd nonny falsi, ad subinde in aggregato
p. lince negit obitare ex nonny

[illegible][illegible]

Obi. si claud: denotatio ex ma cogniti habet tantum esse in intellectu, ut
note solut exigitur in intellectu cogniti obiecti, qd est aliqd roni; qd p^{re}
git in ea r^{ati}one ex qd roni; s^{ci}l^{icet} ex reale, s^{ed} substa, faciens qd de-
notatio cogniti, negi est substa, negi accedens qd n^{on} est ex reale, s^{ed} p^{er}
2: denotatio dominij, et exactionis in Deo est ex rea; t^{amen} n^{on} est realis, nec
roni; ma illa denotatio advenit Deo in temp^e, t^{amen} nihil reale, git Deo
advenire in temp^e, alias n^{on} esset incommensurable: qd id^{em} s^{ed} p^{er} 3: denotatio
realis qd venit a forma reali; t^{amen} denotatio cogniti n^{on} qd venit a forma
reali: qd n^{on} est realis. p^{er} mix: cogniti n^{on} qd forma reali nec cogniti, qd
mix. p^{er} arg: nec cogniti n^{on} est obiectu cogniti reale: qd cogniti De.

gō ex hōis pōt sūtere in aggregatō ex ex hōis nō hōis fals.
applicatō, ~~et~~ cognita fals. applicante. q. p. stat bene, qd ~~stat~~
sint in corruptibilib, nō debet credere incorruptibile,
et patet in de univ. p. 1. q. 1. m. 1. et m. 2. n. 1. et in
corruptibilib, et igitur in corruptibilib: gō stat bene, qd qua-
tes sint reale, nō debet credere

Ad ista dico anxi. Statuere, qd partes sint incommensurabi-
les quin totu debeat evadere incommensurabile, si tantum unus e commensu-
rabilis, ubi anxi. si sit incommensurabilis, nō anxi, et stat. Itaqz in
te. br partes sint incommensurabiles, qz tñ tantu vñ e commensu-
rabilis, totu regulat absolute incommensurabile, qz demonstratio commensu-
rabilis, et incommensurabilis sumit ab omione int partes, et ita p-
ta ad verum unus in qdctis aggregatis, sed partes, qz tantu unus
e realis, et sic ex illis regulat de regens anxi.

[illegible]

possunt tamen nisi inter faciem cognoscibilem; inde est, quod ex cognere resultat aliquid
de finis, ac de potestate uti in utroque habita colorat; et ibi ex eorum ambiguitate resultat
aliquid de obiecto. dub. 3. an ex ratione possit existere de existat sui finis.

Sol. i. est in quibusdam de ratione, ex existat. ratione rei est quod est quod modus cui est de existat.
Tamen de existat ultima acualiter intra, non in hunc sensum, et ex existat ex existat
in, que in esse reali est obiectum elementum in ratione, et realiter modus
ab existat realiter de existat non existat ~~non existat~~
in esse in ratione, est quidam modus rationis ab existat in ratione, non existat de
in, non de existat non existat per se ex natura realia, et talis de existat.

Sed non est
fundamentum entis rationis, quod est reale, et quod est rationis, est reale de existat
existat et intentione speciei, quod habet et intentione rationis existat in ratione de existat
hominis; est autem fundamentum rationis, quod supra non existat rationis aliquid
dependat in ratione huiusmodi et intentione in ratione fundata supra et intentione
in, et intentione predicabili talis fundata supra intentione in ratione
in. Supra est existat alia est propria, et quod natus in existat in existat, quod existat
in hunc sensum, et alia est aliena in existat in existat, quod est, in ratione
in existat in natura, et ab existat communicat, quod existat in existat in existat
communicata fuit humanitati Christi Domini in existat in existat.

Sed i. ex existat
in fundamentum est reale, negat existat ex existat fundamentum hunc
clonem dependant communiter hunc, et existat est quod talis habet et existat
in in existat talis per existat ob existat in existat; et si existat per
existat fundamentum realiter, non talis existat ob existat in existat per
existat in existat per existat in existat realiter. per in existat
in existat per existat in existat existat in existat; aliquid fundamentum est existat
existat in existat existat per existat in existat realiter non talis ob
in existat. aut est existat, et ad existat existat ut talis via tenet.

Pr. 2. est existat
implicitat est existat existat per existat realiter; et implicitat est existat per
existat per existat realiter. via tenet non existat per existat realiter. patet
aut existat implicitat est existat realiter existat; et si existat per existat
per existat realiter existat existat per existat implicitat est existat existat
per existat realiter. autem existat existat, sic existat existat, et in existat
existat implicitat est existat existat id est existat realiter existat, et existat
existat negat realiter existat; non existat talis ob existat in existat per existat

Ob 3: p^{er} ens non existat ex iⁿtra realem, quia realit^{er} existat p^{er} se
potens ens non existat ex iⁿtra fundament^{um} realem. p^{er} ens
est natura creata existat ex iⁿtra infinita, et eterna, quia existat
ab eo q^{ui} et infinito: q^{ui} potest ens non existat ex iⁿtra realem, quia
realit^{er} existat p^{er} se: natura humana d^{icitur} q^{ui} existat p^{er} se iⁿ fi-
nito, et ex natura d^{icitur} iⁿ finito, et existat ab eo q^{ui} et infinito, et in-
tempore et modo finito: p^{er} ens non existat ex iⁿtra realem, quia
quia sit effect^{us} realem: p^{er} ens non existat ex iⁿtra realem, quia
existat. ens d^{icitur} natura de facto ens non existat ex iⁿtra realem,
et a^{li}o m^o iⁿtra.

Et negando antea q^{ui} d^{icitur} sapient^{er} q^{ui} d^{icitur}, et est n^{on} d^{icitur} vi-
minis: q^{ui} nota solum realit^{er} existat ex iⁿtra modo, et a^{li}o m^o q^{ui} d^{icitur} iⁿ co-
munitat^e existat, et existat eterna, et infinita solum iⁿ tempore,
et modo finito: fuerat communicata humanitati d^{icitur} q^{ui} d^{icitur}, solum realit^{er} illat
modo finito, ita non existat ex iⁿtra realem: existat ex iⁿtra realem, debet
communicari univ^{er}s^o communicat^{ur} n^{on} realit^{er} ex iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem,
et ita univ^{er}s^o communicat^{ur} p^{er} se iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem.

Sed replicat^{ur} iⁿ iⁿtra infinita p^{er} communicat^{ur}, et n^{on} modo in-
finito: q^{ui} existat realit^{er} potest communicat^{ur}, et n^{on} modo realit^{er} existat
in infinita p^{er} n^{on} communicat^{ur} infinitat^e: q^{ui} existat existat realit^{er} p^{er} se
n^{on} communicat^{ur} realit^{er} existat: q^{ui} p^{er} ens non existat ex iⁿtra realem, quia
quia realit^{er} existat. existat ex iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem,
et existat ex iⁿtra realem, et n^{on} modo infinitat^e, ut existat ex iⁿtra realem,
tate, et existat ex iⁿtra realem, et existat ex iⁿtra realem, et n^{on} modo realit^{er} existat,
si quae tr^{ans} p^{er} se nota humana existat ex iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem, quia
existat ex iⁿtra realem, et existat ex iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem, quia
realit^{er} existat.

Ad ista m^o arg^{uitur} q^{ui} d^{icitur} sapient^{er} q^{ui} d^{icitur}, et est n^{on} d^{icitur} vi-
minis ens non solum iⁿtra, et q^{ui} d^{icitur} metaphisice p^{er} d^{icitur} p^{er} actionem realem,
et sic n^{on} habet ee^{re} realit^{er}: n^{on} influ^{it} existat realit^{er} actionis vere, et q^{ui} d^{icitur} p^{er} se
explicat^{ur} iⁿ effect^u p^{er} se iⁿtra iⁿtra iⁿtra, quia iⁿtra existat metaphisice p^{er} se
d^{icitur}, et existat ex iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem, existat ex iⁿtra realem, et sic
cui^{us} cumq^{ue} communicat^{ur} existat ex iⁿtra realem, debet realit^{er} existat ex iⁿtra realem, quia
p^{er} ens non existat.

Dub. iv. p. q. potam fiat ens rationis.

It^{em} r^{es}pond^{etur} unde et nos facili^{ter} p^{er}cipiant^{ur} suspens^{us} et iⁿtra iⁿtra
d^{icitur} iⁿtra p^{er} se, de q^{ui} b^{us} dubitat^{ur} an faciat^{ur} ens non existat, n^{on} iⁿtra iⁿtra.

[illegible][illegible]

que n̄ attingit bonū aliū ac erat, p̄m̄y ab ea attingeret, n̄ facit ex ratione,
d̄ voluntas n̄m̄y attingit unū bonū aliū ac erat, p̄m̄y ab ea attingeret
p̄o n̄ facit ex ratione, p̄m̄y voluntas n̄ attingit bonū aliū ac ē in inhi, it
erat in inhi ex ratione ab illa attingeret, p̄o n̄ attingit bonū aliū ac erat
p̄m̄y ab ea attingeret, p̄m̄y voluntas n̄m̄y attingit unū bonū ut ē
in hijs, n̄m̄y facit ex ratione, p̄o n̄m̄y bonū voluntatis ē bonū ut ē p̄o in
obtinē, d̄ voluntas n̄m̄y amaret bonū ut ē p̄o in ab inhi, p̄m̄y
attingit unū bonū ut ē in 12.

[illegible]

Dio 3: nullus verus internus factus est. oppositum hinc est quod
aliqui ex nostris, tenent ex nostris. Nihil est falsius, et iugiter verum. Nihil
est. propter istum hominem negat quod id est. sed internus (propter) ab illis
exornari. propter istum hominem negat quod id est. sed internus (propter) ab illis

de xij. anij. nō ē unū p̄cedens ut manifestū ē: p̄ ex. xij. anij. nō ē p̄cipiū dī gen-
erū int̄nij. t̄m̄p̄e cōm̄p̄ōnāt̄ app̄et̄ nō int̄nij ē dī cōp̄ōnāt̄ addit̄ fāt̄ int̄nij
unij ob̄v̄t̄ ē unū in m̄at̄ ē et ē int̄ nō ē unū p̄cedens nō ē int̄nij ob̄v̄t̄
ut ex. 3. de anij. et ex. 10. Th. ibid. l. c. 4. m̄i. a. c. 10. et ob̄v̄t̄
tenet.

P̄p̄ 2. eto. p̄p̄o. facit̄ vācūū xij. anij. debet ē p̄cedens attingere in p̄p̄-
t̄nij. dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij nō p̄cedens p̄cedens impossibilia p̄p̄o. nō p̄cedens ut
facere ē unū xij. anij. max. p̄cedens p̄cedens illa solū p̄cedens p̄cedens p̄cedens impossi-
bilia p̄cedens p̄cedens p̄cedens aliqd̄ p̄cedens in cōt̄nij. xij. anij. dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij
nihil p̄cedens p̄cedens p̄cedens ad cōt̄nij. xij. anij. ac p̄cedens cōt̄nij. p̄cedens
nō ē nō max. p̄cedens. nō ē in hoc nō ē in impossibilia p̄cedens p̄cedens
nō ē in cōt̄nij. xij. anij. dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij nō p̄cedens p̄cedens p̄cedens
int̄nij nō p̄cedens attingere cōt̄nij. xij. anij. nō ē attingere p̄cedens aliqd̄
p̄cedens ad cōt̄nij. xij. anij. p̄cedens p̄cedens int̄nij solū p̄cedens
accidentia sensibilia p̄cedens nō ē attingere cōt̄nij. xij. anij. dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij

P̄p̄ 3. anij. si cōp̄ōnāt̄ nō ē accidentia sensibilia dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij
cōp̄ōnāt̄ attingere cōt̄nij. xij. anij. ex. 10. de anij. et ex. 10. Th. ibid. l. c. 4. m̄i. a. c. 10. et ob̄v̄t̄
int̄nij. dī hoc apud omnes ē p̄cedens p̄cedens int̄nij solū p̄cedens
attingere accidentia sensibilia. max. 10. de anij. nō ē cōt̄nij. xij. anij.
in hoc nō ē p̄cedens p̄cedens p̄cedens accidentia dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij
attingere. p̄cedens p̄cedens impossibilia p̄cedens cōp̄ōnāt̄ int̄nij
cōp̄ōnāt̄ mort̄ auxerij. h̄ic cōp̄ōnāt̄ cōp̄ōnāt̄ dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij
nō ē cōp̄ōnāt̄ p̄cedens p̄cedens impossibilia p̄cedens p̄cedens p̄cedens
cōp̄ōnāt̄ int̄nij solū p̄cedens p̄cedens extensione accidentia mort̄
auxerij. et h̄ic cōp̄ōnāt̄ cōp̄ōnāt̄ p̄cedens mort̄ sub cōp̄ōnāt̄ auxerij
et figurat̄ h̄ic cōp̄ōnāt̄ h̄ic accidentia possibilia s̄t. nō ē in
imagine extensione p̄cedens p̄cedens dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij. p̄cedens p̄cedens

Ob̄v̄t̄. v̄l̄y
int̄nij nō ē possibilia p̄cedens p̄cedens cōt̄nij. xij. anij. p̄cedens p̄cedens
nō ē p̄cedens possibilia cōp̄ōnāt̄ p̄cedens nō ē p̄cedens p̄cedens p̄cedens
h̄ic nō ē p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens
nō ē p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens
cōp̄ōnāt̄ int̄nij solū p̄cedens p̄cedens extensione accidentia mort̄
auxerij. et h̄ic cōp̄ōnāt̄ cōp̄ōnāt̄ p̄cedens mort̄ sub cōp̄ōnāt̄ auxerij
et figurat̄ h̄ic cōp̄ōnāt̄ h̄ic accidentia possibilia s̄t. nō ē in
imagine extensione p̄cedens p̄cedens dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij. p̄cedens p̄cedens

Ob̄v̄t̄. 1. cōd̄. voluntas p̄cedens cōt̄nij. xij. anij. dī cōp̄ōnāt̄ int̄nij
p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens p̄cedens
ad cōp̄ōnāt̄ int̄nij. illud p̄cedens p̄cedens cōp̄ōnāt̄ int̄nij. p̄cedens p̄cedens

[illegible]

Ad hoc ligto anxi attingit juncta, ut separata,
fringendo separantur. Illa fringendo separantur, et tunc attingendo
unus, et non alterius, sed anxi et non tunc. Simul ut ligto 2 quod attingit
gratui generant in ipso, per clarie et dicitur cognito sed anxi, tunc ego
nito non anxi. ad vultus dico quod vultus per quod vult et nate amaxitudine
humani colatui, t alterius, quod lingua in se, et quo in gallo.
in pere deducit Obi, si est tunc videt amaxi fallit in vultu non se
surgit ad ipsum et non tunc indicat, an amaxi tunc in vultu, an in
lingua ipsius generantur.

Ob. 2. 23: sensus interni attingunt in ens, ut
ens ipsi faciunt ex non p. ens i. ex d. Th. 2. 3de veritate aut ii
in corpore ubi ait qd imaginatio nulli sensu apprehendit sed non in
apprehendit ea ut p. ens, ut tamen si habuerit qd sensus interni at-
tingunt in ens ut ens 2 p. ens: non ensi recte app. recte im-
bad putans se aliqd aliud, et ens fugit h. lucina pelle res-
tim. putans se. huius qd id est p. ens: non ut aut d. Th. 2. p.
q. 22, aut 2 ad 2: imaginatio expr. sensus spec. by manifestan-
ri format 3. spec. manifestandi; id hoc alip. fieri qd n. p.
mando ens non qd imaginativa format ens non.

nudi quando an: lery in pini attingunt neny vreny
 en pavi d'ahp gmit rony, neny rosalip ng any exat
 Ipa gney pachi palia egi rony neny et neny rosalip
 et neny rony neny exip rony, rony pini rony neny
 Ipa neny rosalip ap hendi vreny et et neny rosalip
 ap hendi vreny, gany rony rony in rony et rony in
 neny rony: unde et rony rony rony rony rony

apprehendit quod est quod est, sit aliter, tunc non repugnat et si pre-
sens; nec ex hoc manifeste apparet, nisi non apprehendat non est
ens, quia non presens non est tunc, immo, et quod est ut ab ipso.

Ad 2° p^o b^o

ad. quod in istis exemplis nihil impossibile cognoscitur, nec a-
liis quod cognoscitur quod est figura quod nescit umbra, et quod est
composita et cetera accidentia hominis, et alterius, quod appren-
dit; sed etiam cognoscitur quod est, et putat sub ea lapidem sibi ini-
micum abscondi, ut in hoc nullo impossibile fingitur ut videtur
in patetibus. Sed quia non scilicet manu non videtur illa et ipse
imaginatio format de monte, cum nec, non repugnat ali-
quod impossibile est ex ordine accidentia quod possibile est.

Tandem ob 3° eandem non minus repugnat veritibus in omni dicuntur
ne, ac facere ens non; et hoc non obstanti cogitatione hominis ex ordine
non ut in istis dicuntur circa singularia, ut doct et si ista est ex
eade significatione potest facere ens non; et dignendo miti-
gativa ex significatione ut in istis dicuntur, dicuntur multis
miti, dicuntur falsitas miti, et ista itaque dicuntur non cogita-
re in eo stat, quod post imaginari unum possibile obiectum
non ut moveat ad imaginandum aliud possibile, iat tamen non recipit
ibi ad hoc illationem, deinde patet cognoscendo ea de quibus, quod ne
quiritur ad illa argumenta, quod solus reperitur in non in istis. Dubi-
um in istis divinis ex format entia non;

Dub. V an infus Divinus eformet entia Rationis.

Supponit ut caput infus Divinus cognoscit accidentia non; quod non in-
in finit. hanc supponit negant, dicens, Caveo, Caveo mu-
et, putantes id est esse ens non; cognoscere, ac illud fingere; et
merito repugnat ad hoc enim ex illo patet ut cogitare, tunc,
quoniam vultur ist. ad hoc erat ex istis i. p. g. i. dicente: quoniam
It in pota exaltare, sive opinandi, sive imaginandi, sive ex cum-
g. modis signatur, cognoscit deus. quod non suppositio est certa. pro de in-
de supposito, non deus quod heri, vel cognoscit actus, qui facit magis
non; quod non vult acut, et erat non; eius, nempe ens non; debet cognoscere
et, ubi cognoscit sibi per se non; est. statim deus cognoscit peccatum, quod
etiam ens non;. ista tenet, non; in se, sed in peccato ens non;. hic supponit.

nō ē ens, eo qđ pñcia nō ut talis ē carentia entis, qđ ē ut pñcia nō pñcipio
necessario debet cognosci ad modū. Et pñcia nō ut negando ens, ad qđ
dijg, mō: nō pñcipio nō cogitatur ad modū facere pñcipio ē ē ens, salis
et si nec pñ solo mō, indinece, et indoligētia nō mō, et nō. itaq pñcia.
nō, seu carentia tr salis ē ē ens; in obligu nō, et indinece ē ens,
eo qđ pñcia nō cogitatur abente qñ pñcia, itaq illud pñcipio
in obligu, pñcipio ut abente attingat qđ ad ens, cui pñcipio

Ob. 2: si pñcia nō faciat ens nō, maxime qđ pñcipio ens nō di.
cit impñcipio, et hēc pñcia qđ pñcia facit ens nō. pñcia nō cognoscere
ad modū ens id qđ ē ad modū ens nulla dicit impñcipio;
et ad pñcipio ens nō solut negat. et cognoscere ad mo-
dū ens id qđ ē ad modū ens qđ ē dicit ens nō, nō pñcipio
lū dicit impñcipio ē pñcia: pñcipio ens nō dicit impñcipio.
fessionē, et pñcipio ens nō pñcipio, qđ ab ipso neganda
ē omni impñcipio, et pñcipio pñcipio, pñcipio ens nō pñcipio.
nō ens nō nulla dicit impñcipio.

Et ad argū neganda, negat,
ad pñcipio qđ mō: cognoscere ad modū ens, id qđ ē ad modū ens, nul-
la dicit impñcipio, et ē ad modū ens, in pñcipio ab alia cogitatio
mō, et ad modū ens ē pñcipio qđ mō, et ē dicit nō pñcipio.
itaq qđ aliter qđ hat ē ad modū ens ē pñcipio, attingit
attingit ad modū ens, et cognoscere ad modū ens, qđ ad modū ens, et
pñcipio ad modū ens, qđ ad modū ens cognoscere, et ē maxime impñcipio
nō cognoscere, qđ in eo tunc nō cognoscere ē ut ē, et alia alia ē attingit.

Ad pñcipio nō mō, nec obstat, infirmata ē bñcia: et pñcipio, et dicit.
bi nō nō nō dicit, et in pñcipio nō repugnat impñcipio, pñcipio
seu pñcipio pñcipio ens nō, et illi repugnat impñcipio, et pñcipio
involvit pñcipio, et ē nō: qđ impñcipio modū ē ob inde carentia pñcipio
pñcipio ut sancti nō infirmata, impñcipio pñcipio nulla indinece
impñcipio et in pñcipio ut sancti nō infirmata, et ut in pñcipio dicit
et pñcipio repugnat pñcipio pñcipio, in pñcipio nō, et pñcipio pñcipio.
nō pñcipio nō pñcipio, et nō pñcipio, et nō pñcipio, et nō pñcipio, et nō pñcipio.
ei modū pñcipio in pñcipio, et pñcipio pñcipio et nō pñcipio, et hēc sola
sufficit ad faciendū ens nō.

Ob. 3: si pñcia ens nō nō, et nō illud facit. pñcipio: qđ pñcipio ens nō
pñcipio nō pñcipio ens nō ē nō: qđ illud facit. pñcipio: qđ pñcipio ens nō
nō pñcipio illi dicit, et ē nō: qđ nō pñcipio, et dicit nō: pñcipio ens
nō pñcipio in pñcipio pñcipio, et nō pñcipio, et nō pñcipio, et nō pñcipio.

Rep: Deus cognoscit plura inposita
 bilia potius va ante aditum huius, et in legendis patibilibus: et hoc
 in pot, cui faciat ex ratione: go Deus facit ex ratione, et sic praeiit illos
 cognoscit: mixta est etiam, non ratione, bilia potius va ut aliquot eo potius
 vo go in se non habet. potius mixta: Deus in illis ab initio huius cognoscit
 Deus ab eis cognoscit ex ratione: ab eis non datur in eis huius illud facit.
 go debet deus illud facere.

[illegible]

Ob 9: faciem soni ē attingat ad alip de ē in se gravie, et ex parte mo-
di cognoscendi; et dicitur plura attingit alip de ē in se ex parte modi cog-
noscendi. Itē dicitur faciem soni pp. mix: dicitur malis, et finita cognoscit
modo immali, et in finitōe pp. mix. et dicitur p. modo: faciem soni
attingat ad alip de ē in se, aliter applicata xii cognita, idē mod. ali-

Dubvi an ens rationis hab

Dico: i. ex. xonij nuncj hat p. p. i. s. p. i. m. p. h. a. t. p. p. i. s. p. i. m. p. h. a. t. aut e. i. l. l. a. g. e. n. t. u. m. a. b. o. b. s. e. r. v. a. d. u. m. u. m. a. s. s. u. m. e. q. u. i. n. t. e. i. n. u. m. a. s. s. u. m. e. n. t. i. a. g. e. n. t. i. a. b. i. m. a. r. t. i. i. f. i. c. i. u. m. m. a. n. i. f. e. s. t. u. m. e. t. m. i. r. n. o. a. d. i. n. p. a. g. e. n. t. e. s. i. d. e. x. x. o. n. i. j. i. n. i. n. h. a. t. s. p. o. t. e. n. t. i. a. a. b. o. b. s. e. r. v. a. d. u. m. u. m. s. e. n. s. u. s. d. e. i. n. d. e. i. l. l. a. n. h. a. t. a. b. s. t. r. a. c. t. a. f. a. n. t. a. s. m. a. n. i. f. e. s. t. u. m. q. u. i. n. t. e. x. x. o. n. i. j. n. u. n. c. j. h. a. t. p. p. i. s. p. o. t. e. n. t. i. a. m. i. n. g. r. a. d. i. p. a. r. t. e. e. c. e. n. t. i. a. u. t. p. o. t. e. s. t. e. x. x. o. n. i. j. a. s. s. e. n. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. p. p. i. n. g. i. t. e. t. i. c. n. g. i. t. a. d. i. l. l. o. s. m. i. t. t. e. n. e. q. u. i. d. e. p. p. i. s. p. o. t. e. n. t. i. a. a. d. i. c. i. e. x. x. o. n. i. j. n. u. l. l. a. h. a. t. f. a. n. t. a. s. m. a. n. i. f. e. s. t. u. m. q. u. i. n. t. e. h. a. t. s. p. o. t. e. n. t. i. a. a. b. s. t. r. a. c. t. a. f. a. n. t. a. s. m. a. n. i. f. e. s. t. u. m. p. p. i. a. n. t. i. f. a. n. t. a. s. m. a. n. i. f. e. s. t. u. m. i. n. v. e. r. i. f. i. c. i. l. i. t. a. t. e. r. e. i. d. e. x. x. o. n. i. j. n. o. i. n. v. e. r. i. f. i. c. i. l. i. t. a. t. e. n. u. l. l. a. h. a. t. f. a. n. t. a. s. m. a. n. i. f. e. s. t. u. m. v. a. n. d. e. i. n. t. e. l. l. e. q. u. i. d. a. d. q. u. e. r. e. x. x. o. n. i. j. d. e. m. a. n. i. f. e. s. t. u. m. p. p. i. i. n. p. r. a. e. n. t. i. a. r. e. a. l. i. j.

[illegible]

Si autem in forma prius non attendatur ad id ad quod in re
 supponitur quod non de vagis & opinione solam habetur, quod ad rem
 cumque det solam mentem possit aliquid supponi, et supponitur non autem ad
 modum subiecti, sicut imaginatur ad modum quantitatis, sed in
 ipso autem difficultate, ut exacta est non non divisione
 demum, sed est attendenda non ad illud quod supponitur ut non non, in qua
 acceptione sumitur communiter de vi dicti in negatione, privata est
 relatio illius non non negationis, quod fundatur in subiecto in capax
 ad hanc formam, ut dictum est supra characteris visus in lapide,
 ac si est aliquid, quod non non negationis in exparte puncti,
 quod lapide in capax hanc visus.

Illud non non negationis privata, quod
 fundatur in characteris formae in aliquo subiecto capax hanc taliter
 non et dictum supponitur characteris visus in hanc modum formae posita in re, quod
 hanc capax est hanc visus hanc actus non non nihil aliud est, quod per se
 non ab hanc a hanc in hanc capax realiter ordinatur in, ut dictum est
 supponitur de eo ut relatio ad characteris, tunc formatur relatio non
 non, quod Benjamin nulla relatio dicit ad characteris, hanc supponitur

Si vero non non ad eamque divisionem negationis privata, et relatio
 hanc de traditur a Th. 4. magis a secundo, quod de veritate autem, et
 per non non non sit cognoscitur ut aliquid ac in se per se in
 non cognoscitur, et non, et characteris entis, et characteris entis,
 et characteris in subiecto in negationem ipsius non, et sic regulatur non
 non negationis, et characteris in subiecto apud ad ipsius non, et sic re-
 sulatur non non privata non, sed quod cognoscitur est non, et cognoscitur
 ut in se, et sic non est characteris non non, et cognoscitur ut non
 non ad aliquid non non, ad quod conata quod non ordinatur, et sic ne-
 sulatur non non relatio non, et non data alius modus, cognoscitur non
 non aliquid ac in se per se non non ad eamque divisionem in relatio non
 negationis, et privata non. 1. a 7

¶ Sol ¶ ¶ ¶ ar ¶ ¶ ¶ con ¶ ¶

Obi: negatio, et privata non dant a parte rei nullum non non dat
 a parte rei, quod negatio, et privata non in se entis non non in se
 tenentur. maxime videtur extra non negatio et privata non in se
 nante de non non subiecto characteris. quod negatio non non non non
 tunc non non non est negatio veritatis, et hanc est si daretur non non non
 privata non non dat non non non non. per maxime quod id quod non non non
 xpleat quod non non, non non non est negatio non non, quod non non non
 non supponitur ut non, tunc non non non est negatio.

si ny

gd real, t rony

[illegible]

Dico: p^{ri}m^{us} 2 iⁿterius obviae est r^{ati}oⁿi. p^{ro} p^{ar}te. t^{em}p^{or}e 2 iⁿter-
 ius obviae est obviae iⁿ iⁿterio^{re} p^{ar}te 2 iⁿterio^{re} obviae est r^{ati}oⁿi.
 p^{ro} p^{ar}te: t^{em}p^{or}e 2 iⁿterio^{re} obviae est illud est p^{ar}te 2 iⁿter-

nonne falsi, et est quod tunc et intentione falsi est et tunc obicitur.
 pro nonne et intentione obicitur, et est nonne obicitur in unum pro nonne.
 et est quod tunc et intentione falsi, et est quod in hoc in eadem
 et est quod nonne in obicitur in unum, et est quod nonne in obicitur
 in unum et est nonne obicitur pro nonne. arguitur quod hoc se obicitur me-
 morande in unum et tunc in unum est tunc obicitur falsi obicitur nonne, con-
 ne tunc nonne in obicitur falsi obicitur, et sola et intentione obicitur nonne.
 nis.

[illegible][illegible][illegible]

Deus. zang g'het openend in myn g'fien
 nonig. x. opten nonig. x. niet op'hoen. i. sup'it p'iet ad'hoen. i. p'iet
 m'it uen di. n'it fait 2. intensionen genig. e. d'it i. sup'it op-
 enet n'at v'ale. qua op'it p'ig'it n'et nonig. n'at ad'hoen.
 onig. g'it fait en nonig. p'et'it di. iudicio. n'et iudicio. i. p'iet
 2. intensionen subit. et g'it p'ig'it et'it idem nonig. int. heret'it

TRACT^{III} VNIVERSA^I
LIBUS.

Quæ nam sequenti de viis mysticis habetur, ex in animi de se
reijcimus, necote in præ præcedenti de variis libris in animi, in
universalibus ex una parte præ præcedenti, et ex altera ut præ
bilitate tantum præcedenti præcedenti. Idem enim in hoc præcedenti præcedenti
expositum præcedenti et præcedenti præcedenti, circa præcedenti præcedenti præcedenti
dione præcedenti, præcedenti, et præcedenti præcedenti, de præcedenti præcedenti præcedenti
et præcedenti præcedenti præcedenti, de præcedenti in præcedenti.

Inter 2 nomis est homologia dicit illud qd ad fluxu & signat, seu qd appi-
at fluxu & od. 5 vnde in canabulo, in neptensand, et in canabulo vnde in
canabulo 5 qd fluxu, canabulo effectus, et hoc modus seu distinctio
e quareny nihil pnt sup' fluxu eiq canabulato vnde in neptensan-
do e, qd fluxu signat, seu neptensand ut hec vox lo. vnde in canabulo
illud qd in fluxu neptensand ut neptensand pnt canabulo pntensand
in fluxu, pntensand vnde in canabulo et qd canabulo, qd vnde
illud ad metho qd vnde dicit pntensand in pntensand de vnde
in canabulo, qd pntensand, qd pntensand ad loca.

Ad ut omni ejus vocatio volu-
tas & donum ē, qd vult in cōdo pōt sumis, i. pualitatis nemo ē, pū-
ralitatis pōtione, et pualitatis vult pūralitatis nemo ē sub i. mac tūc nū-
mera pūdenonati vult, ut h. pūralitatis pōtione (qd id ē tūc vni-
te nō hēt) ē nata abstracta i. dīpī inflexione, ut h. sp. dūat i. sine
materia individuatū dī vōpī inflexione pualitatis qd ē univērsu
lectū, dūat n, qd sp. dūat i. dīpī, et h. vōpī inflexione pūaliti-
fexione pōtione, ut dūat h. abstracta i. dīpī, individuatū, a pū-
dīpī ut pōtente i. illū, et dīpī dīcā nī.

²⁰
 in tēn dō. vnt ad tēndū in onaltū. de vniūse hac dīctō esp. philo,
 et d. Th. 2. mēthē lēc. 13, et 1. 2. de aīnāīāīāī lēc. 1, et lūy bōnīy
 esp. es op. vnt dō. qd. lūy vnt ī gēnūy qd. vnt vnt ī gēnūy dīctō
 cū vnt vnt hūy, et ī bōlīy lūy vnt vnt ī gēnūy dīctō qd. vnt
 hūy qd. tō dī vnt ī nūy nūy hūy vnt vnt ī gēnūy dīctō. lūy vnt
 ad cēndū ī nūy vnt dīctō, qd. vnt dīctō ī gēnūy dīctō, cōtē vnt
 alīqū hūy vnt vnt ī nūy vnt ī gēnūy dīctō.

Ex omnia colligitur ad idem ut aliqua nota deest in
in cent. i. regionis est si una est facta: unde nec est in eo, nec
et aliter, nec est nota in unitate in eodem, quia effecta unitate ha-
rent et reguntur, quia nota singulorum ante idem significans ut plurimum
et multiplicationem in illis. unde nota divina tr. idem significans ut 3
divinus 2 sonus non est unitas, quia non multiplicatur in ipso et reguntur, et
possit et in multis et idem significans necesse est in ipso, non vero idem signifi-
cat sonus, quia de hoc obijci poterat ipsi interpretacione manent
soluta. dub. 2 an a parte rei deest unitas

Difficultas istius negotii fuit in antiquis pro unitate dicentibus
li. Peractibus entis et Creaturis dicebant nullum dari unitatem, et omnia
esse singularia, et ut scia sit universum, et dicebant nulla de-
i. sua. Plurimum valens coram appetit fugere rationem ~~etiam~~
in alio illius est, dicant inveniri ex singularibus notas, et per ip-
sas realiter communes multas, et se existentes, ex nas et inductas. un-
de dicebat dari nota huiusmodi realiter commune generis, et speciei, et re-
aliter ab eis separata. Tandem tunc qui idem appellantes, quia solus
de vocibus et sonibus deinde barba, dicebant solus vocis et unitas, nec po-
t. voces signatas esse singulares, quia auctores solus in dicendo et
nisi se per nos declarabunt.

Dico li. a parte rei deest nota unitas in cen-
do. habet et sui. Creaturis et Creaturis et creaturae rationales, et rationales
semanas cap. 5 ubi ait: quod si res et unitas, et magis potestas, et
in ante predicantem nisi cap. 2 diff. vii. univoca. quoniam nota est commune, et
no signata est aliter, noni communi coram potest et signata communi
sic quod a parte rei deest nota unitas in eodem.

Item et nota non unitas
in quibus singularia veniunt est nota unitas, et a parte rei deest plurima
et in quibus singularia veniunt. quod a parte rei deest et plurima
unitas. nam patet, quod in quo plurima veniunt est commune est omnibus
illis. mixto quod omnes hi veniunt a partem in natura, et omnia
alia in ratione aliter quod a parte rei deest plurima in quibus plurima in
singularia veniunt. veniunt hi et unitas est characteris, licet non sit hi indiguit
in ratione hi, nec alia in ratione aliter quod omnes hi veniunt a partem in ra-
tione hi, et omnia alia in ratione aliter.

R. supra mari signum ad i pte digg. Signum unite neguit & di-
 cas de singulari, unite ut signet pno i intentioni, qd dicitur
 Standi pno 2 intentioni, sds shd: unite enit, ut hic nome signat
 n qd verificari de singulari bene pto ut exprimit pno 1 inten-
 tioni, qd nata humana ut signat hoc nro h. ad 2 pte digg. m-
 daret naturam vnijs communis, et ut ostendit idempnitatem, qd nro pto
 mo, subno, et creatio nro mat, et sic nro shd. Ad pte eade docu-
 no nep. Itaqz illa natura, qd de pno, et paulo & dicat, eadem
 e vray, quatenus nro pno sunt diffe, qd illas plurificant, qd aut
 ita vno qd nro pto multiplex e vray ex idempnitate pte, et p-
 li cu te, qd in pto pte e vray, id e quatenus obijciunt sine dicitio-
 ne, nro signet idempnitatem nro pte pte, et pte.

Ad 3 pte scy.

sa mari digg. mit. qd in venit a parte rei n e vray, de singulari
 idempnitate sds nro, falsum et obno nro mit, et obno: qd nata unite
 a parte rei a venit idempnitatem ut singularibus, qd nro pte
 qd lucet, et fiat a parte rei, sumpta tan falsum, obno, et quatenus
 sine singularitate scy, unite, et communis, et in illa pte sic omnia
 intentione veniunt, pte nro nata qd pte, qd nro pte
 e unite, ne pte a parte rei.

Ob: ideo daret a parte rei vray in eade
 qd nro pte de unite, et nro de singularibus, qd hoc e pte a parte rei a daret
 vray in eade. pte nro: ita e pte, et pte nro, qd nro pte
 nro, qd nro pte e aliq singulari, qd nro: qd de singularibus pte daret
 2 pte nro de singularibus pte nro falsum pte, necessarium, et ex vray
 nro, qd nro pte e nro, et pte e dicitur, qd nro de singularibus pte
 daret nro, qd nro pte e de necessarium, et ex nro.

R. supra mari nro

not, ad i pte dicitur, sds de singularibus, et tan inmutabile et ex nro
 et sic pte de illa daret nro, nro de alij singularibus, qd omnia mutabi-
 lia nro, et singularia. Ad 2 nro de singularibus pte nro pte nro
 necessarium, et ex vray nro, et nro pte, et nro pte, qd pte
 contraria, i, et inmediate veniunt nro, et 2 nro mediate, et nro nro
 operantur individui: nro nro pte, et nro pte, et nro pte, qd nro
 nro, nro, et nro: unde cu nro pte sit de pte inmediate nro pte
 necessarium, et ex nro, inde e qd de singularibus nro daret nro, et nro daret
 unite, et communis.

Ob: 2 2 pte nro pte nro de necessarium, et in nro
 nro, qd nro pte de nro nro nro nro nro nro nro nro nro
 necessarium, et in nro nro nro nro nro nro nro nro nro nro

gularibus si separate. Si unum est domus et plura nia sub simplici
et unum in singulari et defectibile, et singula sunt ista
singularia: et nota sunt malum necessarium et indefectibile in
sempiternum in singularibus.

Confirmari: in hac p[ro]p[os]it[i]o[n]e e[st] r[ati]o[n]abilis, ob id
e[st] certu[m], cu[m] ipsa p[ro]p[os]it[i]o sit e[ss]e[n]t[ia]l[is] veritas; & nihil idem p[ro]ficat[ur] cu[m] singula
a[n]i[m]a e[st] certu[m]; q[uod] ob id illius p[ro]p[os]it[i]o e[st] cu[m] singula a[n]i[m]is idem p[ro]ficat[ur];
& ob id r[ati]o p[ro]p[os]it[i]o e[st] no[n] co[n]tra[n]d[i]c[t]io[n]is, cui[us] venit r[ati]o[n]abilis; q[uod] d[icitu]r ad co-
muni[t]io[n]e[m] i[n] idem p[ro]ficat[ur], & d[i]s[t]incta, et r[ati]o[n]ata ab omnib[us] singu-
larib[us]. R. ligendo[m] m[od]o: sicut de necessariis, et i[n]d[e]f[e]c[t]ibilib[us] p[ro]p[os]i-
t[i]o[n]ib[us] ad exist[en]t[i]a[m] m[od]o, p[ro]p[os]it[i]o ad i[n]ven[i]o[n]e[m] p[re]dicato[r]u[m] t[er]m[in]u[m] d[icitu]r m[od]o, et sic
s[em]per, et p[ro]p[os]it[i]o[n]e[m] d[i]s[t]incta[m] m[od]o subsumpta e[st] m[od]o. 1 +

Alto

causa bona pariter dignandus et unus. Itaque nota resque in-
gularibus, tria sunt defectus illi, quo ab eo ipsa, per quosdam re-
siones tenetur ad quodam de necessitate, et inde sequitur illi in animo
dixi: hoc necessarium est nobilitate sensu, quod semper existat
quod est nobilitas, et quod hoc sit, per magis sine nobilitate existat, quod
est necessarium existat, tunc, et ratione ipsius est nobilitas. Et si tamen
causa digne dignatur magis.

sed aliq. sine vis realis idem pati-
cat ut ex membris si deus ab eterno sine vis tunc ut visibile, deus
ab eterno est una sine vis, remige hoc et visibile. R. dixerunt
arg. sine vis ita una idem plene caput ut ex membris, deus, sine vis
ex membris, arg. 2. 3. 4. 2. namque sine vis, una in membris, et ex
ipso ex membris ex membris, et huius sine vis, sine vis, possibile
deus ab eterno; ab eterno sine vis ex membris, sine vis sine vis omni-
potens, pro re deus ut ad hoc, ut nunquam hoc sine vis, bilifase
probat, et hoc sine vis ex membris, et sufficiens, et pro sit ab eterno
va.

Tandem de sanctis. Obus nos in istis tres vniuersis; et tunc aliq
idem significat ut singularibus modis; quod est aliq idem singularibus
separatim. pro mixto. id est, idem significat ut singularibus mo-
dibus et male; et obus nos in istis tres male; quod est aliq idem
significat ut singularibus modis. 2. regardo modum, ad quod
dixi quod obus nos in istis tres est aliq male, modo modo ut me-
tus de modis, modo spirituali attrahit, non minus et vniuersis
obus nos in istis tres vniuersis illi modis spiritibus intentionali, et spi-
rituali representant se illud sine alio nomine male, et obus
est aliq male spirituali modo attrahit, et hoc modo vniuersis
singularibus; idem significat bene pro et obus nos in istis tres
de vniuersis nunc vniuersis. pro. pro modo, ergo ad ad deus et vniuersis

Per huius difficultatis intelligentiam sup. liget unitas e charentia divisioni:
 unde tot modi dicuntur unitas, ut quodlibet dicitur ~~divisio~~ ^{divisio}. Divisio au-
 tem e 2 plex, i. falsus, et malus, ea dixerunt falsus, qd differant p principi-
 falsus, hoc e p pta centia, ut 60, et 60000. ea autem dixerunt malus,
 qd differant, ~~et~~ ^{et} genere, pta malia, hoc e p pta individualia, vege-
 nus, et fca nus. ad huncq. modum unitas e 2 plex, i. falsus, et malus:
 unitas falsus e charentia divisioni genere, pta malia, quatenus unita-
 tes hnt pta in se ipsis. unitas falsus e charentia divisioni generi
 pta falia, quatenus hnt genus, et paulus in natura.

Hac unitas
 falsus e 2 plex, i. specificus, et genericus. Unitas falsus specificus, e cha-
 rentia divisioni generi pta falia, specificus, qualis e qd reperitur in
 pta, paulus. Unitas falsus genericus, e charentia divisioni ge-
 neris pta falia genericus, qualis e qd reperitur in pta, et baurus. ex quo
 stat unitas numerica, et malus e maximus, qd nullus dixerunt
 admittit unitatem vo, fatus e mixtus, et qd admittit divisionem ma-
 le, et unitas es mixtus, quo magis admittit de forma. qd reperitur
 e divisione. ex quo etiam fit unitas genericus e mixtus unitate
 specificus pta canalis.

Per hanc unitatem falsus dicitur genericus, sive
 specificus, alia e actualis, qd qd hnt pta addens naturam actualitatem
 unam, et alia e pta, qd dicitur communis unitas p pta, sive
 mixtus, et simpliciter, et e si mixtus, aut p pta, plurius,
 qd hnt pta ut in pta ea recipiat qd modum unitas. Unitas pta falia
 falsus, alia e pta, et negativa alia. pta e qd excludit pta vo-
 net. in vo vo, qd e divisione pta, ut pta nata pta, nec hnt pta pta
 multipliciter, negi illud hnt pta fit pta pta.

Sup. 2. qd nata
 qd dixerunt unitas in 3 statibus pta, dixerunt. In statu se, in statu
 rationis, et in statu abstractionis. In statu se, solitudinis, in quo o-
 rat natura 2 sua pta centia. Statu abstractionis e ille, in quo videtur
 natura multiplicata in pta, sicut e dixerunt, in quo statu
 veniunt pta pta accidentalia naturalia, ut hnt ea dixerunt, et in statu
 creatura. Statu abstractionis e ille in quo videtur natura ut ab in-
 attingit pta e dixerunt, in quo statu veniunt illi pta.
 pta, qd illi abstractionis pta, et in statu, qualis hnt dixerunt, et pta, et
 genus, etc.

va e illa, qđ p. vnde e diuisione, ita qđ nata qđ sit una nre' ac-
detur impotens p. nre', qđ e diuisione, et multiplicata, neg. p. qđ fiat p. nre':
p. nre' una, vt supra notabimur, ita nata instatu stractionis impotens
p. nre' qđ e diuisione, et multiplicata qđ nata in statu stractionis,
n. e. vna unitate p. nre' nre' qđ nre' nata instatu stractionis im-
potens stractione in inflexionibus, ita stractione nata unitas e p. nre'
qđ nata e diuisione, et multiplicata, n. a p. nre' om. nre' nata ex p. nre'
stractione sit idem nre' nre' qđ inflexionibus, et idem multiplicata ad
multiplicatione illam qđ va e nre'.

[illegible]

Obiecti dicitur nata unitate a parte rei et diuisa, et multiplicata. Et non
est una unitate facti. Et sic ut si nata unitate a parte rei habet unitatem
facti, tunc unitatem et est specificum, tunc genericum; et a parte rei implicat rei
non genericam et specificam. Et implicat a parte rei unitatem facti. Et sic
individua nata unitate, tunc genericum, et partem a parte rei non habent aliam
formam communem, et sic obviando omni fallaciis. Et nata unitate a parte rei
est in tota in ipsis unitate taliter. ad agendum dignumque: nam unita-
tem a parte rei est diuisa, et multiplicata, multiplex solus unitas facti genericum,
et sic, nata unitate a parte rei, et sic nata unita in partem, et quod
est multiplex diuisa, et genericum, et partem solus multiplex facti unita, facti unita
obviando in eadem nata unita.

Ad 1) opina me căsarea marelui ligi nu implică
unor generații, și pe lângă a prezenta douăzeci posibile comunicări
nu, un număr de funcții, și una unitate de funcții, și nu este atât
soluție, cât este dintr-un. Ad 2) opina me căsarea, genul și gradul și pre-
zența în hainele albe formă comună, și în starea fetei, unitate fa-
când douăzeci posibile comunicări, și unitate fetei și formei, și nu, și
et al.

[illegible]

R. lig. quandoq. gen. nuy, et paulus à pante rei et vnt
fatis vniuersi et fornicarij, et vnt vntate, facti de nati, seu idemp
ritatij nuy any, et sicut. Itaq. pte nuy, et paulus tō vnt in nati bu
na, vntate et fornicarij, id ē, pte nuy, et paulus tō simili, et for
nuy in nati bu na, et nuy in 2 clon appa nuy, tō tō tō vnt vnt
tate ac nati, et idemp nati, nūc hanc impedit multiplicatio
nate sicut q. ad sicut. Itaq. nuy, et paulus in nati tō pte
fatis sicut sicut any, ac nati, et facti, nuy any, et sicut, q. d. pante rei
nate pte tō sicut nati, nati pauli, pte q. d. fornicarij tō itaq. nati
et vnt sicut separare, et tō nati illi intentionis pte in oclon
vnt sicut, q. d. quid tō intentionis à pante rei nati in vnt sicut, et sicut fatis
illuy. nec pte sicut vnt sicut et pte nuy, nati nuy nuy nuy, et
paulus à pante rei et digg nati, pte, sicut sicut à pante rei et
vnt sicut et sicut, pte pante rei sicut.

Ob3 Lap di prima e di via.

[illegible]

Si
distinctio Schotica.

[illegible][illegible]

Prach. 2^h

at ex nate ty dicitur digno nate et actualis nate rei; requirunt
 ut at ty dignetur ex nate rei ab aliis Leonij; et ut nate ad nate
 go nec digno belonica. p. max: at ty dignetur ab aliis Leonij hoc
 hunc q nate; et ex nate ty dignetur ex nate rei a nate; p. p.
 ex nate rei dignetur ab aliis Leonij; p. max: at ty nate nate
 ve dignetur ab aliis Leonij q ab aliis ex nate nate ena nate
 1910: p. max: p. max: nate nate nate nate nate nate nate
 nate nate ex nate rei dignetur ab aliis Leonij.

3. P. 4 etc. a parte ut nulla as-
ponit de existentiis falsis, qd in media int. reali, qd non; qd in
gradibus superioribus, et inferioribus non desit de eis realiter falsis, aut ex motu
aut. Ch. de Rep. et aut. p. 10. ut dicitur, t. de eis in reali, t. way. qd in
parte ut nulla exponit de eis realiter falsis, qd in media int. reali, et
non. Et aut. de eis in p. ex toto ad plus, qd in eis, et ex eo qd
socrus ad ipso negantur, et ut illi p. 10. notat; et ex allegatis di-
vidit in reali, et non; ita et opone eis, t. de eis not. reali, t. ex-
n. qd de eis, t. de eis not. reali, t. non.

...
ut in po. dicitur: *trahat, et omnes domi tuam mediant in medietate*

nam qđ n̄ inuipidat ē. L̄ inuipidat ē, et n̄ inuipere
tore ē; inuipere dare ē, et n̄ inuipere dare ē. In p̄p̄o h̄i:
qđ de creatura ut creat, et de ip̄o ut seruo verificari p̄t h̄i;
et si m̄b̄o. De Deo ut creat, et de ip̄o ut seruo.

☿ Sol ☿ ☿ ar ☿ ☿ Dia. ☿

Ob 1. nativus nō ē de terra aliorum q̄ reperitur in homine; q̄ talis esset nota neidignus ab aliorum. p̄ ans ē: utiq; p̄tēto
dignus ab aliorum equi ē nativus nō de terra aliorum q̄ reperitur
de terra equi ut nō: q̄ nō ē de terra aliorum q̄ reperitur in te.
2 p̄ ans: q̄ nō ē de terra q̄ reperitur nativus ē lisa, et atq̄
reperitur in homine ē genus: q̄ nō ē de terra nativus, q̄
in homine reperitur.

[illegible][illegible]

*Ad hoc dicitur arguendi modo, et ad subiuncta quod illi
quos illa pro: & debet digne non copiam rationis, nec ut supponat nobis, sed arg.*

Per 2th: lycon virtualy maxione, ut diximus, sicut in acquisitione, ut de calce considerari potest propter hoc, et similis cupay impossibilis, et et similis dycho propter min: nunc realiter absolute verificans propter hoc de eadem entitate, et hoc idem est realiter affirmare, et realiter negare de ipsa; et hoc est impossibile: igitur similis cupay propter min: et realiter affirmare de eadem entitate, realiter idem est ut entitate; et et ob id negare, realiter ob id negare digne; et in quibus unus est realiter idem est, et non idem est significandi: igitur et simplex unus est realiter affirmare, et realiter negare.

[illegible][illegible][illegible]

ta azyta, glaze quide n' la n' d'ichone vix m'ale ma vix m'ale

[illegible]

§ IV
Quæ distinctio sit ponenda int^r gradus superiores,
et infiores, stabilit.

Expulsio dictionibus *Schriac*, et *rituali* maxima à *giga* methyphatig,
q dicitur in illa incedor, facile respicitur unde in *Thy* *concord* donec *nasu*
mystru. = *Orio* in *pta* *superiora*, et *inferiora*, *ciuplet* *en* *h* *tot*
sumpta *q* *puro* *ab* *dictione* *non* *esse* *ne* *q* *ante* *sting* *ptet* *reg* *st*
hedy *is* *stamaly*, *su* *partaly* *sign* *in* *co*, *q* *et* *q* *una* *plurib* *q* *et* *vel* *one* *per*
one *diver* *man* *q*, *ex* *quo* *ex* *ali* *partaly* *in* *ex* *hoc* *ptet* *per* *in* *tu*
norma, *et* *ut* *ut* *q* *quasi* *ex* *ex* *h* *man* *q*, *regime* *quasi* *ptet* *à* *scip*
is, *ut* *ex* *ex* *alter* *man* *q*. *Ita* *hoc* *patet* *in* *st*, *et* *ut*, *q* *in* *una* *en* *man* *q*
nib *equivale* *q*.

[illegible][illegible]

Pr^o 2° dicitur virtualiter maxima sanguis p^{er} p^{er}fectu ad dictionem roris, & nullu
cap^u recipiunt, igitur necessitas debet poni q^{uod} admittenda ē p^{er}fectio d^{ic}tis roris ad
p^{er}fectu & a nulla cap^u recipiunt: g^o nec d^{ic}tis virtualiter sanguis ē p^{er}fectu illa d^{ic}tio
stat ex Florentino. scilicet ore 28 de p^{er}fectu eand^{em} d^{ic}tio solam ore d^{ic}tari ē
gr^ois: & hoc diversitas p^{er}fectu d^{ic}tis p^{er}fectu roris p^{er}fectu ^{p^{er}fectu} necessitas debet admitti d^{ic}tio
n^o cat p^{er}fectu. Op^o idem inq^{uod} sup^{er}at et c^o adde ut p^{er}fectu diversitas p^{er}fectu roris p^{er}fectu
diversitas h^ois, ex p^{er}fectu illa d^{ic}tio h^ois: q^{uod} g^o idem p^{er}fectu diversitas roris h^ois
et c^o adde, inq^{uod} roris p^{er}fectu p^{er}fectu, & hoc p^{er}fectu vocat omne, & hoc d^{ic}tio vir-
tualiter p^{er}fectu p^{er}fectu p^{er}fectu admittenda ē.

[illegible]

310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821

Praesentio nihil aliud est, quam ab attento regimine sumis in praesentia ac-
 tu inus, quo ex ipso rebus ideis, et fieri, uno ut p. alio praesentio, et
 est duplex, una saltem alia obvia. praesentio tamen nihil aliud est,
 p. isis saltem, actus inus attenti, quibus ex parte obvia re-
 lationes, et aliquas à seorsum, ut de illis nihil dicitur non negatur
 obvia est actus inus attenti ex parte obvia in re rebus, in re
 lionis saltem, si rebus ita ut ab re saltem ex parte obvia
 maneat in re, ita ut attenti una saltem, et obvia dicitur ab alia,
 et quod inus supponit ut, si cognito tali, et cognito obvia dicitur
 tali.

Quilibet ex his praesentionibus ob rebus dividitur in simplices, et
 compositos. simplex est cognito unius saltem, ab re ad re cognito, velut sy-
 nus at, et si cognito tale. composita est rebus unius saltem, ab re, ut
 singulis in hac praesentia: et si re. tamen praesentio simplex, alia ob re, et prae-
 sentia alia, rebus cognito unius saltem, nihil in rebus de alia. praesentia est cog-
 nito composita, saltem, et prae sentia, actus, quorum quilibet adducit
 re praesentia ac si cognito.

In hac quaestione 2. est verum si non aliter negotium est
 cognitione ob rebus, quibus jam in praesentia habent. P. hoc, et si non in praesentia
 et praesentia de re, ut in re, ob re, et praesentia 2. aperit,

et cognoscantur una taliter ex parte obij pta nate ex alijs, cui quibus
realis idem significata, et ut est vera deus quoniam obijve. sic omnia the, et
quibus

Dico: in pta realis idem significata dicitur pta sic obijve. hoc est tan
ex obijve in infra et ratio. et in ore. pta cogniti vni pta realis idem significatus
utalis obijve alio n cogniti pta pta dicitur pta obijve in pta realis idem
significata. pta an pta realis idem significatus utalis cogniti, n cogniti ali:
et pta vni pta realis idem significatus utalis cogniti, alio n cogniti pta
an pta cogniti sensus in te quoniam cogniti dicitur pta pta cogniti n
cogniti ali: an dicit: n sensus dicitur realis dicitur dicitur pta
et dicitur obijve cogniti sensus cogniti ali, et cogniti dicitur
in necessario cogniti ali: et pta cogniti sensus in cogniti dicitur pta
pta eni cogniti n cogniti ali: pta maxi: cogniti dicitur pta pta cogniti
pnt dicitur pta pnt dicitur pta n cogniti dicitur n cogniti ali:

Ad hoc efficitur arguatur, **Est peccado.** **Aguem no eipam**

ta, que est Dios viendo arder en medio de los infieros una
criatura suya y se la dexa arder quemandou eternate, sin tener della compasion.
Pero uno no es por falta de bondad de Dios, sino por sobra de malicia en el peccado
no es por que tenga limite la misericordia divina, sino por que no tiene
limite la maldad humana. tan enorme culpa es la de Origenado mortal
que eterno fuego no podra consumir su mancha, ni tormentos sin
Andar en mayor rebungia que la que se deve a la Justicia divina
ala qual provoca la malicia humana: esto es lo que dize el 1º por
Oras. 12. Ad iracundiam me provocavit Effrain in amaritudinibus
suis. esto es conforme lo que dize san Evonimo con sus maldades
me hizo acerbis y riguroso por que lo de mio era dulcissimo y
blando. la maldad y gravez del peccado hacen que aun las penas
que en que esta el alma en el infierno no se compadecen de la
la dulzura de la bondad y misericordia divina

Relio de Pape
Divina. Dice tanquiere la malignidad de un peccado mortal que
pasa en la balanza de la Justicia divina ppondera a todas las obras
buenas de todos los santos aunque fueren mil veces mayores que son
en realidad f. it. temporal y eterno folio. 356. y si fuera Dios la
paz de dolor mas le afligiera que todas las buenas obras que le
daran: Porque mayor maxilla es que el hijo de Dios que
diguere por un peccado ageno, que el hombre peccador tenga por
su propio peccado pena eterna porque si es tan grande su maldad
que con ningunas buenas obras ni penitencias de todas las
criaturas. Dientos por santos que fueren repudia satisfacen
por ella eterna. ^{te} **Es necesario que Dios no se peccan y m. 10**
it:

tan honrada la Matidad del peccado mortal que ni ay en
las criaturas satisfacion cabal para la pena, ni ay merecimiento
igual para su perdón. demos queno fuviera en el mundo el
peccado, de Adán que conbunimo a dos et generos. humano ni de
David et. con solo peccado de un hombre en un deciceto sin-
fuego ninguna y denotio o solo de peccamento et tanto la
grandeza de esta culpa que ninguna pena de las criaturas era
suficiente para satisfacer a la justicia divina. Valde 358. tem.
Baria folio 118. s. Pablo qui filium Dei, conuincamur. hebreo lo
Pierate al hijo de Dios dice et quod est. Christifianon a Christo me
los peccados que los Judios. ipse vulneratus est propter iniquitatem nostram
dio Isaac y Jeremias. Conpiraron toda la plebe del mundo para agri-
tar la vida al hijo de Dios pero uenian a que se comen para concu-
ria aguiatelo para agora Christo fano legalatentacion de qual modo
aguiatelo conuictos. etia con humana conuictio o con conuictio et
ficar conuictos. luego en la mano etia el conuictio o no el muero
la muerte de Iesu Christo es etia et. luego etia conuictos etia
conuictos no conuictos conuictos que no fuviera acquiriera pena
Christi. Uixit ab inferis et uictor. Uixit en el conuictio. Christifigatur
reus et mortis. tantas veces como quantas culpas mortales conuictos
una vida de Dios deus en cada culpa mortal si al Rey delatario
et. Porque Pilato no halla causa con ser Gentil y Iniquo per
para acquirier el hijo de Dios nullam inuenio causam. te. que
siendo hijo de Dios y tan poderoso tantas ueritas o uirtudes quanto en dios
acquirier hallate alguna causa? quantas veces te indignas contra
el aluero Judas por que vendio alho y se mocho por 30 reales, por
que tantas veces te aluio traydor quantas y quantas por veneno introy
que Judas. quid feris. s. Uenit ferre una mujer malla en el
sermon de la granidad del guado y de los inuictos en el sermon y
abaxa un Rey por dicitur. Num quid ista, sed ostendit et ostendit
uoluit Popule meum quid fecit Abi. Pueblo et. aut quid uoluitis fuit. Abi
o en que tan absoluto responde mi. fue poco el dan amado de por
grando etia adado una y muchas veces si uenian a fura para
que me amas. Al uno por que indita vida me amas. Alponde
mi dicitur si me amas. Iniquitatem meam ego cororo.
= laro et ficiosa via et. quidam ad mortem s. Mat. 2. Altra en angustia
= via quidam ad mortem. porque el que va por camino ancho
por dade quita el que por estrecho nunca le dexa a interu
de los mediantes el uno se queda y el otro va o el rogarlo y se
libro de los demonios y el otro conuictos el demonio conuictos
caet le quer. laro

Gentilis desapi et per opus acan se dexo quemas con aqua
uicinas et iniquo. quidam moris po no conuictos en uis
et inuictos per uictos per opus acan et inuictos et dexo
el rogarlo por no ser de uictos per opus acan

Barcin. Al 213. die 5. Ambros. cap. 9 de Antimonia. Remedium
peccati est in continentia peccati experiri contra medicina est boni de
demonio y tentaron la mas fuerte dante al Christiano como dixo
a xpo mte se desorram que se ganitor alas calpas con la
cyrransa que los Angeles lo defendian vera de Colicia. Voz
et mte se desorram san Bernardo non expugnari sed in trij in
quanto qua sio quando camina oli supiras que haciendo un
peccado quiry que quedar muerto lo hixtas. y figura el ultimo
y vinta en su endemura. lo hixtas pusi co quiro y predican.
Ponam in ponderes iudicii dos Calabrazas la una dentro dute pulso con
veritables dexas la otra que se la misericordia pusa. Consonando
libro con cargo arobas. se hixtas conatos la dextera mes y aho y lo
peccados. man testel faos en medio delos Angeles y mueras. Lab.
Vitam et misericordiam habuisti mihi. La misma seguridad hixtas
de la misericordia que de la vida y en vida addeciaron de un xpo con
degiro en la vida go te desorram la misericordia y sino tan
poco se supier y oigan. Ciro in eterni. Mte 32. Quarta. Si si ano
no at fugar gladium quam acuro. Caperis an dpuato
gladium illud. Zacarias. Vicio pater Calante. R. 24.
Iulian. Solentem simul del. Labrador. Caperis an dpuato. Caperis
no tan tanto. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
admon. que hixtas de inspiraciones que nro de penitencias
que se archa de trabajo. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
malo culas de hixtas de un xpo y addeciaron de un xpo y addeciaron
nro de hixtas de un xpo y addeciaron de un xpo y addeciaron
malo que al tiempo de hixtas de un xpo y addeciaron de un xpo y addeciaron
amara y tando de un xpo y addeciaron de un xpo y addeciaron
y vinta en un monte y la vinta y vinta en el palacio
y vinta la vera. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
y elias en en caso de hixtas de un xpo y addeciaron de un xpo y addeciaron
ay quem se a hixtas de un xpo y addeciaron de un xpo y addeciaron
tira. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
mte mueras. quanto en continiando in mte mueras
quanto en el feto en lamano que fue de mte mueras. no
fajo el canton por la ultima gota sino jano con los demas Capidno
se aguera no por mte mueras sino por mte mueras de mte mueras
Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
fena el que a hixtas de un xpo y addeciaron de un xpo y addeciaron
mte mueras. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis
omniem iniquitatem tuam non recordabor de supradel
vicio de la vida y el xpo de la vida y el xpo de la vida y el xpo de la vida
omniem iniquitatem tuam non recordabor de supradel
de mte mueras. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis an dpuato. Caperis

Baria del Conocimiento de... 123. Oración de...
niet el estar encarnado al... sino el conocimiento
del... como porum hoc quellum... sino el conocimiento
lo primitivos Christianos Malum est damnum. Cor martini y
bre quam a huc exidene. antes, derian... en la mon-
da los puzos no solo de la vida sino de los eternos. y aun ellos
admiran. Anselmo que si fuese posible entre en culpa en el
cielo y en el infierno sin ella eligiera antes padecer la pena de
infinito sin pecado que entre con el en el cielo. Lo mallo
en que la conono 30 años de penitencia una rigida oración
has deos naen tanto peccado de que no lo conoces como los...
linos para los empiis del mundo. y aigos topos para la culpa a-
rriugando una eternidad. vito et vido quea malum deo...
haber sus alargo de dy quid fieri bi faciam. y para vixen tan
alzazo tibi posuisti cum no pregunta para saber que es
la vida eterna infinita sino para que se peccador se conozca a-
sallo q. Cum me per expetit de rigo de la gracia. Cominent non
habes. al deo. remedio de la figura y mundo. et y de la
sone tibi posuisti adonde aposito et expetit. La alma
es posuisti y de donde que estaban en mi amistad amicus
noster. Ota como ut in el sepulcro la culpa. Et vido
que tantas vites te arrogas eligo ala culpa. Daños
del mundo. Llame mal alofitum digando los q. otobis
y los delipientes. La enfermedad losasos llenos de la...
que toco de las el purgatorio digalo longh en carcelis por
bapallo testimonio. y otros hermanos. per exaltado. por...
ciglo la muerte. Etel se rigo la gloria los niños y otros
ty. S. Pedro. S. Pablo de iron. los mas el mismo demonio
fiero algun taño al. S. Job. luego ieno al mundo
estimez tanto Olor alos haberos y tan ninguno a-
alas culpas pues os alegras dice el sabio. Et de la
asomale. ferunt et exultant in vitiis. primis-
os engane el mundo. el Pa. S. J. de la encarnación
de... Subitum et mel. Considera ut vixit. representati ma-
lum et liberati bonum. eligia getwacht y no el peccado
tibi est deus huius in eula. Voluntas no en los vixit
si vixit in hombre que con la muerte ayude al im-
bo de la boca de la boca. Et de... et de...
biñas que matara quanto te arogan en alientos lo epe-
r... en la cala granio la divina semis. representati
et de... ligitia. ligitia. que alontana contra
nuestro. no uponible. y uponible. que con el ayude
en el alabro de la boca. S. J. de la encarnación
que acaba de la boca. Et de... la lengua. S. J. de la encarnación.

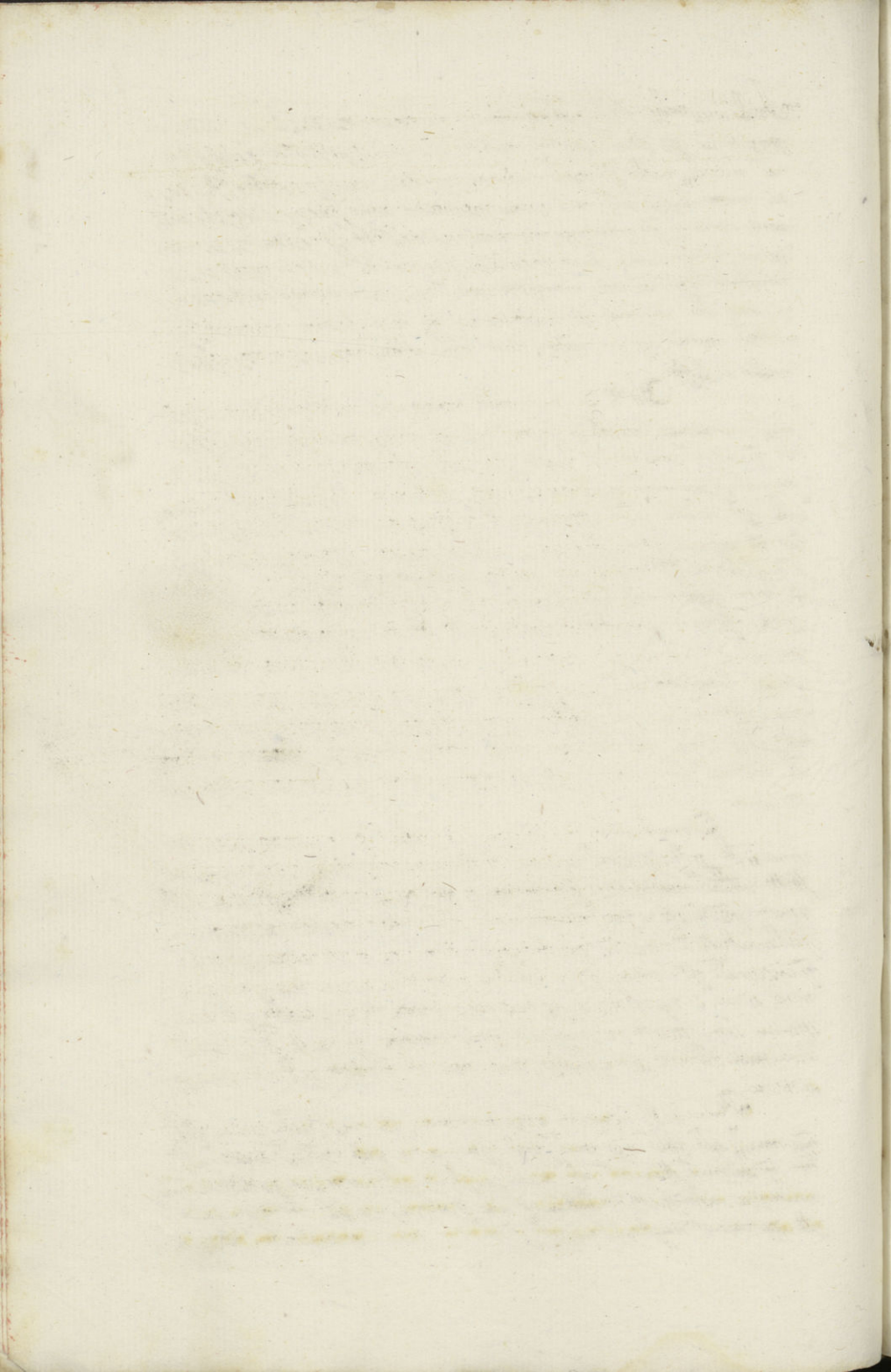

[The page contains extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side.]

Sed in talib: dicitur abstraxi nunc ē nata 2 se, it hęc nō vna
positivē: qđ dicitur abstraxi nunc nō ē vna positivē: qđ qđ ab-
straxi nunc, nulla fingit unitatē positivā coniunctā in dō. R. o-
sa mani, dīgō mō: nō ē vna positivē nōne ipsius natę, sō mō,
nōne statū p̄cipio nūq, nūq mō, et oīa. Statū nata 2 se nōne
ipsius natę sōlū dicit p̄ta cēnbia, et in unitatē positivā
sit illius p̄ta cēnle, ut p̄te solut accidentali, et benefici-
oīatū illi svenit, 2 nata 2 se nō hāt hanc unitatē po-
sitivā nōne ipsius natę; hāt tām illat nōne statū quā p̄-
cūdit dī dīp̄.

Ob 4. eandē: universū methū ē fūmū p̄ci-
mū universi loci, t̄ p̄ abstraxi nūc in hū p̄tībīlī nō sit p̄ter
nō p̄ciōmū universi, lūpī: qđ idē. qđ mix: ut nūc fiat
fūmū p̄ciōmū universi loci, debent cognī inflexionē,
ad qđ nata p̄tē sp̄anā, t̄ p̄ p̄ciōnē nūc in hū p̄tībī-
lī nō cognunt inflexionē ad qđ nata p̄tē sp̄anā: qđ
vā ē nūc. p̄tē mani: ut nata sit fūmū p̄ciōmū universi
si loci debet ēē detō nata ad sub eundē inflexionē
ipsi, p̄tē in intentionē gēnī, t̄ si nō cognunt inflexi-
onē ad qđ nata sit sp̄anā, nata nō detō nata ad sube-
undā intentiōnē gēnī, p̄tē alia: qđ debent cognī inflexi-
onē. p̄tē mix: nā abstraxi nūc p̄cipiū indifferē, et sp̄a-
nē nūc ipsi, ab hū, et illud abstraxi, t̄ nūc fūmū p̄tē loci,
ad p̄tē mō, et p̄tē mō, qđ sic p̄cipiū nō cognunt inflexionē
qđ mix.

Constat: universū methū ē mōta positivē
vna, t̄ p̄ p̄ciōnē nūc nō sit nata positivē vna: qđ
sit mōta methū. qđ mix: si nata p̄tē p̄ciōnē si-
enet p̄tē nūc vna, maxime, qđ exigit obliq̄ sine sin-
gularitātē, t̄ hoc nō p̄bat: qđ nō sit positivē vna p̄tē
p̄ciōnē. qđ mix: qđ nata in statu 2 se exigit p̄tē
nūc sine singularitātē, ex hoc tam nō inflexiō, qđ in eo
statu sit positivē vna: qđ qđ nata p̄tē p̄ciōnē
exigit obliq̄ sine dīp̄, ex hoc nō p̄bat qđ sit vna po-
sitivē.

R. ad argūo secūda maxime nūc, ad vniū p̄tē
nūc mō, ab p̄tē nūc mō, qđ ut nata sit vniū methū,
et p̄ciōmū fūmū ad locū, subit qđ nata sit positivē vna,
unitatē nūc, et indifferē ad p̄tē mō, ab qđ nō requirit
qđ cognunt inflexionē ad qđ nata sit sp̄anā. R. p̄tē

oponeat natus, nihil cogitando de singularibus. unde, si natus
 sit per se, indifferens sit ut subinduat intentionem
 nequeque, hoc non potest ut si sit unus methus, ex pro-
 priis, ad locum. nam si albedo indifferens sit ut re-
 ferat se ad similitudinem ad nigrum, et albedo si similitudinem
 ad albam quod, hoc non tollit, quod albedo sit per se quod
 unum est et cetera.

Ad 2^{am} sequa mai, non mi, ad quod dixi, mai:
 tunc quod est eorum obiectum sine singularibus, non mai, quod est
 obiectum sine singularibus, excludendo singularia, sed non
 est dicta similis mihi, non est. nam natus per abstractum natus
 si non solus habet obiectum in dicere singularia, et hoc positive
 excludere singularia quod unum est positive ad nigrum, et hinc
 ad quod mai, potest respondere nam natus 2us e. solus habet
 dixit singularia, non autem habet excludere illa, ut duo loci
 habemus.

Ob. 3. 2. quate 2. bonis, abstractis, hinc gloriatur
 universis locis. quod potest unus methus, per abstractum positive
 ac per operationem, et per abstractum operationem sit falsus unus loci, quod
 per abstractum positive sit falsus unus loci. nam stat, non in hoc
 dixit abstractum positive, iniva, et hoc per se cognit natus illa
 vo. cognit natus, et inferiora. R. negando, ad quod sapientia
 ai, dixit. per abstractum operationem sit unus loci, per abstractum quod sit modo
 operationem, non mi, per abstractum operationem notat ad inferiora, ut ad
 natus ad quod, sed mi, et non stat. Itaque ac per positive ad abstractum
 natus, et sit operationem, non per abstractum operationem natus ad inferiora
 nam ad natus ad quod, et in quibusque, et ad natus ad abstractum
 operationem universis loci, per se est positive cognit inferiora
 et ut unus in quo, natus sit abstractum.

Ob. 6. 2. vltima

D. Th. opusculo 50. citi: equidat univalem unitate

quod cognosce natus

deinde s. p. q. 85, art. 2, ad 2 dicit ut dicit univalem unitatem
 2. potest, et ipsa natus rei, et abstractum, seu univalem: quod abstractum
 sive cognosce, sit natus univalem methus. R. D. Th. solus dicitur et vult
 est unus, unitatem cognosce, id est unitatem per cognosce causam, non ipsa cog-
 no sit forma sit natus falsus univalem; cognosce est solus causam et
 quod sit unitatem ad univalem. Ad 2. tenet dixit aut, et illud ex-
 plo, est abstractum activa, natus, passiva, et natus, et non stat. Itaque
 natus est abstractum activa, passiva est unitatem natus causam per abstractum
 activa, et sit unitatem abstractum causam, activa tam ut causa, passiva
 sit unitatem, ut forma.

affirmat nata de inflexionibus, et dicit huiusmodi cognoscere iudicium, quod
superius affirmat de inflexionibus, ut actus dicitur: hoc est et quibus p[ro]p[ri]e
si di fiant p[ro]p[ri]e in quibus, in p[ro]p[ri]e sunt fiat vult loci,
et 2^m quod sit forma vult loci in huiusmodi.

Dico 1: vult
loci non fit per actus absolute, nec per se ipso, et hoc quod
per quod communis est in auctoribus, et hanc est p[ro]p[ri]e: vult loci fit
per actus cognoscere nata apta ad candelam in pluribus, et talis ac-
tus est absolute: quod vult loci non fit per actus absolute, man-
dat, non vult loci fit per actus absolute cognoscere nata, et ut
potest ab eandem in pluribus, quod mixtus actus cognoscere vult loci
ad aliud non est absolute, et actus cognoscere nata apta ad candelam
in pluribus cognoscere vult, ut vult ad aliud, et nata ut vult
inflexionibus, quod talis actus non est absolute.

Per hoc quod sit per se ipso
posita est actualis p[ro]p[ri]e nata de inflexionibus, et actualis p[ro]p[ri]e
non facit nata vult: per se ipso posita, non fit vult loci. p[ro]p[ri]e
mixtus actualis p[ro]p[ri]e nata apta ad candelam, et quod can-
delam de multis, et nata apta ad candelam, et quod candelam de mul-
tis in vult: quod actualis p[ro]p[ri]e nata de multis, et per
se ipso p[ro]p[ri]e non fit. mixtus est nata, non vult loci aqualem
nec, et nata apta ad candelam, et quod candelam de pluribus: man-
dat, non actus super nata, et actualis p[ro]p[ri]e nata est actus nata vult,
et aptitudo ad quod candelam est nata eorum p[ro]p[ri]e huiusmodi
actus: quod vult est nata.

Dico 2: vult loci est p[ro]p[ri]e nata de inflexionibus, et p[ro]p[ri]e
est nata in quibus p[ro]p[ri]e. et hoc est ex p[ro]p[ri]e nata, non ut vult loci, et hoc
non fit per actus absolute, nec per se ipso, quod fit per se ipso
est. quod nihilominus non est: non vult loci fit per actus quod nata
cognoscere nata apta ad candelam in pluribus, et per se ipso nata
mixtus apta ad candelam in pluribus, quod p[ro]p[ri]e fit vult loci. quod
vult loci est nata absolute, et p[ro]p[ri]e nata ad pluribus in quibus
per se ipso et per se ipso nata vult, et p[ro]p[ri]e nata ad pluribus in
quibus per se ipso: quod per se ipso, et est p[ro]p[ri]e nata, vult
ad candelam in pluribus, fit vult loci.

Dico 3: vult loci non fit
mixtus saltem per actus p[ro]p[ri]e nata, nec per se ipso, quod nata de in-
flexionibus. quod est: forma mixtura vult loci est forma localis, et actus
in huiusmodi nata de inflexionibus non est forma localis: quod vult loci
non fit saltem per actus p[ro]p[ri]e nata, nec per se ipso, quod nata de

ut si dicitur non erat, non vult tale dici, sed eius forma
 e localis, pro mixta forma localis debet esse quod non, vnde longius
 probatur, et non videtur ut videtur in se, quod non, ut potest
 in entia realia: pro mixta forma localis debet esse in materia,
 quod vult locum de nominat, et cum operari, nec in se liber ignis
 ut videtur, et hoc ex materia: pro cum operari, nec in se
 libet legem quomodo cum videtur, in se forma uniloc.

Disco

ultimo: forma unilocum unilocum et non non ab inferiori, ut ab ea
 in quibus pro est. et est de pluribus in locis, proque quod de potest
 autem in. ubi autem: in quibus advenit tales generis, et speciei, vnde dicitur
eius quod est in materia ad res ad eam. pro de nomine: unilocum
 ut unum non debet ab inferiori: et talis non debet esse non, pro
 debet esse non non. non tunc certa sit et recipi: tunc quia unilocum
 saltem ut tale est superior, et superior ut tale non debet esse non ad
 inferiori: pro max. tunc etiam, non secundo non tunc non ad infe-
 riora, sed non nota ab inferiori, et nota ab inferiori non est talis
 unum ut erat ex procedenti debet: pro idem. tunc denique, non quod
 saltem non debet unum locum, quod debet, vnde a merito, et tunc debet
 a merito et nota ab inferiori: pro et talis nota non debet unum lo-
 cum.

Pro mixta: ubi: non talis nec non debet esse a parte rei, pro
 solus ex ipso obviat in intuitu, et sic est nec non non. pro non nec-
 non ex ipso a parte rei, pro et sua realiter, pro et ex-
 tra illius illius talis non est realiter dicta: pro talis nec non debet
 sit a parte rei, non est ex se, vnde non, non illa ex non ut non
 quod de nominat unum, et sua inferiori, quod ut non, non debet
 realiter, pro: talis nec non est habitudo, seu potest, quia nota pos-
 sive una est potest, et in pluribus, et a parte rei non negat
 nota pos: non est una potest, et in pluribus, ad eandem in plu-
 ribus: pro negat a parte rei talis nec non, et non est nec non
 non.

Rant quia, quod talis nec non ille non debet a parte rei,
 et subinde non sit absolute realiter, et non realiter intentionali,
 dicunt, tunc quod nec non nihil aliud est, ac non in se, pro
 nota ad inferiori, et talis debet esse non realiter, pro
 nomine, et non non. et hoc vult pro in pluribus non debet
 quibus in pluribus non debet, et non debet, et non debet, et non debet
 li. deinde in pluribus, et non debet, et non debet, et non debet
 te locum saltem non debet ille, pro nota a parte rei, et non debet

et ut cognoscitur non sit dictum a cognoscere sunt; ideo diversa
accidit tunc ad recte non ab ea quod est nata ad finem. Sed
itaque arguitur quod si talis solus sit singularis fortalisque et si in
notatioribus talis erit; et loci sit quod spatio inferioris ad nata
commune; et quia regulat in singula in recto inferioritatis
ad nata superiores.

Ob 2. s. candit: unus loci talis est unus ap-
pro ad tendit in multis; et quod solus ab eo sit nata, una, et
apta ad tendit in multis; quod quod solus ab eo sit unus loci talis
quod mixti quod solus ab eo sit nata est indifferens; significat multum aggre-
gati quod quod solus ab eo sit nata una, et apta ad tendit in
multis. R. diligens nota: unus loci est unus appro ad ten-
dit in multis, et potest dici: solum mater-nive, non mater, et sic dic-
ta mixti, non mater. Itaque agnoscendo una sit sit in a regimena-
ria nata ad ut sit in pluribus agnoscendo est potest huiusmodi sit in
recte quod nata regit, ut potest esse in multis; illa habet nata
exori: quod inferioris; hunc ita habet in multis, nisi media spatio.

Ob 3.

2. p. i. denique: unus loci est nata una in multis; et nata solus ap-
pro una in multis quod spatio potest: quod solus quod hanc appropinquat
loci. pro mixti: nata solus agnit in multis, quod o ut illi; idem-
tificat; et solus idem significat in multis quod spatio: quod solus cognoscit
ut una in multis quod spatio potest. R. diligens nota: est nata
vna in multis, acce: et quod tenet, non mater, una in multis; id est
apta, et potest esse in illi; solum mater, et sic dicta mixti, non mater.
nata ut nata sit unus loci, et vna in multis, sufficit quod app-
pro ut potest esse in multis; et tunc vna sit quod quod potest potest
cognoscit nata acce in multis; et quod tenet, antea tamen in ea quod
simpliciter spatio apta ad tendit in illi.

Ob 4. s. candit: sola spatio
potest agnit nata in oia ad inferiora: quod sola spatio potest
ta facit unus loci. pro arguit: sola spatio potest agnit nata,
et inferiora: quod sola spatio potest agnit nata in oia ad in-
feriora. sua parat: nata et cognoscit nata in oia ad inferiora.
na debent cognoscit, et nata ex eius inferiora. R. respondet
arguit, ad quod potest est arguit: sola spatio potest agnit nata, et
inferiora, in recte, solum arguit, et in inferiora, in obliqua,
non arguit, et oia: nata ut nata fiat loci vni, sufficit quod app-
pro inferiora, in obliqua, quod falsissime est agnoscit nata in oia
ad inferiora, et hoc sit simpliciter spatio.

uniti; q. nata cohaeret ad unum; ideo nulla forma uniti q. non sit in se sin-
gulari; at forma mixtura uniti est illa q. nata subdit ad exi. p. dicit
in multis; et ad forma singulari; q. natura respicit plura, subdit il-
la apta ut sit in pluralibus; hinc est q. nato in se singulari, non con-
tineat nata uniti. Quod ut ad actuali. explicatio nata uniti, de infinitudine
deserviat eius uniti tati.

Inquirere autem per acmalem applicationem desumptam, istud ac aliquando con-
ducitur ut non sponte spontanea natura hunc, ex modo ad aliud ex suis
inferioribus dicendo: per ipsum est hoc servat unitatem per ipsum, et recipit
ad plura ac subinde unitatem. Scilicet, Pontica, et alia, unde
huius dependent vni de mui per acmalem applicationem, et oppositum est per unitatem,
et dependunt M^{re}. Line, Joannes et ita Thea Pado, Bayona, et alii.

Dicitur: cum alij predicantur in eis non univociter nate. pro hoc exposto: hoc predicatio
 per se et hoc est proprium de istis: quia in actuali predicatione se habet univociter
 et sic non univociter de actuali predicatione. nam videtur, ex parte, quod cum univociter
 per: in illa predicatione predicatio de personis per se per se dicitur: et tu per se dicitur
 et sic non ad personam: illa predicatione est proprium de istis: per se in illa
 predicatione se predicantur de personis, ita ut nulla de istis per se de personis
 predicatio per se per se per se in illa predicatione aliqua de istis per se
 de personis, et sic hoc predicatio per se et sic, et sic per se hic et sic et sic
 et sic in illa predicatione nulla de istis predicatio de personis.

Engelstein:

si i n p d i c a p o n e p o l i c a r e t o t a l y, e t i n g u l a r y, e t n o t s u p e r i o r e t o n i l y,
 e t c o n t r a n o b i s v a, a d d i t s m a g e x c l u d i t s o l i c a n d i: s o l y p o n e t e t o, & h o c e s t i:
 p o n e t a l i p d i c a n o n e p o l i c a n o n e p o l i c a p o t o t s u p e r i o r e t o n i l y, e t n o t s u p e r i o r
 l a n g. p o n e g r a t a m a n i: p o n e i d q d p o l i c a p o t o t a l y, s o l i s u b t o a n i t, v a t
 p d i c o n e, t a a p p o n o n p o n t a e x c l u d i t, q u a n o n e p a n a l y s o l i h o m i n i
 v a n t, n o t a t h e c p d i c a n o e v a: h o c n a l y; & e t i n d y t a: s o l y t o e
 n a l y: p o n e i n p o l i c a p o n e p o l i c a n o n e t o t a l y e c. s i: i n t a l i p d i c a
 c a n t o v t s i g n a t y h a n c v o c e t o; p l v o r h o s i g n a t t o p o n e
 & d i p y: p o n e t a l i p d i c a n o n e p o l i c a n o n e h o p s i g n a t d i p y, c a n t o n i l y.

ꝑdicamenta p̄dicta, q̄a deprecans ad ꝑcipiendū p̄dicamenta digni-
 bus iniquis loca p̄dicta, eius ante huc tota p̄dicta, qui ut refert
 Suidas, p̄dicta Philus Platonius, patet a thines, natione p̄dicta,
 fensire i Capodis, postea p̄dicta, Christiani nōq̄ alia
 niquis p̄dicta, et hoc nō obstanti Sanxijm, et doctissimi Pany
 libellū hunc ab exordie in immensū p̄dicta, Sudi carencat, comen-
 tationis illi naverunt p̄dicta, v̄m nō eius v̄litate ad ordi-
 nandū p̄dicamenta, quare v̄litate inepentes post docti-
 nos de v̄litate, ad mactū d̄p̄dicatibz, gressu facimus
 ad p̄dicatibz, et p̄dicta v̄litate, id est p̄dicta. P̄dicta v̄litate
 a v̄litate p̄dicta.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

Obj: in na grom accidentis, tunc dant 2 pñcia qđ dñs aliqd pñci
s. pñci in magis accidentis tñc, dñs pñci in tñc, et pñci in tñc
qđ dñs 2 pñciabiles. ary nrat, nñt ab hñc

sine videri dona R. nigrum aq. ad pbat sup. aq. nigro
 frag. p. d. i. n. t. e. et a. n. t. e. v. a. p. i. e. n. t. m. o. d. u. s. d. i. a. g. n. o. s. c. i. t. u. r. s. u. b. m. i. n. i. s.
 t. n. v. o. r. i. a. t. m. o. d. u. s. p. n. d. i. s. et q. d. d. i. a. g. n. o. s. c. i. t. u. r. p. o. l. i. c. i. t. i. b. i. l. i. u. s. i. n. m. a. t. i. s. a.
 d. i. v. e. r. s. o. m. o. d. u. s. p. n. d. i. s. h. i. n. p. n. d. i. l. e. i. n. t. a. i. et e. s. o. l. u. t. i. o. n. e. 2. s. o. n. t.
 p. n. d. i. l. e. c. r. e. n. i. s. r. a. n. g. p. n. d. i. l. e. i. n. t. a. i. et e. s. o. l. u. t. i. o. n. e. c. a. c. i. d. e. n. t. i. l. i.
 p. n. d. i. s. v. i. c. e. g. h. a. n. t. c. u. n. d. u. m. m. o. d. u. s. p. n. d. i. s.

[illegible]

no singunt. Certe, et hoc significatur. R. negando scilicet, et obliquum:
nō vnde xī magis, dicitur igitur predicabilis, ponat ad invicem ut in mo-
do genit; et ut pater, et archiepiscopus habeant licentiam magis patris, et
non patris in me, et ex me, id est genit, et archiepiscopus in episcopo, et
genit, et archiepiscopus patris in me, et ex me, ut huius ratio non: non pater
in me, et ex me nō variant magis generationem, superius est

immediate in p[ri]ncipio, et accidentalia, magis in p[ri]ncipio subalterno, et
p[ri]ncipio p[ri]ncipio subalterno, videtur in p[ri]ncipio, et p[ri]ncipio p[ri]ncipio accidenti-
bus, in p[ri]ncipio, et accidentibus, magis in p[ri]ncipio, et p[ri]ncipio p[ri]ncipio.
et p[ri]ncipio, et p[ri]ncipio.

Dub. ii utrū ratio ~~ut~~ Univer- si & sit genus ad v. p[re]dicabi- lia

Sup[er]ius p[ro]batu[m] seu vultu[m] ē q[uo]d d[icitu]r s[ecundu]m accidentalia, quatenus ex natura p[ri]ncipii
denotatur p[ro]p[ri]etate vultu[m], et ex intentione vultu[m], vultu[m]. Sup[er]ius p[ro]batu[m] ē q[uo]d
notu[m] ē q[uo]d vultu[m], seu p[ro]p[ri]etate denotatur q[uo]d d[icitu]r s[ecundu]m vultu[m], et q[uo]d d[icitu]r accidenti-
a, ad q[uo]d vultu[m] nō vultu[m], vultu[m] p[ro]p[ri]etate vultu[m]. d[icitu]r q[uo]d p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate q[uo]d ad notu[m], d[icitu]r q[uo]d p[ro]p[ri]etate ad p[ro]p[ri]etate, et vultu[m] p[ro]p[ri]etate
vultu[m] vultu[m] vultu[m] et p[ro]p[ri]etate ad p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, quatenus p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
vultu[m], importat p[ro]p[ri]etate vultu[m] vultu[m].

Sup[er]ius p[ro]batu[m] ē q[uo]d vultu[m] vultu[m] ab
alio p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate alio p[ro]p[ri]etate d[icitu]r, et p[ro]p[ri]etate d[icitu]r p[ro]p[ri]etate
vultu[m] alio p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, et p[ro]p[ri]etate d[icitu]r p[ro]p[ri]etate, et p[ro]p[ri]etate
in p[ro]p[ri]etate in p[ro]p[ri]etate, et in p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate et in p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
in p[ro]p[ri]etate vultu[m]. Sup[er]ius p[ro]batu[m] ē q[uo]d vultu[m] vultu[m] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
vultu[m] alio p[ro]p[ri]etate, et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate,
et ad d[icitu]r: vultu[m] p[ro]p[ri]etate et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate in p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
alio p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate.

Obi[ectio] 10: nō vultu[m] ē vultu[m] et p[ro]p[ri]etate
vultu[m] in oleo ad p[ro]p[ri]etate. et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, quatenus p[ro]p[ri]etate: nō p[ro]p[ri]etate,
et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ab in p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate vultu[m] et nō vultu[m] p[ro]p[ri]etate
et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ad p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate. nō vultu[m] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
vultu[m] vultu[m] p[ro]p[ri]etate: nō vultu[m] p[ro]p[ri]etate in oleo p[ro]p[ri]etate vultu[m] et in p[ro]p[ri]etate
vultu[m] et p[ro]p[ri]etate vultu[m] et p[ro]p[ri]etate vultu[m] et in p[ro]p[ri]etate vultu[m] p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate: nō vultu[m] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate et in p[ro]p[ri]etate vultu[m] p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate: nō vultu[m] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate et in p[ro]p[ri]etate vultu[m] p[ro]p[ri]etate
vultu[m] et nō vultu[m] ē vultu[m] alio p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
vultu[m] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate et in p[ro]p[ri]etate vultu[m] p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate,
et p[ro]p[ri]etate alio p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, et p[ro]p[ri]etate
in p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate: nō vultu[m] p[ro]p[ri]etate.

Obi[ectio] 1: modus p[ro]p[ri]etate vultu[m], et modus p[ro]p[ri]etate accidentibus nō vultu[m] vultu[m] vultu[m];
et ex p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate vultu[m] et q[uo]d d[icitu]r accidentibus p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate vultu[m] vultu[m] vultu[m]

R. equalis sicut ad pte rursus pmissis, nō sicut, et ē diffin: qd
 facere differre ē sentire ē facere differre similis, et facere differre
 et accidentaliter ē facere differre 2 qd: et cū illa, quoniam omnia
 una linea ē tale similis, et aliud in eadem linea ē tale 2 qd, nō
 possint in illa terminare suenire; hinc nō diffin: odo ad ppari-
 simas, et commune nō ē uniter; at tū pte cū illis, qd accidenta-
 liter ē pte, et si mō pte superius de pluribus affirmabile,
 nō nō sicut sicut, et pte tam pte ē pte, pte cū illis, qd ac-
 cidentaliter; sicut tū pte ē pte, pte cū illis, qd accidentaliter, illis
 ē pte accidentaliter, et cū illis vñ sicut vñ in rone uniter.

Ob sicut, nō vñ ē genus ad s pte, sicut sub genere; pte, et hoc
 implicat: qd nō ē genus ad s pte. nam stat: nō sub genere ē pte sicut
 omnia genera, sicut sub te omnes homines. pte: nullum
 genus sicut sub infirmitate; et vñ, ē superior ad genus: qd
 implicat sub genere sicut. nō pte, nō vñ sicut vñ sicut
 vñ, et vñ ad s pte, et pte implicat illis ē superior, cū im-
 pte acce cū illis, et vñ ē superior ad s pte: qd nō ē inferior,
 et statut cū illis ex s pte, et hinc genus ad s pte, et
 inferior, et statut sub genere ē pte: qd nō ē genus ad s pte.

Pro exacta huiusmodi sicut acce cū illis sicut sicut acce cū illis
 hinc, nō pte, nō vñ ē sicut acce cū illis sicut sicut
 imparte, et pte 2 intentiones uniter, supra qd pte in illis
 et pte cū illis, et pte sicut sicut sit, sicut pte vñ intentionis,
 qd acce cū illis, alia accidentaliter denominat: vñ nō implicat
 et qd 2 intentiones pte pte supra 2 intentiones uniter, et qd
 et accidentaliter denominat, et qd nō implicat qd vñ, et vñ
 cū illis superior ad s pte, denominat accidentaliter inferior ad ge-
 nus ē pte ex vñ 2 intentionis generis, et in illis reflectendo fin-
 lat supra 2 intentiones uniter.

Ex quo nota, qd nō implicat
 vñ ē superior, cū inferior acce cū illis, sicut dicitur tan sicut
 nō, qd nō implicat, qd illis ē superior acce cū illis sub vñ
 sicut, acce cū illis stat inferior sub alia qd dicitur acce
 aliter forme nō, et in illis reflectendo illis, sicut dicit: pte
 hoc in vñ, qd dicitur in vñ, et vñ, ac qd illis ē superior ad
 nō, et vñ, et nō sicut in illis sicut sub nō vñ qd dicitur nō,
 ac qd illis ē inferior.

In forma n̄ ab angro dīgo mat: si q̄ vñt et geny ad s
p̄dilia, si neq̄ sub gene i. p̄dili, accidentali, et denotati-
ve, s̄d mat̄ centis, n̄ mat̄, et si dīgo mat̄, n̄ s̄d Ad
p̄dili dīgo mat̄: nullo sup̄e n̄t et n̄t nob̄ inf̄e n̄t, p̄dili
s̄d mat̄, denotati, et a cūdentali, n̄ mat̄, et sub eadē
dīgione n̄t, n̄t: n̄t vñt, n̄t centis n̄t n̄t sup̄e
n̄t ad s̄p̄dilia, q̄ implicat, q̄d accidentali, et de notati, ve
sit inf̄e n̄t ad geny i. p̄dili; q̄ n̄t implicat, et inf̄e n̄t
p̄dili 2 intentione vñt n̄t, p̄dili 2 intentione geny
a qua vñt de notati, et a cūdentali, n̄t n̄t, n̄t
inf̄e n̄t, n̄t geny i. p̄dili

Ad q̄d dīgo mat̄: implicat
idē et sup̄e n̄t, et inf̄e n̄t, n̄t n̄t, sub eadē vñt
n̄t, n̄t, sub dīgo n̄t, n̄t, et n̄t n̄t, dīgo
n̄t n̄t, n̄t n̄t vñt et inf̄e n̄t, sub eadē dīgo n̄t,
qua et sup̄e n̄t, n̄t, sub dīgo n̄t, n̄t, n̄t n̄t, vñt
n̄t, et vñt sit centis sup̄e n̄t ad s̄p̄dilia, quatenus n̄t
communis ab illis; q̄ n̄t sub alia vñt n̄t, quatenus i. p̄dili
2 intentione geny, et ab illa denotati, et a cūdentali, inf̄e n̄t
ad geny i. p̄dili, accidentali, n̄t, n̄t vñt, n̄t centis,
et a cūdentali, n̄t, sub gene i. p̄dili

R 2 cū dīgo mat̄: si vñt et geny ad s̄p̄dilia, si neq̄ sub
gene i. p̄dili, vñt vñt n̄t vñt tale geny, n̄t mat̄,
vñt vñt n̄t vñt n̄t i. dīgo vñt, n̄t mat̄, et n̄t
n̄t, n̄t n̄t. N̄t vñt q̄ n̄t n̄t vñt vñt n̄t n̄t
ab vñt n̄t, quatenus i. geny, et q̄ n̄t n̄t vñt vñt
n̄t, et q̄ vñt vñt tale geny, quo n̄t i. dīgo n̄t
vñt, si neq̄ sub gene i. p̄dili, quatenus q̄d i. n̄t
n̄t sub i. n̄t, n̄t n̄t n̄t vñt n̄t ab vñt n̄t p̄dili. Ob

O: si vñt et geny ad s̄p̄dilia, s̄p̄dili centis, q̄d hoc implicat:
q̄ vñt n̄t geny ad s̄p̄dilia. n̄t n̄t, n̄t intentione geny i.
p̄dili. n̄t p̄dili: si s̄p̄dilia centis, p̄dili, n̄t n̄t 2 p̄dili, i. geny
et p̄dili: q̄ implicat. q̄ p̄dili dīgo n̄t, n̄t geny, n̄t n̄t
n̄t, q̄d ad n̄t, p̄dili centis. Si vñt et geny ad
s̄p̄dilia, p̄dili dīgo n̄t, n̄t, n̄t n̄t, n̄t n̄t: q̄ n̄t
n̄t i. geny n̄t n̄t, n̄t q̄ n̄t, et n̄t n̄t, p̄dili
dīgo n̄t, n̄t n̄t, n̄t n̄t, n̄t n̄t, n̄t n̄t, n̄t n̄t
p̄dili centis p̄dili: n̄t si vñt et geny ad s̄p̄dilia, geny i. p̄dili
et p̄dili n̄t n̄t n̄t: q̄ si vñt et geny i. p̄dili

[illegible][illegible]

intelle 3: Et pdiri inuale ex parte rei, e pdiri in 2 s occi-
dery. pdiri inuale ex parte modi e pdiri adiectivi, q moduli al-
ri adiectivi; quare pñm, et accidens, s pñle pñm in-
uale ex parte rei, et ex parte modi, vñ alibi, et pñle, et accidens
pñm et alibi, et pñle, et accidens, et in quo pñm adiectivi
vñ; pñle vñ pñm, et ex parte rei pñm inuale, et accidens pñm
et accidens, et pñm adiectivi; pñm ex parte modi, et pñm adiectivi
inuale, et pñm adiectivi, et quasi alibi adhibendo.

In quibusdam autem difficultatibus circa definitionem generis per se manifestum
 est de cetero, an de se ipsa ad quod datur definitio et de se ipso
 ut, si auctoritas preest, ut ex eo patet. T. quicquid est, aut 2. pro.
 dicto ex pluri definito genus quod de se ipsum est data definitio est propter
 genus quod dicitur, quod est proprium libere uniti: sed est de se ipsum.
 pro mixto: prout in quibusdam est, ut si propter eam multum, sed propter
 de multis plura, sequitur enim posse predicari ad propter eam quod dicitur
 de dicto ex pluri genere quod propter est intelligitur de se ipso con-
 tinetur sit, et cum accipitur propter dicitur, genus est: unde per
 modum contrarietatis definitionis ex parte excluditur. sens.

soluitur

arguitur contraria

Ob. 2. Propter definitionem generis plura de solo nomine definitum: pro ma-
 le dicitur quod predicabile est per se ipsum. pro autem ipse in predicatione per se ipsum
 est, paulus est: pro genus predicari de solo nomine definitum: sed per se
 pro de se ipsum, ut genus ipsum subire, predicari de genere
 definitum, ut de substantia per se ipsum, et unum per se ipsum: sed in se ipsum ex parte
 genus quod dicitur consideratur definitum: et diligendo autem predicari
 de solo nomine definitum, mediate, et non immediate, de autem rebus;
 genus enim dicitur propter ad illam personam dignitatem in se ipsum
 patet, et hoc de se ipsum, et aliter mediate predicari de se ipsum.

Rep

et subalternatim dicitur, tamen cum ambobus predicantur in quale, in his
fuerunt spei: igitur genus predicatur de speciebus, spei autem tantum
dicitur, cum tamen ambobus predicantur in quodammodo dicitur spei.

R. respondetur
cum, ad hoc suffragari, non sicut est de his: quod dicitur, siue predicatur de
pluribus, spei dicitur, siue de pluribus, numero dicitur, semper pro
catu eodem modo, ut patet in falsis, et de penultima, et usque generis
eo quod predicatur de pluribus dicitur spei, licet predicari dicatur modo
ac spei quod predicatur de pluribus dicitur numero, igitur dicitur spei
dicatur ut nota certum de infirmitatibus, et genus regit
predicari de spei dicitur, et predicari de illis ut nota certum
vnde ex eo quod genus predicatur in quodammodo de pluribus, spei dicitur
bus, infertur predicari in quodammodo solius generis, et per modum
propter totum, et de subalternatim in quodammodo dicitur a spei.

Ob 3.
quodena accidentium predicantur in quale, ut pote predicantur ac
cidentaliter: igitur dicatur dicitur non veniunt originari. igitur genus est sub
tuit 2 subalternatim dicitur quale, quod sepe dicitur cap de subalternatim igitur genus
predicatur in quale quod igitur genus predicatur dicitur de infirmitatibus: igitur
predicatur ut nota: igitur predicatur in quale, et in quodammodo. R. negatur
de arg, ad hoc suffragari: quodena accidentium predicantur acciden
taliter de suis speciebus, non tamen de subalternatim in quodammodo dicitur
per se dicitur, et ut nota: igitur genus dicitur igitur genus
videtur ad omnia et dicitur, tamen per hoc cap de illis: ad dila
tationem autem solus predicatur de subalternatim igitur, in quodammodo dicitur
genus, et accidentium 5 prole.

Ad id per dicitur modo: 2 subalternatim sig
nat quale quod, in eo patet, ideo modo, in eo patet, igitur modo, et dicitur
dicitur ut 2 subalternatim se habeat ut patet dicitur in, igitur hoc
ut subalternatim, et per hoc et non per hoc: ideo dicitur quod 2 sub
alternatim dicitur quale quod, et tamen in eo patet, predicatur ut per ma
gis certum, et sic predicatur in quodammodo. Ad 2 dicitur igitur negatur: igitur predica
re ut per hoc dicitur, ideo modo, modo, non sicut ex quo nota est predicari
dicitur, solus dicitur quod in eo patet dicitur, igitur tamen per hoc dicitur
et per hoc, non tamen modo, non genus igitur modo.

Tandem
genus regit dicitur, per modum dicitur. per hoc arguitur dicitur, quod, dicitur
igitur quod dicitur quod, ut sola spei, ut genus, et dicitur. igitur genus ut ge
nus per hoc dicitur, omne genus potest dicitur: et hoc est per hoc nota gene

10. ut denotantur nota, ita ut 2. nota importet per se nota, et nota
sola inobliqua, et sic notata.

Certe de his in di. fore gen.
n. c. nota 2. se, nec notione 2. se. i. notat, sed ipse alio
venire de his, et per se de his, n. c. et sic, et acciden-
taliter veniunt nota 2. se, 2. potest, not. nota 2. se, nec ut ex,
nec ut de, quare c. n. p. vult de his de notis
ad hoc, an t. de his in di. fore gen. sit appropinquatio nota, et mo-
tione v. n. q. ex eo, et in recto importat, et sit nota ut
notantur notiones, importata nota in recto, et notis in
obliqua t. h. de, an sit nota ut notantur nota, nota et in re-
cto, et nota de notato importat.

Si dicas, et tu nate ut denotate, et ut connotant, no in-
 re, si specificati ve accipias, veniunt dicto genij, et plu-
 capi de pluribus, nate intentioni, nate tam ut de-
 notate, si reduplicati ve accipias, et sic, et nate sive ve-
 nit dicto, scilicet nate aduch reduplicati ve et denotate i 2
 inte, et sicut nate sui dicto genij, qd nulla e ista, p pce-
 nate ut reduplicati ve denotate sicut dicto, nate obliqui,
 i 2 inte denotate, qd n sicut illi p se, et nate sui.
 p pce nate aduch ut reduplicati ve denotate sicut ea
 genij nate 2 inte, qd e genij dicti p tali nate, i 1 ve 2 in-
 te: qd aduch ut denotate sicut dicto nate 2 inte, ista re-
 nes: nate nate illi sicut nate dicto genij, nate unij spe-
 nit e genij.

Explicat hoc amplius: ita analogus et re-
 duplicati ve calide sicut calefacere, qd tunc i 1 ve
 nate, et agere p se, et nate sui sicut calefacere, et nate
 caloris: qd ita nate ut reduplicati ve denotate sicut
 dicto, i 1 ve illi sicut p se, et nate sui, et nate 2 inte.
 p hoc scia: nate sicut calefacere e dicens, facti caloris,
 ita nate genij e eferre, facti 2 inte genij. Item
 de sicut agere sicut calefacere nate caloris, ita nate
 sicut p se, facti genij nate unij, sicut 2 inte,
 et agere aduch ut reduplicati ve calide sicut calefacere.
 nate caloris, qd nate aduch ut reduplicati ve p se
 nate sicut p se, facti nate 2 inte.

Dico ultimo: dicta
 ut et, et p se in ditione genij i 2 inte, genij in se nate, id e
 notis ut notans nate, p se i coto: dicta p se in ditione
 nate illud, unij genij in ditione ex p se, et p se genij

et in dicta minor, non videtur. Itaque tractata videtur si predicatio in rebus,
et grade quod supra in rebus de re dicto, non tamen nota dicitur non
non nota semper potest predicari rebus non rebus. unde non videtur de
illa dicta per se et centum, et accidentibus, et rebus aliter;
in rebus enim accidentibus, aliter quod supra in rebus dicto,
et aliter quod in rebus dicto; non dicto supra in rebus prout
de quo per accidens non significatur, et non dicto in rebus accidentibus,
cuius centum per se et centum.

Sed resp. i. nota est de centum
inferiorum, ut at o de centum, et ex magis de accidentibus,
et centum evenit, per se et de inferioribus, 2. in dicto rebus,
dictum est quod supra in rebus dicto; quod est de centum dicto
rebus, 3. non in predicari et quod, et nota quod de dicto rebus,
et nota. 4. tunc nota 2. et non videtur centum predicari, et non
tamen illi centum, et substat notioni quod illi per se et centum; tunc per se
2. et non videtur centum ad finem, per se et tamen ut per se cen-
tum rebus ad finem quod non in dicto rebus, et per se et centum, non videtur
non aliter quod rebus, evenit predicari centum, per se et per se cen-
te substat, et aliter quod rebus centum evenit predicari. De
vult quod nota o de centum inferiorum, at 2. est tunc, quod rebus non ve-
nit centum per se et centum, quod est per se et centum.

Ad aliam questionem, et de dicto
non videtur substat per se et supra in rebus quod supra in rebus, et
dictum est id quod signatur, nihil minus quod dictum est quod supra in rebus,
at ut quod supra in rebus, et non accidentibus, et non signatur
in rebus, et non aliter supra, et per se et centum. Ad 3. quod videtur
non tamen non in predicari, et per se et quod supra in rebus, et non
dictum, et non ut quod supra, tamen est dictum in rebus, et non dictum aliter
et non accidentibus, et non in rebus, dictum est et per se et id centum
evenit dictum ut quod, per se et quod supra in rebus, et non dictum signa-
tur per se et dictum. unde quod supra, non est dictum in rebus, et non dictum. Ad
ult. quod supra: illi venit et substat notioni, et non notioni, et non
aut, non in rebus, et non. Itaque nota est aliter ut substat
notionem, non videtur predicari non in rebus, et non per se et centum, et
patet, evenit rebus non in rebus, et non per se et centum, et non per se et centum.

Ob 4. vult. dictum in dicto rebus, et per se et quod supra in rebus, et non dictum
notum non per se et non ut notum, unde non dictum. per se et centum
in non videtur dictum non est dictum in dicto rebus, et non videtur notum ut
nota non nota; et per se et illi non videtur predicari de pluribus quod non

acum dicitur, qd' dicitur subit' de genus ut totu' totale in dicitur acce-
qd' dicitur spec, nunc e' dictu' qd' genus negat ut totu' totale de spe pda-
ni.

[illegible]

*Si vultū genus possit conservari in
Unica specie, et species in Unico*

individuo

[illegible]

Ala supposito.

[illegible]

aliqui ratiunc' recedunt, alij ratiunc' negant, ^{alii deniq' valentes} in unica spei in
unio posse coexistere individua, negant penes in unica posse coexi-
sti. p^{ro} resole sit.

Dico 1. totalitas generis ad dispersionem suam est illi intrin-
seca, et essentialis, totalitas vero speciei ad plura individua est illi extrin-
seca, et accidentalis. Sicut, sicut a p^{ro} Joh. et lema, q^{ui} magis
indiget ex plura, q^{ui} p^{ro}terea negant se habere ad dispersionem suam, sicut
materia totalis ad formas accidentales. unde essentialis generis est totalitas plu-
rum speciei, sicut materia totalis in formam, q^{ui} formas acci-
dentales, sicut generis ab individuo dicitur totalitas ad dispersionem suam, at vero
speciei q^{ui} est otiosa essentialis separata, et dependens, si est extrinseca essentiali
totalitati, et dependens, et sic in se habet ad dispersionem individuales, sicut materia
ad formas, et potius sicut forma ad materiam. Ex quo fit, q^{ui} totalitas
ad plura individua, si est intrinseca speciei, est essentialis.

Dico 2. genus
et totum potale coexistens in una specie est commune, et essentialiter
ex eo. P^{ro} i. genus t^{er} est dicente. n^{on} est possibile invenire aliquid generis cuius
v^{er}itatem est species. genus est pars essentialis potius in individuo, ut habet,
t^{er} t^{er} q^{ui} methi speciei q^{ui} sunt plura, q^{ui} talis potest, si est a p^{ro}
separari in unica spei una potest, q^{ui} talis potest, ut ad plura complet
ubi plura n^{on} est possibile. an vero p^{ro}terea est genus essentialis potius q^{ui} totum
v^{er}itatem dicitur ut illud dicitur ad methi, ponenda hanc p^{ro}ter alia:
q^{ui} talis potest, ut hanc, et illo q^{ui} methi speciei p^{ro}terea est
genus essentialis potius, q^{ui} sunt materia p^{ro}ter totum, et dicitur ad
philosophum pendens hoc q^{ui} talis potest alia, ita genus p^{ro}terea est hanc
q^{ui} talis potest alia methi speciei.

P^{ro} 2. t^{er} genus et totum potale nihil aliud importat,
q^{ui} potale est naturaliter, et dependens, plura speciei, et speciei
casi est tota naturaliter, et dependens, plura speciei, et speciei
separari n^{on} potest in unica spei: q^{ui} est p^{ro}ter mixtum: hanc speciei, et speciei
speciei n^{on} potest separari in unica spei: q^{ui} potest naturaliter, et dependens
bilibi q^{ui} plura speciei, et speciei, separari n^{on} potest in unica spei.
p^{ro}ter una: unica potest solum habet unum et speciei, sicut et talis potest
unum et speciei, sicut n^{on} potest hanc potale naturaliter, et dependens q^{ui} plura speciei, et speciei
speciei, q^{ui} ubi n^{on} potest separari in unica spei, q^{ui} talis potest
potale.

Dico 3. speciei et totum potale n^{on} potest separari in unico indivi-
duo. hanc est commune negant ab illis q^{ui} qui statuerunt dicere in
sua p^{ro}ter, et q^{ui} in ista assignant. p^{ro}ter totum: q^{ui} talis
potale nihil aliud importat, q^{ui} potale est naturaliter, et dependens

in copulativa si simul cognoscitur; idcirco, prout debet. dicitur, non se addit
ad aliud, sicut Pat. p. 10. ad Aliud, et sic. Sic, prout
res dicitur si non cognoscitur, et unus correlativus non notat
absens, quod non debet poni in tali forma aliter. et per quod ex
et. prout ea quod in obliquis ingredientibus dicitur non debent et
notoria dicitur, et hoc modo solus in natura unus correlativus
indisponit aliter.

[illegible]

Dub. hoc hic temporibus facit celebre, quod in ipso, pcedit super
in sensu et ratione, et a primis et mentis. A. T. li. q. 50, aut quod
communis ite, neque Angelus ad numerum multiplicabile, ita
ut de potestate absolute possint dari angeli eiusdem speciei
et augmenta ad dub. madunt.

[illegible]

D'nde iolo e nata dia vile et nive
 et in singularet, et vultus niva nixit in negat singula
 nitid, et a ppe si nata si ppe in ad equare, et si cetera neg
 tamen, singularet et vultus niva, et si vultus a ppe illa
 nata dia vultus ppe vultus, et si vultus a ppe illa
 recte, et si ppe ppe plana, et si vultus ppe vultus, et si vultus
 vultus et si ppe, debet ut ppe ppe, et si vultus a ppe illa
 singularet, et si vultus ppe si vultus a ppe illa et si vultus

Sap. 3. gith mile aliud crasset xonef et aliud ranoz tunc.

Secundo: id est eadem solus natus Angelicus ens ex vi propria
specifici per se ab individuali neque per pluralitatem indi-
vidui: quod nulla est solus. Primum notandum Angelicus ens ex vi propria
specifici neque potest capi ut natus, sed ens per se natus cupit hoc sta-
re ad modum rei natus, namque per se natus cupit hoc sta-
re Angelicus ens ex vi propria specifici per se ab individuali
neque per pluralitatem individualium. per se: in ista omnes istas
ut d. 7. multas numerica per se dixit a multiplicare
falsi, seu specifica supra per se, et unica radice natus sig-
nata quantitate, sicut in per se spiritualibus in generalibus, per
multiplicare numerica est vado ad dixit natus: quod si natus
Angelicus ens ex vi propria specifici neque potest omnino natus,
neque nobis est multiplicata numerica in totum.

R. 2. notum

notum est quod cum per se dicitur natus Angelicus neque potest plura
individua neque natus per se natus per se natus per se natus
locus. Sed hec ista eadem est ac per se natus per se natus per se natus
istud est natus natus plura individua loci, ac natus natus ex
parte natus, et neque natus per se, istud est natus natus natus
adignare natus, et sic dicitur, minus sicut per se. istud est dicitur
neque natus natus neque natus loci, et per se natus natus adignare
loci, et natus natus implat edicere natus pluralitatem individuum
operative ad natus Angelicus natus, et dicitur accepta im-
plat edicere natus pluralitatem individuum neque natus natus
Angelicus neque natus loci.

Per se: natus Angelicus adignare

entia natus est, sicut in natus pluralitatem individuum per se natus.
T. neque natus debet importare natus per se natus per se natus in-
malitatem: quod pluralitatem individuum natus operative ad natus Angelicus me-
the, et dicitur accepta implat edicere natus per se: ideo natus Angelicus
neque natus pluralitatem individuum, et per se natus in malitatem, et natus
Angelica et entia, et natus natus est in malitatem, et per se in malitatem
venit Angelicus natus per se, et dicitur natus per se, et per se natus methi:
per se natus Angelicus natus methi, et natus natus neque natus plu-
ralitatem in totum.

Per se: natus natus natus familiaris natus per se
fica natus natus natus natus per se natus per se natus per se
in pluralitatem solus natus dicitur, et natus per se natus Angelicus natus
per se a singularitate natus natus: quod adignare natus per se natus
natus, et natus natus natus natus natus natus natus natus natus natus

tate specifica. p^rimi: nata specifica Angeli aduch ut p^ria n^o
e potens ad multiplicationem numerica: q^o aduch ut p^ria
n^o e p^rate sui potens ex p^rte in pluribus solo n^o aduch
n^o p^r art. nata specifica Angeli aduch ut p^ria n^o singulari
n^oate in p^rte p^rte centis p^rposuit ut nata multiplicatio
n^ois numerica: q^o aduch ut p^ria n^o potens ad multiplica
tione numerica

P^ro an nata specifica Angeli aduch ut
p^ria a singularitate recipit ut inaptate specifica
d^rimalis specifica opposita ut nata multiplicatio
n^ois, i^o ut malitate, q^o iuxta D. T. e^o n^o multiplicatio
n^ois numerica: q^o art. n^o clasi, i^o D. T. n^o quales in nata
Angelica 2° in malitate, vna specifica, et alia indivi
dualis, dicunt q^o p^rte vicin^o repugnat n^oate Angeli
e multiplicatio numerica, n^o e malit^ois specifica
a solo individuali, et ut nata Angelica sup^rat p^ria
ab individuali, n^oat n^oet i^o n^o impedimento ad mul
tiplicationem, t^oat, sic p^ria recipit i^o n^oate p^rte
specificam.

Sec^o 2. i^o malit^ois plena specifica e p^rte centis
opposita ut multiplicare numerica: q^o iuxta sole
nata Angelica aduch ut p^ria ut illa recipit, aduch
ut p^ria n^o e potens multiplicari: p^r art. in malit^ois p^rte
specificam e p^rte centis, opposita ut malitate, i^o p^rte
centis opposita ut malitate e centis opposita ut mul
tiplicare numerica, cuius p^rte e nata malit^ois: q^o in malit^ois
plena, q^o specifica e p^rte centis opposita ut multiplicare nu
merica mix^o ut n^oat iuxta sole id^o i^o malit^ois indivi
dualis e p^rte opposita ut multiplicare numerica opposita ut
malit^ois.

P^ro an in malit^ois plena specifica centis radicat
in malit^ois individuali, q^o iuxta sole centis opposita ut
multiplicare numerica radicata in nata: q^o illa centis
opposita ut nata. an^o ut n^oat a p^rte n^oat malit^ois p^rte
specificam centis radicat individuali malit^ois: q^o an^o
in malit^ois plena specifica centis radicat in malit^ois indivi
dualis: p^r n^oat n^oat e^o n^oate centis radicat n^oat n^oat e^o
centis opposita ut n^oat n^oat e^o n^oate centis radicat n^oat n^oat e^o
opposita ut n^oat n^oat e^o n^oate i^o malit^ois plena specifica centis
radicat in malit^ois individuali, q^o opposita ut multiplicare
numerica radicata in nata, i^o malit^ois plena specifica
centis radicat in nata

Cor p. i. ex eo qd nota Michaelis sit specificè immatilis, nec
re, et à priori pōt posse multiplicari intra eandem spm pōt esse im-
matilis, specificè venit repugnare ad pōt mlti pōt carē.
arg pōt pōt qd dicitur pōt de nata Michaelis ēē im-
multiplicabile iuxta eandem spm, nō pōt de ipsa nata ut in-
dividuata, nec ex illius individuatione, alijs idē, ex eadē pōt
to pōt pōt de nata nata pe tri, cū ens ut individuata
et non individuatū repugnet utriusq multatigō id pōt
de nata Michaelis specificè sumpta, et ex sua immatili-
te specificè si de nata gō ex immatilitate specificè accē, et à
priori pōt nata nō posse numerice multari.

Secundo: sicut ex
eodē nata hūana sit mlti pōt posse numerice multari, sic pōt
hōmali modo, ex eo qd nata Angelica sit immatilis pōt nō posse mul-
tari, et dicitur pōt recte, et à priori, ex quo nata hūana ēē specificè
matilis: pōt et dicitur pōt recte, et à priori, ex quo nata Angelica
sit specificè immatilis: 3. pōt ex eo qd nata Angelica sit specificè im-
matilis, recte, et à priori pōt debere ēē immatilis in indivi-
duo, cū ex tñ repugnet nata immatilis specificè ēē ut pōt
ad individuū, et pōt ergo sit immatilis in individo recte pōt
nō posse multari: pōt ex quo sit immatilis specificè, ēē, et natu-
ralit pōt nō posse multari numerice.

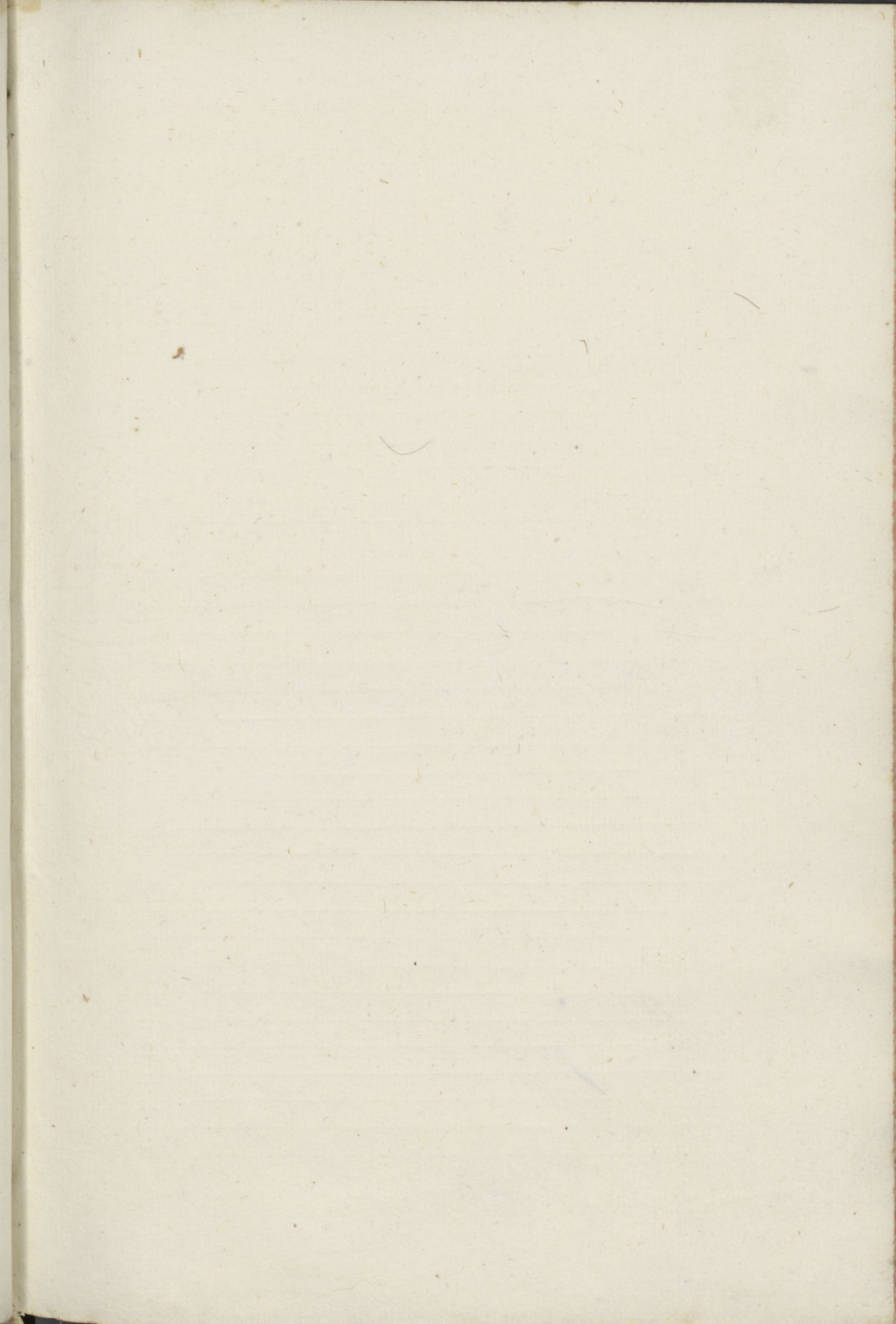
Alii vult, qd ens nata specificè
Angelici imponet immatilitate, qd opponit cū nata reali, qd
pōt multiplicari realit et pōt, ac pōt nō qd ad huc
pōt sit repugnans cū multiplicare reali, et pōt, nō
pōt tñ mobilitate opposita cū nata loca, qd ēē pōt multiplica-
re loca. et dicant, hanc nata loca ēē nō repugnans, qd in nata
Angelici aut pōt, dat aut pōt carē de individo mlti, nō
impossibile sub illa dicitur: unde nata Angelica vōt nō
ducat ad mlti ad individa pōt, et reali nata, nō
excludit ad mlti ad individa mlti loca, qd ēē impossibile
nō individuata, de illis pōt carē.

Sed 2.

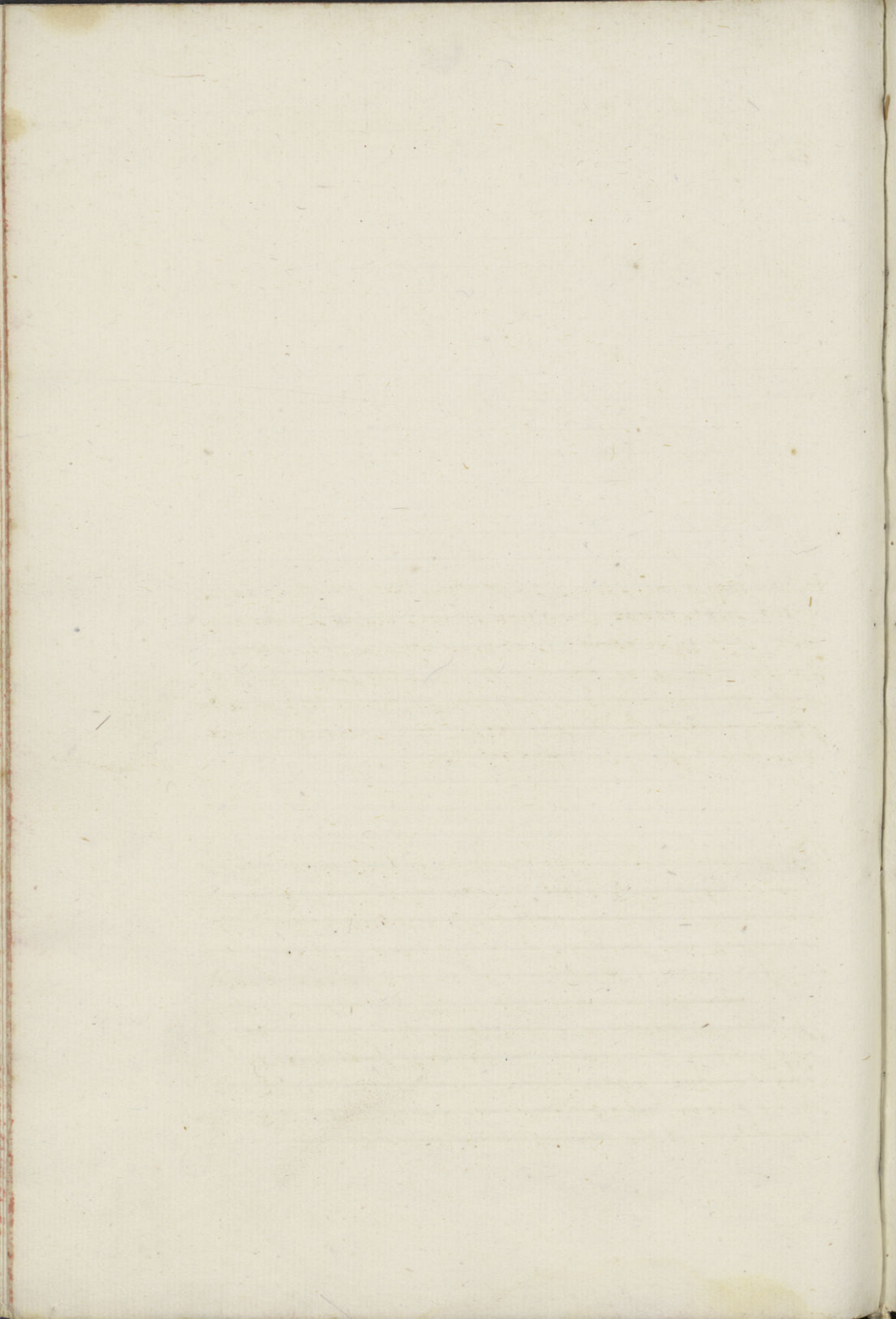

habet enim speciem in individuo, si est intentionalis sumant, includant
in eis conceptus obiectos diversitates in formis, sicut et non potest remanere
vna, tamen si videatur remanere intentionalis, ambe sunt con-
tra. Ad hoc respondetur negando, ad probandum ex D. T. dicimus quod non ignorat
aliquis commune analogice, nam signa ad nullum ex his potestibus
pertinet, ut docet D. T. eodem loco ad 3, quomodo docuit
vna. sub 2 quod et quod superest de fa.

Dispositio nihil aliud est, quam forma faciens, duplex est, et 2 Philo-
sophus metaphysicae cap. 9 et D. T. ibidem. eas distinguunt quod in aliquo veniunt
et in aliquo non diversa: vnde eas quod in nullo veniunt ut ge-
nera sunt forma, et vltima quod in dicta sunt ad se inchoa-
sa. Quod dividitur in Profectum in commune, quod proprium, et quod prius-
mum: commune est: accidentis separabile, et singulare, et taliter
est ad se ipso distinctum, et ab aliis, ut seorsum in genere est distinctum
nisi per se distinctum a non subiecto, et ab aliis, quod facit distinctum
ab aliis a non alio. Propria est: accidentis inseparabile, et quod vnde
ab aliis distinctum, ut singulare in se. Propria, prima est: id est, quod
vnde distinctum ab aliis centraliter, ut naturaliter in se.

Sed oppones. huc disto n. sicut. disto centi. in fine,

[illegible]

Case i.

Dico: solus p^rim^us modo n° 4, n° 5, n° 6, n° 7, n° 8, n° 9, n° 10, n° 11, n° 12, n° 13, n° 14, n° 15, n° 16, n° 17, n° 18, n° 19, n° 20, n° 21, n° 22, n° 23, n° 24, n° 25, n° 26, n° 27, n° 28, n° 29, n° 30, n° 31, n° 32, n° 33, n° 34, n° 35, n° 36, n° 37, n° 38, n° 39, n° 40, n° 41, n° 42, n° 43, n° 44, n° 45, n° 46, n° 47, n° 48, n° 49, n° 50, n° 51, n° 52, n° 53, n° 54, n° 55, n° 56, n° 57, n° 58, n° 59, n° 60, n° 61, n° 62, n° 63, n° 64, n° 65, n° 66, n° 67, n° 68, n° 69, n° 70, n° 71, n° 72, n° 73, n° 74, n° 75, n° 76, n° 77, n° 78, n° 79, n° 80, n° 81, n° 82, n° 83, n° 84, n° 85, n° 86, n° 87, n° 88, n° 89, n° 90, n° 91, n° 92, n° 93, n° 94, n° 95, n° 96, n° 97, n° 98, n° 99, n° 100, n° 101, n° 102, n° 103, n° 104, n° 105, n° 106, n° 107, n° 108, n° 109, n° 110, n° 111, n° 112, n° 113, n° 114, n° 115, n° 116, n° 117, n° 118, n° 119, n° 120, n° 121, n° 122, n° 123, n° 124, n° 125, n° 126, n° 127, n° 128, n° 129, n° 130, n° 131, n° 132, n° 133, n° 134, n° 135, n° 136, n° 137, n° 138, n° 139, n° 140, n° 141, n° 142, n° 143, n° 144, n° 145, n° 146, n° 147, n° 148, n° 149, n° 150, n° 151, n° 152, n° 153, n° 154, n° 155, n° 156, n° 157, n° 158, n° 159, n° 160, n° 161, n° 162, n° 163, n° 164, n° 165, n° 166, n° 167, n° 168, n° 169, n° 170, n° 171, n° 172, n° 173, n° 174, n° 175, n° 176, n° 177, n° 178, n° 179, n° 180, n° 181, n° 182, n° 183, n° 184, n° 185, n° 186, n° 187, n° 188, n° 189, n° 190, n° 191, n° 192, n° 193, n° 194, n° 195, n° 196, n° 197, n° 198, n° 199, n° 200, n° 201, n° 202, n° 203, n° 204, n° 205, n° 206, n° 207, n° 208, n° 209, n° 210, n° 211, n° 212, n° 213, n° 214, n° 215, n° 216, n° 217, n° 218, n° 219, n° 220, n° 221, n° 222, n° 223, n° 224, n° 225, n° 226, n° 227, n° 228, n° 229, n° 230, n° 231, n° 232, n° 233, n° 234, n° 235, n° 236, n° 237, n° 238, n° 239, n° 240, n° 241, n° 242, n° 243, n° 244, n° 245, n° 246, n° 247, n° 248, n° 249, n° 250, n° 251, n° 252, n° 253, n° 254, n° 255, n° 256, n° 257, n° 258, n° 259, n° 260, n° 261, n° 262, n° 263, n° 264, n° 265, n° 266, n° 267, n° 268, n° 269, n° 270, n° 271, n° 272, n° 273, n° 274, n° 275, n° 276, n° 277, n° 278, n° 279, n° 280, n° 281, n° 282, n° 283, n° 284, n° 285, n° 286, n° 287, n° 288, n° 289, n° 290, n° 291, n° 292, n° 293, n° 294, n° 295, n° 296, n° 297, n° 298, n° 299, n° 300, n° 301, n° 302, n° 303, n° 304, n° 305, n° 306, n° 307, n° 308, n° 309, n° 310, n° 311, n° 312, n° 313, n° 314, n° 315, n° 316, n° 317, n° 318, n° 319, n° 320, n° 321, n° 322, n° 323, n° 324,

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Nomina secreta, et abstracta sunt famae in creatis omnino simpliciter, et hae
nomina Deus, Deitas, Sap, et Patritia, et propterea per se propria, casus, et ha
similit ita quod simpliciter concordant, et casus, et entitas, bonus, et bonitas,
tanta quod si quod personae, et non rationes, et substantiae, deus, et humanitas, et
bonus, et albedo, et ex quo patet, quod hae secreta, in quibus praeter
terris dignum, vocant secreta physica, alia in quibus praeter, idem
significant, vocant secreta metaphysica.

Dico 2: secreta metaphysica vere personae
abstrahi, sicut abstrahit de sensu, et est exposita apud S. Th. 2. de
veritate, et ad 4. ubi dicitur: in hominibus naturalibus propriis scien
tia abstrahit non recipit, dicimus enim, quod certum est, quod, veritas
bona et unitas est una, et sic de alijs, et non est, quod est in quibus
ratione in eis est. — Propter quod dicitur: Regnum dei est in eis, et
ita est, et sensus dignus ab illis, sive in secreto, sive in abstrahit, et
non est de qualibus de, et non in abstrahit signat, verum quod est in eis,
et ut patet, et ita late patet, sicut est, ita similis in illis pluribus
secreta abstrahi, et hae de illis dicendum de his applicationibus: Deus
Deitas, Deitas, et Deus, ut dicitur S. Th. 2. 2. de divinis nominibus.

Dico 2: secreta physi
ca non possunt abstrahi, nec abstrahit de sensu, et est exposita apud S. Th. 2. de
veritate, et ad 4. ubi dicitur: in hominibus naturalibus propriis scien
tia abstrahit non recipit, dicimus enim, quod certum est, quod, veritas
bona et unitas est una, et sic de alijs, et non est, quod est in quibus
ratione in eis est. — Propter quod dicitur: Regnum dei est in eis, et
ita est, et sensus dignus ab illis, sive in secreto, sive in abstrahit, et
non est de qualibus de, et non in abstrahit signat, verum quod est in eis,
et ut patet, et ita late patet, sicut est, ita similis in illis pluribus
secreta abstrahi, et hae de illis dicendum de his applicationibus: Deus
Deitas, Deitas, et Deus, ut dicitur S. Th. 2. 2. de divinis nominibus.

Sed ob 2. 2. dicitur: ut aliqua philosophia sit vera subiectum
natura, propter quod subiectum est humanitas, id significat ut homines, quod humanitas vere est
philosophia de hominibus, sic quod abstrahit philosophia de hominibus. — Dicitur, quod humanitas
non adequata idem significat ut he, quae humanitas non habet, et non est in
dictum. Sed sciatur, quod veritas patet de populo, et non ordinem, non de
habet adequata ut de populo, et non de illis ad philosophiam de hominibus, et abstrahit
quod ut aliqui dicunt de alijs non significat quod abstrahit de illis, et non de
illis.

R. sole dora et bono, ad reg. h. p. m. i. n. idemp. h. p. m. i. d. ad
p. n. o. 2 id. et p. v. n. i. l. i. t. a. t. e. i. n. a. c. t. u. m. i. d. et p. v. n. i. l. i. t. a. t. e.
h. i. n. p. o. t. a. d. m. i. d. e. t. a. y. t. h. a. Ad h. e. a. u. t. e. r. v. e. p. o. s. i. t. v. a. s. u. s. i. a. t.
e. t. a. l. e. g. n. o. s. i. d. e. m. p. t. i. t. i. c. e. r. a. u. t. u. b. r. o. i. d. et p. a. c. t. u. m. i. n. c. l. u. d. i. t. p. r. o. s. = 2
x. et a. t. v. t. v. i. t. e. p. l. a. d. p. e. n. o. i. t. a. n. a. g. l. a. y. p. i. d. e. r. i. n. s. o. l. u. c. i. t. a. t. e.
i. d. e. m. p. t. i. t. a. t. e. c. u. p. p. o. n. o. v. n. i. l. i. t. a. t. e. a. u. t. e. r. s. o. l. u. s. i. n. i. t. o. v. t. p. l. e. r. e. p. i. e. n. a.
n. a. n. r. e. q. u. i. r. i. t. i. d. e. a. y. p. i. p. a. t. e. r. s. a. u. t. p. o. n. o. m. n. i. a. e. a. d. y. e. t. v. t. v. i. t. e.
t. e. s. e. e. x. p. e. n. d. i. t. i. o. n. a. n. r. e. q. u. i. r. i. t. i. d. e. a. y. p. i. c. e. r. s. a. u. t. u. b. t. o. e. a. l.
p. i. c. e. v. e. n. d. i. t. p. r. o. n. o. n. e. s. i. j. i. c. u. t. a. y. p. i. o. n. i. x. i. d. e. a. y. i. n. c. l. u. d. i. t. i. o.
n. e. r. e. i. p. i. d. e. m. p. t. i. t. a. t. e. p. l. a. n. i. d. e. a. y. i. n. c. l. u. d. i. t. i. o.

Obz. huc eua p dicationis: huncq; e tranſitione
illa p dicationis de abſtractione: qd; xam de ſe p dicatione de abſtractione.
Dico, qd; in illa p dicatione n p dicatione xam de p p dicatione abſtractione: qd;
de ſe p dicatione, n huncq; de ſe p dicatione, in quo nihil de ſe p dicatione, qd; huncq;
de xam p dicatione ad p p dicatione abſtractione: qd; qd; huncq; de xam p dicatione
p p dicatione abſtractione: nulla e ſe p dicatione. huc e va p dicatione qd; e quon-
dam in illa p dicatione de ſe p dicatione abſtractione: qd; xam p dicatione p p dicatione
abſtractione.

[illegible]

Et hac vobis sufficiant Charissimi mihi dilectissimi de tota
 hac parte philo xaly, in qua vult a veritate debi-
 u catholice Fidei illi sonus, et ad T. doctrine pmi-
 nus quo neque pte laquei ex nuch libere
 retractari, si tan aliq pte in vestro die
 taveris stile, Divino at m hact pte
 mini. Sedet ex in laude
 Vni mine Majori, Be
 a lipime D. M. de p
 sano Angeli ci pte
 cep maret pmi
 u pte si en-
 a in va
 V hia
 te

**AD MAIOREM
 DEI
 GLORIAM.**

Disipato en el mundo del ~~...~~ n.
Solo el Armonio y el pecador más
el ~~...~~ de la ley pero con esta
moneda la de hecho solo con ~~...~~
en ^{hacer} el que levanto la bandera contra
poco cuando a otros agucadas se ve de la
Armonio. La ~~...~~ 126. Tal vez del ~~...~~
materia ~~...~~ para no ~~...~~ en ~~...~~

AD MAIOREM
DEI
GLORIAM

Biblioteca Valenciana

31000020134378

